

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 49

Dijous, 29 de març de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 31, segona i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de peatges (tram. 302-00094/06) (p. 3)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques a aplicar a les comarques del Camp (Tarragonès, Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà i Baix Penedès) (tram. 302-00095/06) (p. 8)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les discriminacions per raó de gènere en els llocs de treball (tram. 302-00096/06) (p. 13)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació sociolaboral de les dones i les polítiques d'igualtat a Catalunya (tram. 302-00099/06) (p. 16)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la lluita contra la violència domèstica (tram. 302-00097/06) (p. 21)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció i el desenvolupament del sector audiovisual a Catalunya (tram. 302-00098/06) (p. 26)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els ensenyaments de règim especial (tram. 302-00100/06) (p. 31)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de les zones rurals de muntanya (tram. 302-00101/06) (p. 36)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya, especialment pel que fa a la salut pública (tram. 302-00102/06) (p. 41)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa, especialment la normativa de matriculació en els centres sostinguts amb fons públics (tram. 302-00103/06) (p. 44)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 31.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident primer, la secretària primera i els secretaris segon, tercer i quart. Assisteixen la Mesa l'oficiala major i els lletrats Sr. Vintró i Castells i Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i dels consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El president

Es reprèn la sessió.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de peatges (tram. 302-00094/06)**

El punt setzè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de peatges. La presenta Esquerra Republicana de Catalunya, a través del seu diputat, l'il·lustre diputat senyor Joan Ridao; té la paraula.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, deia el conseller Macias, en resposta a la interpellació que vaig formular fa uns dies, que la política del Govern en matèria de peatges havia estat emparada amb un consens d'aquesta cambra; un consens que assegurava que li agradaria de continuar tenint.

Tot i que fins avui creïem –ho dèiem fa quinze dies i ho tornem a repetir–..., crec que el Govern ha fet prou mèrits com perquè aquest consens no s'hagi mantingut, i que no s'hagi mantingut –tal com dèiem–, doncs, pel fet que en els darrers mesos s'ha donat llum verda als peatges, s'ha obviat algun mandat parlamentari, en el sentit de suprimir algun peatge com el de la Llagosta o, fins i tot, s'ha abonat –amb els vots, en aquest cas, de Convergència i Unió en el Congrés–, per exemple, un nou crèdit extraordinari de 14.000 milions per compensar la famosa –i avui, ja, insostenible– assegurança de canvi, qüestionada fins i tot pel mateix Tribunal de Cuentas.

Per això la Moció que avui presentem pretén ser un nou compromís de consens a partir d'un objectiu fonamental que és el d'igualar la proporció de vies ràpides, gratuïtes i de peatge de Catalunya, a la resta de l'Estat. A l'Estat espanyol, avui per avui, no s'equilibra –com vostès saben perfectament– la proporció, amb la construcció cada any de l'ordre d'entre 450 i 1.000 quilòmetres d'autopistes de peatge o la construcció entre 400 i 500 quilòmetres d'autovies gratuïtes. A Catalunya aquesta proporció, si fa o no fa, és la mateixa entre les obres previstes o en execució pel 2001; aquest equilibri tampoc es dona en la línia de construir vies ràpides gratuïtes i d'eliminar peatges. L'Estat construirà, durant

aquest any 2000, 56 quilòmetres d'autovies gratuïtes, i la Generalitat 123. I no oblidem que a Catalunya el 67% de les autopistes –en aquest cas les autopistes i, per tant, les vies de pagament–, doncs, són el 67% i només el 33% són gratuïtes. Per tant, és una proporció gairebé inversa a la proporció que es dona al conjunt de l'Estat.

Per això el primer punt de la Moció reflecteix –com hauran vist– la necessitat de definir un únic model per a tot l'Estat, un model que definim com a solidàriament sostenible i respectuós amb el creixement econòmic i social de Catalunya a la resta de l'Estat per al proper quinquenni. Un model que tendeixi a igualar la proporció entre vies ràpides i de peatge de Catalunya a la mitjana de l'Estat, i això amb coherència, també, amb les conclusions del grup de treball per a la reordenació dels peatges a la passada legislatura. En segon lloc, com a conseqüència d'aquest nou model d'infraestructures, pactat amb l'Estat, el primer objectiu ha de ser combinar la construcció d'autovies i l'eliminació dels peatges existents.

El punt segon de la Moció contempla, en primer lloc, la necessitat del que nosaltres anomenem un pla d'inversió en autovies gratuïtes, noves o bé a través del desdoblament de les carreteres actualment existents, i la definició de quina ha de ser l'administració actuant en cada cas.

Com a conseqüència de conèixer les autovies que es construiran en el futur, en aquests pròxims cinc anys –a les quals ja ens hem referit en el punt segon de la Moció–, podem passar, per tant, al punt tercer de la Moció que és la definició del que nosaltres anomenem un pla d'eliminació progressiva dels peatges, ja siguin de titularitat de l'Estat –recordin que del 68% de totes les autopistes de Catalunya, 460 quilòmetres corresponen a l'Estat–, o bé a la Generalitat, un pla que ha de ser expressiu, tant dels trams o recorreguts prioritaris, com del calendari o del cost estimat del rescat o l'eliminació.

Podem passar, així, al punt quart de la Moció, que és el paper de les concessionàries. La Moció opta per la necessitat de negociar amb les empreses un marc estable que garanteixi el desenvolupament de la seva activitat, però que alhora també vetlli pel manteniment de l'equilibri economicofinancer, i evidentment això no pot descartar ni les concessions ni les cessions per ambdues parts. En el marc d'aquesta negociació, l'Administració, per tant, ha de posar sobre la taula –proposem– aquest pla d'eliminació de peatges, els estudis jurídics, també, que avalin la voluntat política de negociar la revisió dels convenis a les concessions, o bé també, fins i tot, les possibilitats de negoci alternatives i la garantia –això és molt important, també– dels llocs de treball dels empleats d'aquestes empreses.

I finalment, en el cinquè punt detallem un seguit d'actuacions que són de caràcter urgent, com la congelació i reducció dels preus, evitar repercutir l'IVA dels peatges als usuaris, no incrementar les actuals autopistes i els peatges existents, vincular la realització del conegut Pla estatal d'eliminació de peatges, que s'haurà de crear d'aquí a uns mesos al Congrés, i finalment, de cara a la

negociació dels pressupostos de l'Estat el 2002 i de cara al nou model de finançament, també, reclamar, no només una política pressupostària d'inversions que tinguin en compte el PIB català i el seu creixement, sinó també incloure el factor de reequilibri territorial del cost dels peatges, i reclamar, també –demanem–, el traspàs de la gestió i planificació de les infraestructures de l'Estat a Catalunya perquè finalment, també, puguem endegar un pla d'inversions en matèria de transport públic col·lectiu a Catalunya.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Ha presentat esmenes el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i per defensar-les té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, molt bon dia. Amb aquest exercici de contenció verbal que ens hem imposat tots, intentaré posicionar-me sobre aquesta Moció i, també, explicar les nostres esmenes. El senyor Ridao ha fet la presentació del text literal de la Moció presentada per Esquerra Republicana de Catalunya, del qual ja sap ell que, amb una part important d'aquest text, ens hi sentíem més o menys d'acord, entre altres coses, perquè, tot i que podríem discutir si corresponia o no l'apropiació per un únic grup parlamentari, alguns dels paràgrafs estaven trets o bé de les conclusions del grup de treball o bé de documents elaborats per una entitat plural existent a Catalunya que ha treballat molt el tema dels peatges, anomenada Declaració de Gelida.

Però com que el temps de debat de les mocions és molt curt, aniré per feina i diré que, pel que coneixem nosaltres, ara ja no es posarà a votació aquest text original, sinó un text transaccional que Esquerra Republicana de Catalunya ha acordat amb el Partit Popular i amb Convergència i Unió, arran de les seves esmenes encara no presentades però que em pertoca a mi de parlar de la primera i, per tant, he de donar per suposat que així serà. I aleshores el que hem de dir al senyor Ridao i al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya és que el que hem convertit en aquests moments és una proposta d'acord, en la qual s'incorporen conclusions de la Comissió de Treball sobre peatges, ja fetes i ja establertes, obligacions de l'Estat que són la seva obligació –com per exemple continuar impulsant inversions en autovies gratuïtes a Catalunya– o que ja no estem davant d'un pla d'eliminació de peatges a Catalunya, sinó d'un programa d'actuació sobre els peatges de Catalunya que, com a frase més contundent en matèria de peatges, diu: «Establir criteris de prioritització dels trams susceptibles de rescat o de supressió total o parcial.» Aquesta és l'afirmació més taxativa i contundent que, avui, aquesta cambra està disposada a aprovar d'un tema que

porta en alguns trams vint anys de reivindicació, d'un tema que porta cinc anys de polèmica social molt important, tres anys de mobilització i de debat en el carer, molt i molt important.

Les esmenes del Grup Socialista anaven, precisament, a intentar concretar i fer un pas ferm i avançat en aquesta demanda social, innegable, que es produeix, i no pas a tornar a establir aquelles coses que ja havíem discutit. Per exemple, se'ns proposa que tornem a parlar de la vinculació del fons d'homogeneïtzació de rescat selectiu en aquest tema del rescat; això ho vam acordar per unanimitat en aquesta cambra i no crec que sigui un avenç tornar-ne a parlar, o per exemple, es fa una cosa que a mi sí que m'agradaria que el Grup d'Esquerra Republicana s'ho replantegés, que diu: «No incrementar les autopistes i vies de peatge actualment existents, llevat d'aquelles planificades i que...» –en «aquelles planificades» cal entendre que estem parlant del que preveia el Pla de carreteres de Catalunya i, per tant, estem parlant del túnel d'Horta, de Palafolls - Lloret o de Lloret - Tossa, per exemple–, i això estava planificat i, per tant, estem dient aquest tipus de coses en aquesta Moció.

De manera que nosaltres insistim que seria bo que es recollissin les esmenes del Grup Socialista, esmenes que el que intentaven era concretar molt clarament que l'Estat té un conjunt d'obligacions que s'han de complir en matèria de creació d'autopistes lliures de peatge; que el Govern de la Generalitat té encara a hores d'ara, quan ja s'ha acabat el període d'execució de l'actual Pla de carreteres, cent setanta quilòmetres d'autovies pendents d'executar; que s'han d'alliberar com a mínim cent vint quilòmetres d'autopistes, perquè entre aquestes tres coses puguem començar a equiparar-nos a la proporcionalitat de l'Estat, que aclaria perfectament què vol dir l'equilibri economicofinancer quan es trenca en benefici de la concessionària i, per tant, en perjudici de l'interès general i dels usuaris. I en això només recordar-los molt ràpidament que, pel que fa a la revisió de l'any 98, només a l'exercici 99 i 2000 ja s'han produït en una única concessionària 16.000 milions d'ingressos més dels previstos i, per tant, està clarament trencat, però en un únic sentit, i en aquesta Moció continua preocupant molt l'equilibri economicofinancer de les concessionàries i no del conjunt de la ciutadania.

I, per tant, jo crec que certament la Moció a l'hora de ser transaccionada ha estat clarament diluïda i que, en aquests moments, ens trobem davant d'una moció que no aporta res important o interessant al debat que ja s'havia fet. Per exemple, les úniques coses que creiem nosaltres que és interessant que s'acordin..., i que no en quedi cap dubte –no tota la resta, que ja he explicat el perquè no em sembla que aportin coses importants en el debat–, que per primera vegada apareix –que ja ho havia fet a l'Estat, però aquí a Catalunya encara no s'havia plantejat–, és l'avaluació dels increments de trànsit obtinguts anualment...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Tura i Camafreita

Acabo. Ja és hora que aquest tema es plantegi, perquè –com els he dit– es porta molts i molts anys reclamant-ho. Per tant, en alguns apartats, però molt pocs, el nostre Grup es posicionarà en contra –i ja li demanaré llavors votació separada, senyor president. En la majoria, atès que no aporta res important i ferm en el moment de debat públic que es produeix, anunciem l'abstenció del nostre Grup.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Dolors Montserrat –i aprofitem per felicitar-la en el dia del seu aniversari.

La Sra. Montserrat i Culleré

Moltes gràcies, senyor president. És ben cert que celebraré l'aniversari entre aquesta gran família que és el Parlament de Catalunya.

El president

Molt bé.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies. Bé, president, passo a posicionar-me sobre la Moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, i com molt bé ha fet, l'il·lustre diputat senyor Joan Ridaó.

Senyor Ridaó, vaig escoltar detingudament el contingut de la seva interpellació, i, una vegada analitzada o estudiada la Moció que vostè ha presentat, vaig fer diferents consideracions, conjuntament amb el meu Grup Parlamentari. Primer, vaig pensar en veure la Moció, els diferents punts, aquests set punts que vostè planteja, que nosaltres ja tenim una eina de treball en aquests moments, que és el grup de treball per a la reordenació dels peatges. Per tant, el millor marc, que era per parlar i per discutir aquestes qüestions, és el marc del grup de treball en el qual ens sentim tots representats, perquè els grups parlamentaris hi som tots; és evident que també hi ha representats tots els sectors i, evidentment, la ciutadania, en el sentit que hi ha els usuaris, hi ha el RACC, hi ha totes les concessionàries de les autopistes, i és evident que tothom hi té molt d'interès a poder participar i buscar entre tots la millor proposta de cara al futur.

Nosaltres vàrem creure que no era oportuna aquesta Moció, encara que, evidentment, té tota la legitimitat, el Grup d'Esquerra Republicana, de presentar-la, i és evident que, analitzant tots i cadascun dels punts, ens adonàvem que, una gran part dels punts que vostè ens presenta, el Govern de l'Estat ja l'està complint. I em referiria al punt primer, al punt segon. Quan vostè, doncs, demana un nou model estatal d'infraestructures, hauríem de recordar que aquest nou model va del 2000 al 2007... Entenc que potser vostè no hi estigui totalment d'acord, però, fins i tot, aquest nou model d'infraestructures estatal, que, evidentment, és, solidàriament, sostenible i respectuós amb el creixement econòmic i social de Catalunya, és evident que va estar presentat al Senat el passat mes de setembre. Per

tant, crec que és conegut per tots i, evidentment, per totes les forces polítiques aquí representades, que també estem representats, evidentment, en el Congrés dels diputats de Madrid i, en part, doncs, també, al Senat. El punt número 1 i el punt número 2.

En el número 3, vostè ens parla del grup de treball, i ja li he dit que nosaltres creïem que, aquest treball, el podíem desenvolupar dins del grup de treball. Hi ha un altre punt en el qual vostè ens parla d'evitar que l'increment de l'IVA, aquest 7 o cap al 16%, que és conseqüència de la sentència del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea, no recaigui sobre l'usuari. Hi estem totalment d'acord, i fins i tot el mateix Govern de l'Estat està fent les gestions des del Ministeri perquè això sigui així. I, després, vostè ens reclamava del Govern de l'Estat diferents negociacions dels pressupostos generals de l'Estat de cara al 2002, en la qual cosa coincidim plenament el Partit Popular –i, en aquest cas, el Grup Parlamentari Popular del Parlament de Catalunya–, i hem d'instar, hem de col·laborar, hem de treballar per aconseguir molt més pressupost general de cara al 2002 per a les nostres infraestructures viàries de Catalunya i, evidentment, per a totes les qüestions en matèria de peatges i de rebaix en els peatges a Catalunya.

Ara bé, analitzat tot això, vam creure que era positiu de col·laborar presentant diferents esmenes a la seva Moció, que vostè ja coneix i que, evidentment, vàrem treballar ahir: hi ha esmenes de supressió –de supressió del punt 6, de supressió del número 7–, però és evident que vam poder col·laborar de forma conjunta amb vostè, senyor Ridaó, per tal de fer un redactat, una esmena transaccional que, ahir a la tarda, doncs, ja acabaven de signar el seu Grup Parlamentari i el nostre Grup Parlamentari i, evidentment, també, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que, en aquests moments, crec que ja està a disposició de la presidència de la Mesa del Parlament.

Entenc que, dit això i tot i que enteníem, en un bon principi, que ens podíem estalviar aquesta Moció, tenint en compte que estem treballant dins del marc del grup de peatges, que hi som tots representats, que acabem d'establir unes línies de treball importantíssimes i que acabarem aquest treball, pràcticament, aquest primer semestre d'enguany, crec que valia la pena treballar-hi, treballar-hi tots de forma conjunta perquè, fins i tot, podria ser que aquesta Moció pogués ser considerada per totes les persones que treballen al marc d'aquesta Comissió de treball del grup de peatge una desconsideració cap a ells en funció de les aportacions que estan fent. De tota manera, han posat a la consideració les esmenes i, evidentment, també, l'esmena transaccional, a la qual, evidentment, senyor president, donarem suport i, llavors, retirariem les nostres esmenes presentades.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Encara, aquesta presidència no ha rebut el text transaccional i està freturós que li pugui arribar. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Francesc Iglesias.

El Sr. Iglesias i Sala

Moltes gràcies, honorable president. Senyores i senyors diputats, en el debat, en el transcurs de la interpellació que l'illustre diputat senyor Ridao i l'honorable conseller de Política Territorial van tenir a l'últim Ple, crec que van coincidir en el que podríem anomenar, en termes col·loquials, la música quant a aquest tema –molt recurrent, però de màxima sensibilitat–, que és el greuge dels peatges de Catalunya amb la resta de l'Estat. I, a través d'aquesta Moció, molt treballada amb diàleg amb diferents grups –i ho aprofito per felicitar la senyora Dolors Montserrat, a part pel seu aniversari, pel seu esforç de diàleg, ja que el seu Grup i el nostre, en aquests temes, tenim responsabilitats de Govern que, de vegades, ens impedeixen anar més enllà d'allò que els pressupostos o la legalitat, o els compromisos jurídics, ens permeten...

No obstant –el conseller ho va dir i ho vull repetir per als altres grups que no s'han afegit a aquesta transacció–, sí que hi ha una cosa claríssima des del nostre Grup i des del Govern de Catalunya: la voluntat de consens en aquests temes. Torno a repetir que, això, ho va dir el conseller –ho repeteixo en nom del Grup–, i penso que la reactivació d'iniciatives que hi ha hagut recentment –una que, a través de la Comissió de Política Territorial del mateix Parlament, en la reunió de la setmana passada del grup de treball, fixant-se un calendari curt per arribar a unes conclusions importants abans de vacances, tot el mes de juliol, ens vam fixar... Aquesta Moció d'avui mateix, jo crec que dona una reactivació a aquest tema, com hem dit abans, de màxima sensibilitat en el nostre país.

Per tant, les tres bases que, aquests propers mesos, fins a l'estiu, penso que hem de treballar tots amb la voluntat de consens, serien: el grup de treball –dos–, amb aquest calendari curt però amb objectius, de fixar-nos arribar a unes conclusions abans de vacances, i el fons d'homogeneïtzació i rescat selectiu que vam aprovar tots els grups d'aquesta cambra. En aquesta línia, penso que tots els grups parlamentaris hem de fer el màxim esforç de consens per arribar a allò en què tots estem d'acord en el fons; una altra cosa és allò de la música i la lletra, la música i la lletra que ajustem avui, potser no de conclusions, que no volem anticipar, com ha explicat molt bé la senyora Dolors Montserrat, perquè el grup de treball, amb participació de la societat civil, d'entitats, de concessionaris, de consumidors i de sindicats, es va fixar un calendari prou agosarat i amb temps curt perquè aquesta Moció es pugui arribar a encarrilar.

Les nostres esmenes anaven en aquest sentit: d'acotar, no deixar que el Parlament anticipi concrecions que el Grup ha començat a treballar, i va definir a través d'uns grups de treball arribar a unes conclusions; sí: aportar una mica més de recolzament dels representants del poble de Catalunya en aquesta cambra al Grup, dintre d'aquests objectius, que penso que la cambra té tota l'agilitat per fer-ho... En aquest sentit, les nostres esmenes, en el fons, anaven a acotar –i el senyor Ridao així ho ha entès i li agraeixo el seu esforç de diàleg que hi ha hagut, al qual m'agradaria que es sumessin els altres grups de la cambra... I, atesa l'extensió de la Moció, és

diffícil, amb els minuts que ens queden –en aquest moment veig que me'n queda un–, entrar-hi punt per punt.

Però, l'element bàsic de reflexió i de consens a què hem arribat, penso que és, basant-nos en el tema del consens del fons d'homogeneïtzació i en el treball del grup que, el mes d'agost, farà les seves conclusions, que esperem que anem trobant aquells camins de resposta que el mateix conseller en la interpellació va anar dient. S'estan, ja, programant inversions d'autovies, tant per part del Govern de Catalunya com de l'Estat, per anar equilibrant aquell greuge. No estem prou satisfets però, aquí, amb el treball dels propers mesos, dels propers anys –segurament, de tots els grups, amb el Govern al davant–, arribarem a donar respostes a allò que els ciutadans d'aquest país perceben com un greuge, i, en realitat, tots els grups de la cambra també ho percebem. En aquest sentit, retirarem les nostres esmenes en benefici d'aquesta transacció a què hem arribat els diferents grups, especialment amb el grup proposant i el diputat senyor Ridao.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Per fixar el seu posicionament, per part d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Breument, per dir que el nostre Grup no ha presentat esmenes a aquesta Moció perquè, evidentment, des del nostre punt de vista, feia la sensació que podria crear una certa confusió –no les nostres esmenes, sinó la Moció i la transacció que ha quedat aquí entre Convergència i Unió, Partit Popular i Esquerra Republicana. Més que res perquè, en un tema tan complex com és aquest, ho enllestim amb esmenes i transaccions negociades molt a corre-cuita, quan tenim un grup de treball que, precisament, està definit per poder treballar amb molta més tranquil·litat, i no només amb nosaltres, sinó també amb bona part de la societat civil, que hi participa amb força: Federació de Municipis, concessionàries, etcètera, etcètera, i podríem anar a buscar veritablement quina ha de ser la solució definitiva, perquè què farà el grup de treball si ara, aquí, ja tanquem un acord amb el Parlament? Irem amb un acord tancat al grup de treball, dient: «El Parlament diu que s'ha de fer això», i l'altra gent, les altres associacions, la societat civil, què dirà sobre aquesta situació?

Per això, ens preocupa bastant que, de vegades, per situacions de voler buscar protagonisme –ben legítim, per altra banda–, doncs, no donem peu a aquells que no sembla que estan massa disposats a solucionar aquest tema, que és el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat..., doncs, els donem una coartada perquè, evidentment, dient que ja hi ha un acord en el Parlament (*remor de veus*), ja s'ha de discutir de poquetes coses...

El president

Esperi's un moment, senyor diputat. És que, si abaixen el to de la veu, serà millor de cara a la intervenció del comitè nostre. Pot continuar.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Dit això i aquesta premissa, que a mi em sembla molt important i que potser hauria de centrar molt més el debat que s'ha fet aquí, nosaltres pensem que aquesta transaccional –perquè ja parlarem de la transaccional que ha quedat– tampoc ens acaba de convèncer.

A més de parlar del rescat de peatges, que és una qüestió important i que s'ha de discutir –i ja ho estem fent–, parla molt de noves infraestructures, de moltes noves infraestructures, amb l'excusa que s'han de fer més autovies per igualar les ràtios amb les que es fan a Espanya. Estem posant més ciment, sense cap control, sense saber exactament què és el que farem, i obrint noves traces sense tenir en compte que les eliminacions del rescat d'uns peatges, d'alguns peatges, pot variar les situacions de mobilitat, no? Aquí, a més a més, les propostes, si anéssim amb el que hi ha en aquests moments, estariem parlant de més de mil quilòmetres de noves autovies, no? L'exemple d'aquesta situació, que parlem molt de nova xarxa, que parlem de noves infraestructures, és que en tota la Moció només es parla en un punt de transport col·lectiu –en un punt bastant marginal–, quan per nosaltres és la clau de tot, quan parlem de mobilitat en aquest país. De fet, aquest serà un dels punts que nosaltres votarem favorablement, encara que el que es digui en aquest punt ja s'està fent, però, en tot cas, com en altres punts que s'aprovaran avui, moltes d'aquestes qüestions ja s'estan fent.

Tampoc estem d'acord que en aquestes alçades encara s'hagi de negociar amb les concessionàries. (*Remor de veus.*) Parlar de negociar amb les concessionàries, quan aquestes mateixes han fet, ja, un gran negoci amb les autopistes, amb una inversió, com ja s'ha dit –dades–, de menys de 100.000 milions de capital propi... (*Persis-teix la remor de veus.*) Jo m'estic quedant sense veu...

El president

Ens haurem d'esforçar, vostè i jo. Vostè, intentant captar l'atenció, i, jo, posant silenci.

El Sr. Boada i Masoliver

És que no sé què fer... Bé, deia que, amb menys de 100.000 milions de capital propi, aquestes concessionàries han generat uns ingressos d'explotació de més de 700 milions. I encara queda, fins que se'ls acabi la concessió, tres bilions més, dels quals quasi un 25% serà de benefici net. Home, si encara hem de parlar de negociar amb les concessionàries, jo crec que hauríem de fer, a través del grup de treball on participen elles, també, doncs, imposar un nou model més just, més equitatiu, que vagi cap a una combinació de rescat amb nova concessió, que impliqui noves condicions amb relació al sistema tarifari, el temps de vigència de la concessió, l'equilibri financer de la concessió, tot allò que en aquests moments trontolla, que critiquem i que, evidentment, fa que hi hagi aquesta discriminació gravíssima i, sobretot, aquest benefici molt important, doncs, per part de les concessionàries.

Nosaltres no votarem favorablement aquesta Moció d'Esquerra Republicana, Convergència i Unió i el Partit

Popular per totes les raons que hem explicat; el que sí que demanariem seria votació separada, perquè el que sí que votarem favorablement serien el punt 7 i els punts 5.b i 5.c, que sí que són elements puntuals però que crec que són importants, i, en tot cas, des del nostre punt de vista, són les úniques novetats que apareixen en aquesta Moció d'altres qüestions que no s'hagin discutit, que no s'hagin aprovat, que no se n'hagi fet plans i que no se n'hagi fet programes d'actuació. En tot cas, és molt repetitiu, i nosaltres no hi donarem el nostre suport.

Gràcies, senyor president.

El president

5.b. Perdó, senyor Boada: 5.b i 5.c, m'ha dit, oi?

El Sr. Boada i Masoliver

Sí. I el 7.

El president

5.b i 5.c, i el 7. Molt bé. El senyor Ridao, per posicionar-se sobre l'esmena transaccional...

El Sr. Ridao i Martín

Sí, senyor president. Ja ha estat dit que hi ha una esmena transaccional que ha estat presentada i que ha estat distribuïda; per tant, entenc que és prou coneguda. En tot cas, com que manté, també, pràcticament, íntegre el text de la Moció inicialment presentada, tampoc m'hi referiré. En tot cas, sí que em voldria pronunciar amb relació a les esmenes del Grup Socialista, que el nostre Grup refusarà.

I ho farà dient, en primer lloc, que no compartim, en absolut, la visió, jo diria, que ha expressat la senyora Tura, que aquesta Moció no aporta res. Ja li diré, en tot cas, què és el que aporta, però em sap greu que, des d'una visió una mica patrimonialista del que és tota aquesta qüestió dels peatges del seu Grup Parlamentari, no aboni una moció que és molt important i que, com li diré, aporta moltes coses, però, sobretot, la postura que el seu Grup ha defensat desacreditada no només el treball desenvolupat fins ara pel grup de treball, al qual vostè s'ha referit, sinó fins i tot el treball desenvolupat per la Declaració de Gelida, a la qual vostès han contribuït de forma decisiva, i, a més a més, les mateixes esmenes que vostès han presentat, perquè, és clar, d'entrada, en el primer punt de les seves esmenes, estan parlant d'una cosa que, en el primer punt de la nostra Moció, ja hi és reflectida, que és la necessitat de definir un nou model estatal d'infraestructures que intenti, en definitiva, proporcionar adequadament les vies ràpides gratuïtes i de peatge de Catalunya amb relació a la mitjana de l'Estat. Aquesta és una conclusió del mateix grup de treball, que nosaltres reflectim de forma gairebé literal i que avui aquest Parlament aprovarà i, precisament, no amb els seus vots.

En segon lloc, vostès entren en la segona esmena amb un nivell de detall i de concreció de quants quilòmetres d'autovies s'han de construir, quan, precisament, en coherència amb el que deia el senyor Boada, el que no

pot fer aquest Parlament és esmenar la plana a l'activitat que ha de desplegar el grup de treball; precisament, en tot cas, el grup de treball haurà de ser qui fixi, en tot cas, la concreció d'aquest programa d'actuació que nosaltres anomenem sobre els peatges de Catalunya, amb una estimació d'objectius, terminis, el cost del rescat, els criteris, també, de prioritització, etcètera.

Vostès diuen que no hem de negociar res amb les empreses concessionàries. Bé, si hi ha hagut algú que, aquests últims anys, ha negociat amb les empreses han estat, precisament, els successius governs socialistes. Vostès han allargat concessions durant molts anys, precisament entrant en la via de la negociació. El que diem és que cal un marc de negociació estable, perquè, en definitiva, no només cal garantir la continuïtat dels llocs de treball, sinó que, en definitiva, també el que hem de garantir tots plegats és la viabilitat i la continuïtat de l'activitat de negoci, però alhora també preveure, com s'està fent per la via de fet i en la pràctica, les possibles concessions i les possibles alternatives de negoci que aquestes empreses han de tenir.

I, finalment, senyora Tura, vostès reclamen una sèrie de mesures immediates que també estan reflectides en la Moció. Vostès ens diuen que no cal repercutir en els usuaris l'IVA, a partir de la sentència del Tribunal de la Comunitat Europea. Això hi és, a la Moció. Vostès diuen que no hem d'incrementar les tarifes; doncs, bé, en la Moció, com fa molt poc ha fet el Govern amb un decret de congelació...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Ridao i Martín

...això s'està fent, i, per tant, això ho reflecteix també la Moció. Per tant, en definitiva, senyora Tura, em sap molt greu, perquè, en definitiva, s'estan fent moltes coses, s'estan dient moltes coses en aquesta Moció, i fem avui un avanç molt important i un pas de gegant endavant.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem, per tant, a la votació... *(Remor de veus.)* Senyors diputats, a través de les al·lusions i de les contradiccions sempre obrim un nou torn... *(Veus de fons.)* No és sobre això. Molt bé. Perdonin, doncs, que ho prejudgi, però em permeto acabar de fer el raonament que els anava a fer. Aquesta presidència ha de deixar que el debat es vagi fent amb tots els seus passos, com correspon, però obrir un torn, sempre, per al·lusions, jo quasi demanaria que hi hagués un pacte implícit entre tots vostès que no es faci. Hem reduït el temps de les mocions per donar-li agilitat; si fos aquest el cas, jo els agrairia que, doncs, no m'ho demanessin per sistema. Amb tot, la senyora Montserrat Tura té la paraula perquè me l'ha demanada.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Si recorden la meua intervenció, li havia dit que després li diria de quins punts demanariem votació separada.

El president

Exactament. Molt bé.

La Sra. Tura i Camafreita

I aprofito per dir-li que són els punts que coincideixen amb els que ja ha demanat Iniciativa per Catalunya - Verds, precisament perquè coincideixen amb algunes de les esmenes presentades per aquest Grup Socialista i no entrem pas en contradicció aleshores.

El president

Moltes gràcies.

Passem, per tant, a la votació.

Primer, dels punts del text transaccional números 7, 5.b i 5.c.

Comença la votació.

Han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

A continuació, la resta del text transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions.

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques a aplicar a les comarques del Camp (Tarragonès, Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà i Baix Penedès) (tram. 302-00095/06)

A continuació sotmetem a debat i a votació el dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques a aplicar a les comarques del Camp -Tarragonès, Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà i Baix Penedès. La presenta la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch, del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

(Pausa. El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Pot començar, senyora Duch.

La Sra. Duch i Plana

Moltes gràcies, senyor president. Com a resultat de la interpellació celebrada en l'anterior Ple, em plau defensar la Moció que el meu Grup Parlamentari presenta a votació en aquests moments. Segurament cal dir algunes coses prèvies, algunes de les quals evidentment comparteixen la mateixa filosofia que ahir els diputats

Pasqual Maragall i Oriol Nello van defensar en una altra interpellació al Govern. I és que els socialistes hem defensat durant molts anys la necessitat de crear un nou equilibri de poders en l'organització territorial de Catalunya, més conseqüent amb l'eficàcia i l'eficiència en l'assignació de recursos públics i, alhora, més apropiat als nostres dies, amb l'impuls dels principis d'evolució i proximitat que propugna la construcció federal de la Unió Europea.

Durant aquests anys de recuperació de l'autogovern, més aviat s'ha practicat una malfiança crònica cap a les ciutats i cap als territoris, una mica volent fer creure que només s'enfortiria la nació sobre la base de la fragmentació i de la manca de capacitat de decisió de ciutats i territoris. Sortosament, nosaltres pensem que estem en condicions de començar a superar aquest parany que tan negatiu ha estat durant aquests anys i, per tant, que coses com aquella –suprimir l'àrea de planejament dels vint-i-un municipis iniciada el 1980– no haurien d'haver passat i estem potser en condicions, en aquesta nova etapa política, de recuperar el temps perdut.

El Camp de Tarragona, integrat per quatre comarques, representa el 7% de la població de Catalunya; és una realitat territorial en transformació molt ràpida, que s'integra a ritme accelerat, que té una alta mobilitat, en una xarxa viària que podem qualificar com de congestionada. El nostre és el territori més expansiu, en termes demogràfics, del conjunt de Catalunya; en canvi, no és el territori més expansiu en termes de desenvolupament econòmic i en termes de desenvolupament humà.

És des d'aquesta perspectiva que el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi considera que per al Camp de Tarragona calen dos tipus d'iniciatives: d'una banda, les que farien referència a reconeixement institucional –i això vol dir avançar en el procés de reordenació territorial del país i, per tant, institucionalitzar la regió del Camp de Tarragona i, en el seu si, donar sentit a l'emergent segona àrea metropolitana–, i en segon lloc pensem, des d'una perspectiva institucional, que és absolutament imprescindible que la Generalitat de Catalunya s'impliqui en el procés de constitució d'un consorci, d'un procés de *lobby* públic, per tal d'afrontar reptes i necessitats de present i de futur; una dinàmica, aquesta, consorcial, de base municipal, que està prou iniciada, que té un nivell de solidesa prou important i a la qual pensem que cal donar suport.

Passades aquestes dues qüestions de caràcter institucional, el que nosaltres plantejarem en la Moció són altres vuit punts, referits a polítiques públiques: planejament parcial; pla territorial parcial; millora de la mobilitat interna..., en aquest punt em sembla recordar que el mateix conseller em va acceptar en la interpellació que havíem d'anar a la constitució de l'ATM del Camp de Tarragona, des del punt de vista de la millora del transport metropolità. Els punts 4.1, 4.2, 4.3 es refereixen a les qüestions d'infraestructures, a una situació..., sigui per a grans infraestructures de plataforma logística –com són l'enfortiment de l'aeroport de Reus, del port de Tarragona i de transport ferroviari–, sigui la connexió interna en termes viaris o la connexió del Camp amb l'exterior; això un altre grup parlamentari, potser amb molta fortuna, ho ha definit com a Pla director

d'infraestructures. El punt cinquè persegueix una política pública amb objectius de sostenibilitat. El setè fa referència a qüestions d'estímul i de posada en valor de la potencialitat turística de la zona. I hem volgut parlar també d'oferta de benestar social: les nostres comarques enregistren unes ràtios inferiors al conjunt pel que fa a dotació, per exemple, en escola bressol, pel que fa a atenció sociosanitària, o són susceptibles de molta millora des del punt de vista de l'atenció primària sanitària. Parlem de crear una agència pública de desenvolupament que, d'alguna manera, modifiqui aquest perfil excessivament «decimonònic» industrial i que vagi a guanyar en dinàmiques econòmiques de més valor afegit. I finalment plantejarem la possibilitat de fer una experiència pilot en termes de crear un consell territorial de la formació professional que garanteixi un grau d'optimització en termes de formació i inserció professionals.

Moltes gràcies. Fins aquí la defensa de la Moció.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Duch. Poden ara intervenir els grups que han presentat esmenes. Pel Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president, senyores i senyors diputats, la Moció que presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fruit de la interpellació que la diputada senyora Duch va presentar i va debatre al passat Ple davant del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, senyor Macias, en un primer moment ens va animar i encoratjar a presentar esmenes. Però, a mesura que avançàvem en l'elaboració d'aquestes esmenes, ens vam adonar que per moltes esmenes que volguéssim presentar no arribaríem finalment a unes propostes que vinguessin a recollir totes les necessitats del Camp de Tarragona i d'una forma coordinada, estructurada i funcional.

En primer lloc, per la limitació pròpia dels punts de la Moció, que no ens deixa anar més enllà; s'hi troben a faltar temes com poden ser la gestió de l'aigua, dels residus, l'existència d'un mercat laboral mitjançant un pacte territorial d'ocupació, una xarxa d'autobusos que respongui a les necessitats de desplaçament entre localitats, etcètera. I en segon lloc, encara que es pogués, per la impossibilitat de resumir-les en una moció.

Cregui'm, senyora diputada, que es podria fer un llibre blanc del Camp de Tarragona que vingués a donar una resposta a un procés de planificació i de gestió integrada del Camp en dos grans actuacions: la que fa referència a les infraestructures i la que fa referència a la pròpia dels serveis. Possiblement vostè, senyora diputada, em dirà que ja existeix un llibre que ho recull; jo parlo d'un llibre que sigui consensuat i que no sigui un programa específic d'esquerres –que completament ho respecto–, sinó de la pluralitat de tots els grups parlamentaris.

Tot això juntament amb una visió de conjunt d'un espai geogràfic on conflueixen factors d'estratègia d'especial rellevància, com són el corredor del Mediterrani

ni i l'eix de l'Ebre, amb un potencial turístic industrial i unes infraestructures com ara el port de Tarragona o l'aeroport de Reus, aspectes aquests que converteixen el Camp de Tarragona en una segona àrea metropolitana, que, juntament amb la de Barcelona, ha de convertir-se en un futur en el centre logístic del sud d'Europa.

Creguin, senyores i senyors diputats, que aquesta és una gran oportunitat per al territori del Camp de Tarragona, i com a tal demana una resposta unitària de tots els grups parlamentaris, que es reflecteixi en un acord institucional a nivell polític..., no tan sols polític, sinó social, econòmic i de les administracions, com un punt de partida per a aquell procés que parlava abans de planificació i gestió integrada de les comarques del Camp; però cal fer-lo amb una sola veu. Aquest instrument ha de ser el consorci del Camp de Tarragona.

I és en aquest sentit, senyores i senyors diputats, que el Grup Popular ha presentat la seva esmena, una esmena que dona resposta a una realitat ja existent i que requereix l'instrument d'iniciativa i d'execució que ha de ser el consorci del Camp de Tarragona. És per aquest motiu que jo demanaria que aquesta esmena s'incloués i, realment, se retirés la resta, no perquè no sigui important, sinó perquè ha de ser la continuïtat d'aquest consorci i d'aquest treball.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Luna. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Jo crec que d'entrada hem de fer un reconeixement de la complexitat del tema de l'ordenació territorial, i, en tot cas, la virtut que té aquesta Moció és posar en relleu aquesta complexitat. D'entrada, aquest és un tema que requereix diàleg, requereix racionalitat i requereix molta paciència. I fins ara des del Govern de la Generalitat, durant aquests vint anys, no hi ha hagut..., no és que no hi hagi hagut ni diàleg, no: és que no hi ha hagut res, hi ha hagut pràcticament inoperància. Només, finalment, la comissió d'experts, impulsada per l'exconseller Duran, doncs, ha permès fer alguna introducció, a manera de petit tast, del que pot arribar a representar aquest tema.

Estem parlant d'un tema, com he dit abans, complex, i en la regió que aquí es planteja, encara més. En aquests moments hi ha diverses iniciatives territorials, diversos fronts oberts: un front que varen obrir al seu dia l'alcalde de Reus, l'alcalde de Vila-seca i el director del port de Tarragona –no ho oblidem–; un altre front que va obrir l'alcalde de Tarragona... Fruit d'aquests fronts, finalment se n'obre un tercer, que és la comunió de tots plegats, en el qual juga un paper la Diputació. La Diputació encomana un estudi a la fundació CIREM, que, en definitiva, està plantejant totes aquestes qüestions. Nosaltres –quan dic «nosaltres» vull dir Esquerra Republicana– plantegem un pla director d'infraestructures

que té l'adhesió de diversos ajuntaments, consells comarcals, la mateixa Diputació, i d'agents socioeconòmics diversos. Per tant, és evident que aquest és un tema que en aquests moments, doncs, s'està discutint en el territori directament.

Quan llegeixes la Moció a fons, jo..., el primer dubte que em ve és la definició pròpia del Camp; és a dir, què és el Camp de Tarragona? Jo crec que a hores d'ara, sincerament, no acaba d'estar clar. Hi ha una part que segurament està més clara que l'altra, però segurament que les fronteres concretes d'aquest Camp de Tarragona no estan definides del tot. I, per tant, s'ha d'anar amb molta cura i posar molta atenció en el que es fa i en el que es diu. Fins i tot algú ha parlat de voler-ho comparar amb el que s'ha anomenat «la revolta de l'Ebre», no? Jo crec que és absolutament incomparable; ningú que conegui el territori pot pensar que a hores d'ara hi hagi cap mena de revolta al Camp de Tarragona, perquè, entre altres coses, el sentiment de pertinença que hi pugui haver en cap cas és comparable al que hi ha en aquests moments, per motius molt concrets, a les terres de l'Ebre. Jo mateix sóc de Reus i visc a Reus, i si em preguntessin si sóc del Camp de Tarragona, doncs, la resposta que em surt del cor –la que em surt del cor– és: «Suposo, suposo.» Però, francament –i, com jo, penso que molta gent–, aquest sentiment de pertinença a una regió concreta, a hores d'ara –a hores d'ara–, l'hauríem de matisar moltíssim. Per tant, el que és obvi és que queda molta feina per fer. I, per tant, aquí és on hi ha una certa discrepància amb la Moció Grup Socialista, que ja la dona per feta, no?

Una altra discussió: «la segona àrea metropolitana de Catalunya». Escolti, la primera àrea metropolitana, que és la de Barcelona, sí que és una àrea metropolitana per definició i comparada amb altres àrees metropolitanes d'Europa. Aquesta àrea metropolitana que es pretén a l'entorn del Camp de Tarragona, jo, sincerament, tinc clar que en alguns aspectes sí que pot ser una àrea metropolitana, però també tinc clar que li falta molt per ser-ho, entre altres coses pel nombre d'habitants; és una qüestió de massa crítica. I, per tant, aquí caldria començar també a definir molt bé què es pretén amb tot això, i en tot cas no parlar amb l'alegria amb què s'està parlant d'àrea metropolitana, quan realment tu vas veient quines àrees metropolitanes són les que estan funcionant arreu d'Europa, i dius: home, no és ben bé el mateix. Tot i amb això, és evident que hi ha una certa voluntat d'actuació en comú, i a partir d'aquí s'hauria de començar a funcionar.

Nosaltres entenem que hi ha tres grans temes, en aquests moments, que són importants. Un és el mateix consorci del Camp; hi ha hagut una iniciativa de municipis que crec que s'ha de potenciar i que, en definitiva, la Generalitat hi hauria de participar. En segon lloc, hi ha tot el tema del transport; aquest és un fet, efectivament, que pot tenir repercussions, i pot tenir repercussions molt positives per a les persones que hi viuen, i, per tant, aquí sí que hi han passos fets i que s'han de concretar amb la màxima urgència, i aquí també és indispensable la comunió Generalitat-ajuntaments. I finalment el que dèiem abans: el Pla director d'infraestructures; si aquí som capaços de posar

d'acord les administracions en les infraestructures que han de fer, quan les han de fer, com les han de pagar i quin ordre i quina coordinació han de seguir, és evident que aquesta també seria una bona cosa per tirar endavant tota la qüestió.

Per altra banda, és evident que el Pla territorial parcial és urgent; per altra banda, és evident que aquest Parlament s'ha de plantejar reformes legislatives urgents en aquest àmbit i que el Govern..., doncs, també. I, en definitiva, aquesta ha estat una mica la línia de les nostres esmenes.

Jo, per acabar, voldria fer una reflexió, en el sentit que no tenim clar que sigui potser molt adequat fer mocions de l'estil d'aquestes, que toquen dos-cents mil temes a l'hora, que fan una definició tan global de tot plegat i que, en definitiva, potser el que acaben és desviant una mica l'atenció del problema en realitat, i aquí tenim un problema i una situació molt clars i molt concrets, i les solucions també són molt clares i molt concretes.

Finalment, lamentar que..., aquest és un tema que segurament requereix una sensibilitat especial, i quan hi ha un tema d'una sensibilitat especial sempre és bo que hi hagi el màxim consens possible. Jo crec que no seria bo sortir d'aquí amb massa divisió al respecte, perquè, com he dit abans, no és un tema que sigui tan clar i que tothom ho senti tant. I, per tant, si anem avançant, encara que sigui passet a passet, doncs, seria interessant de cara al futur d'aquelles comarques.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Benach. En nom d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup reconeix que en aquesta Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi hi ha un esforç per avançar en una qüestió molt important, que és fer polítiques coordinades a nivell dels territoris, i en això hi estem d'acord i, per tant, doncs, subscriu en principi l'esperit que guia la presentació d'aquesta Moció.

Això en aquest sentit és bastant clar pel que fa referència a aquesta àrea que hauria de ser considerada com a segona àrea metropolitana de Catalunya, perquè en la pràctica, tant pel que fa a l'estructura econòmica pel que fa al sistema de mobilitat de la població, hi ha tot un entramat que lliga les diferents poblacions del Camp de Tarragona i, al mateix temps, la dificultat també que a l'hora de fer polítiques coordinades hàgim de dotar-nos d'unes unitats més àmplies, com les que ara proposa el Pla territorial, que aquí es demana el reconeixement institucional de la vegueria del Camp de Tarragona, i hi estem d'acord, però al mateix temps la dificultat de, hi insisteixo, fer polítiques coordinades en aquest marc més ampli, i això en la mateixa Moció es tradueix perquè està més enfocada quan es passa a propostes concretes a l'àrea, podríem dir, metropolitana,

que no pas a comarques com les de la Conca del Barberà o el Priorat, que requeririen potser unes actuacions diferents de les que aquí es plantegen.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per tant, veiem, diguéssim, un enfocament cap a aquesta zona metropolitana que compartim; el nostre Grup fa molts anys que assenyala la necessitat d'establir polítiques de coordinació entre les diferents comarques del Camp, i en aquest sentit pensem que no ha ajudat gens al seu desenvolupament una certa política del que els italians en diuen «campanilisme», que aquí en podríem dir «de campanar», en el sentit de descuidar el que han sigut iniciatives de coordinació conjuntes. I en aquest sentit valorem positivament els esforços que ara s'estan fent, encara –com abans s'ha comentat– sense que acabin de concretar-se, que són difícils, que no estan encara prou estructurats, però sí, com a mínim, el reconeixement que aquesta coordinació és necessària, i a partir d'aquest reconeixement, com a mínim, confiem que es podrà avançar. I, per tant, que aquest reconeixement es tradueixi també en un reconeixement institucional i en polítiques concretes fetes ja de forma coordinada, ho considerem important, eh? I, per tant, subscriu essencialment el que en aquesta Moció es demana.

I hem presentat al mateix temps tota una sèrie d'esmenes que, a l'hora de fer-les, també, diguéssim, tenien la dificultat aquella que comentava abans, és a dir, d'aquell tipus de polítiques, d'actuacions que es poden circumscriure a l'àrea pròpiament metropolitana o altres..., o si havíem d'entrar també en altres parts d'aquesta vegueria més àmplia del Camp de Tarragona. Aleshores, de fet, tret d'algun aspecte concret, ens hem cenyit a la mateixa lògica que la Moció planteja, per no entrar en altres lògiques, perquè, si no, no hauríem acabat mai. I és en aquest sentit que alhora que es parla de la necessitat d'avançar en la millora de la mobilitat interna, i reconeixent el que aquí es diu de la creació d'una autoritat de transport metropolità, insistim en la necessitat de potenciar un transport lleuger guiat, també de millorar el servei de tren de rodalies mitjançant un pla de rodalies del Camp de Tarragona i la seva integració en un únic sistema tarifari. Hi ha altres esmenes que van adreçades –assenyalo tal vegada les més importants– a les qüestions mediambientals, en el sentit que, si es reconeix la necessitat de coordinar-se en la qüestió de mobilitat, també caldria coordinar-se en la qüestió de gestió de residus, i és en aquest sentit que presentem una esmena de creació d'una autoritat metropolitana de residus per al tractament i minimització dels residus de l'àrea del Camp. També per ampliar l'èmfasi que aquí es fa des del punt de vista de tractament de la zona del litoral, des del punt de vista de la seva protecció i tipus d'actuacions; també entenem que caldria pensar en altres àrees que també necessiten un tractament específic, com les àrees agrícoles periurbanes, i la declaració com a parc natural del Montsant - serra de Prades, que està en procés...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Acabo ja...

El president

Gràcies.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

I, finalment, algunes esmenes amb relació a qüestions de tipus cultural, com és el Museu Arqueològic, i que van a completar les dimensions relatives a educació que aquí es plantejaven.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Per fixar el posicionament, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Miquel Nadal.

El Sr. Nadal i Malé

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és bo que es comenci a parlar des d'una certa profunditat de tot el que fa referència al Camp de Tarragona i la seva àrea d'influència. Potser seria bo que en principi ens permetéssim tots plegats lligar què és el Camp de Tarragona, fins a on arriba el Camp de Tarragona, quina és la seva àrea d'influència i fins a on ha d'arribar la capacitat dels responsables polítics per treballar i per fer evolucionar el territori. Però crec que seria bo, també, que tots plegats ho féssim des d'un cert àmbit de lleialtat i de respecte al mateix territori, que ens permetés donar als responsables polítics i responsables econòmics un cert marge de llibertat i que a ells mateixos se'ls permetés fer les coses com el territori les demana.

Jo el que no voldria entrar, en aquest cas, és a valorar els plantejaments polítics d'Esquerra Republicana o del Partit Socialista, en tant que són plantejaments polítics que formen part d'un plantejament electoral, que han tingut el seu resultat electoral i que, per tant, en alguna part han de ser respectats perquè formen part del desig de la població. I, per tant, no vull en aquest moment entrar amb profunditat a debatre la proposta del Partit Socialista perquè entenc que no és ni el moment ni és la situació adequada. El que sí voldria dir és que el que s'ha tractat des de Convergència i Unió és justament de no obrir fronts, no existeixen els fronts allà; potser existeixen algunes menes d'interessos de responsables polítics de fer presentacions, d'establir situacions, de parlar d'àrees metropolitanes. Jo és que em fa molta tristesa que es parli de la meua terra com la segona àrea metropolitana. En tot cas, demanaria a aquells que utilitzen el cognom de metropolità que simplement no hi posin si és segona, primera o tercera. Es tracta d'un territori que pot ser una àrea metropolitana –jo no ho crec–, però que, en tot cas, no és ni la segona, ni la tercera, ni la quarta, sinó que és, senzillament, un àmbit de treball.

Respecte i lleialtat, que jo crec que en algun moment determinat no hi ha faltat i no hi ha estat. No es pot parlar amb tranquil·litat de l'estudi dels vint-i-un municipis i dir que no es va aplicar, perquè va ser un estudi que es va realitzar als anys vuitanta i que hi van intervenir dignes alcaldes socialistes del nostre territori. No es pot parlar amb tranquil·litat que el nostre territori no

funciona. M'agradaria que la Catalunya que desitgem funcionés tan bé com l'àmbit territorial del Camp de Tarragona. Tampoc es pot dir, sense desconèixer el territori, que no hi han hagut actuacions realment importants, o que no hi ha hagut un sentit de territori: la mancomunitat del camp que es refereix a l'àmbit de les mercaderies, el consorci de les aigües de Tarragona, el segon rack de Dixquimics, la incineradora de residus urbans, la incineradora de residus industrials, tot això no és territori, no és plantejament de territori? Què és quan els alcaldes del territori ens reunim per parlar de temes d'incineració, sinó justament una coincidència de voluntats? No es pot desconèixer que tenim un consorci que ha solucionat el tema de l'aigua a Tarragona. Per cert, seria bo que els alcaldes i responsables polítics de les comarques centrals de Catalunya comencessin a veure el tema del consorci de les aigües de Tarragona com un cert exemple del que ha passat, i que fossin capaços d'adonar-se que el que fa deu anys o onze anys succeïa a Tarragona, els pot passar aquí a l'any 2010 o 2015. Però, en tot cas, això queda reservat per a ells.

Però jo crec que em dóna la sensació que si ens volem moure amb el respecte i la lleialtat al territori, amb l'apreciació i valoració d'aquelles persones que estan treballant allà, ho hem de fer des de la perspectiva il·lusionant, no de la crítica negativa que desencisa la gent i que impedeix el creixement. M'agradaria que tots els responsables polítics que hi han aquí fossin capaços de concloure que el creixement del Camp de Tarragona i de la seva àrea d'influència ha sigut el més notori i més important de Catalunya.

M'agradaria que tots els responsables polítics que hi han aquí fessin un esforç i acceptessin que la proposta del Partit Popular és la que més àmbit de treball i tranquil·litat permet i que més respecta l'autonomia. Aquesta potser és la paraula important: Què és l'autonomia nostra? Quins són els dictats que hi han d'haver i quin és el paper que ha de tindre la Diputació? No sé exactament el que en sortirà del nostre treball, el que sí és que el treball s'ha de fer amb respecte i amb lleialtat i oblidant-nos de les estratègies polítiques.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch.

La Sra. Duch i Plana

Moltes gràcies, senyor president. Essència i existència. Essència i existència, diuen alguns. Què és això del Camp de Tarragona, fins a on arriba, quines són les seves aspiracions, existeix, no existeix, quins són els límits? Tinc la impressió, senyores i senyors diputats –i m'adreço especialment als diputats que representem aquelles comarques–, que la ciutadania i els poders econòmics tenen molt clar, molt més clar quina és l'essència i l'existència del Camp de Tarragona que no el que s'ha demostrat en aquest debat d'aquesta Moció. Aquesta és la primera qüestió.

No crec, de veritat, des del punt de vista de la funció parlamentària, que hàgim de fer debats al voltant de l'essència i l'existència, com tampoc crec, senyor Nadal, que hàgim d'apel·lar al respecte i a la lleialtat. El respecte i la lleialtat es pressuposen. Cada Grup Parlamentari defensa legítimament unes posicions que, com vostè deia, estan validades i acreditades per un resultat electoral, i simplement la qüestió modesta, ambiciosa però modesta i absolutament humil per part nostra, era dir: «A la vista d'una realitat que va quallant internament, que sembla que ja no faci tanta por de tractar-la d'una manera unitària, intentem fer un pas més endavant, intentem que el Parlament de Catalunya aprovi algunes de les polítiques institucionals i públiques que ens són útils, que ens són necessàries.» Era francament des d'aquesta perspectiva.

Respecte de les esmenes, jo suposo que el Grup de Convergència i Unió, malgrat el que ha expressat, donarà suport a la Moció presentada pel meu Grup Parlamentari, ja que no ha fet esmenes, d'una banda, i també perquè el diari de més tirada d'aquelles comarques va recollir unes declaracions del conseller en cap que deia: «La Generalitat liderarà el projecte de futur per al camp.» Per tant –ho intueixo–, derivo a partir d'aquí que donarà suport a aquesta Moció.

Respecte del PP, jo penso que podria haver fet altrament, senyor Luna. Í, en tot cas, algun dia espero que, abans de les seves memòries, ens expliqui perquè no ha fet altrament, i s'ha limitat a fer una esmena referida a la qüestió del consorci. Jo li he de dir, de tota manera, que el nostre Grup accepta la seva esmena, no exactament en els termes que vostè la planteja. Nosaltres no la podem acceptar com una esmena de substitució al conjunt de la Moció, sinó que l'acceptem com una esmena de substitució al punt 1.2 de la Moció.

Respecte d'Esquerra Republicana, nosaltres no acceptem el punt 2, perquè acceptem l'esmena del PP, ni el punt 3, ni tampoc el 6, 7, 8, 9, perquè aquest Grup considera que les polítiques socials i turístiques han de suprimir-se d'aquesta Moció i, evidentment, no hi podem estar d'acord. Sí que acceptem, en canvi, els punts, les esmenes 4 i 5, la que reforça els temes de mobilitat i la que desenvolupa un plantejament global respecte del Pla director d'infraestructures.

Respecte d'Iniciativa per Catalunya - Verds, acceptem l'esmena 1, 2 de transport lleuger i servei ferroviari de rodalies; el punt 6 que complementa la política de residus; el punt 7 sobre espais naturals; el punt 8 sobre construcció del Museu Arqueològic; no, en canvi, els punts 3 i 4, perquè ja estan recollides amb les esmenes d'Esquerra Republicana, i tampoc els 9, 10 i 11 perquè pensem que amplien excessivament el catàleg de temes educatius i nosaltres volíem circumscriure-ho més a les qüestions més bàsiques.

Aquesta és la qüestió, suposo que la Mesa està en condicions d'entendre quin és el nostre capteniment.

El president

Sí, només una pregunta, la número 1 d'Esquerra Republicana no m'ha quedat clar si l'accepta o no l'accepta.

La Sra. Duch i Plana

No.

El president

No, molt bé.

La Sra. Duch i Plana

Sí, perdó, la 1 sí. És la del pla..., la de reforma administrativa general, sí, sí.

El president

La 1, la 4 i la 5 d'Esquerra Republicana.

La Sra. Duch i Plana

Això mateix: 1, 4 i 5 d'Esquerra Republicana.

El president

1, 2, 6, 7 i 8 d'Iniciativa per Catalunya, i la del PP.

La Sra. Duch i Plana

Això mateix. Gràcies.

El president

Molt bé. *(El Sr. Luna i Vivas demana per parlar.)* Té la paraula, senyor diputat, perquè li han fet un canvi en el sentit de l'esmena.

El Sr. Luna i Vivas

Gràcies, senyor president. Per dir-li simplement que nosaltres retirem la nostra esmena i votarem en contra de la Moció presentada per una qüestió òbvia i abans ho havia dit, simplement perquè aquesta esmena ve a agrupar totes aquelles iniciatives i encara moltes més que hi ha sobre el Camp de Tarragona. Per tant, és una partida per començar a caminar.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Així constarà i així ho sotmetrem a votació, havent retirat l'esmena el Grup Popular.

Per tant, sotmetem a votació el text amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Ha quedat rebutjat per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

————— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les discriminacions per raó de gènere en els llocs de treball (tram. 302-00096/06)

El punt divuitè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les discriminacions per raó de gènere en els llocs de treball. La presenta la il·lustre diputada senyora Carme Valls,

del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. (*Remor de veus.*) Esperis un segon, senyora diputada. (*Persisteix la remor de veus.*) Prego als senyors diputats que si han d'abandonar l'hemicicle ho facin ràpidament, i als senyors diputats i a les senyores diputades que es queden a l'hemicicle que guardin silenci!

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt breument, seguint l'acord a què vam arribar tots els grups de la cambra respecte a les mocions, i perquè les senyores i senyors diputats que estaven a la cambra en el moment de la interpellació ja van poder escoltar que el problema de les discriminacions de gènere en els llocs de treball encara era un problema real, i els que no estaven a la cambra ho podran llegir en el *Diari de Sessions*. Per tant, només volia dir que aquest problema continua existint a Catalunya i que hauríem de fer un esforç, i per això va el sentit d'aquesta Moció, per poder fer visibles aquests problemes, visibles, fins i tot, en el camp, en l'àrea del Parlament i, també, impulsar i fomentar la divulgació de la informació a treballadors i treballadores, empresaris i empresàries sobre la legislació vigent i, fins i tot, per garantir la possibilitat que s'utilitzin els recursos que hi han i perquè es visualitzin les discriminacions.

Per aquesta raó hem presentat una moció que intenta fer palesos aquests quatre apartats i en la qual hem detallat que hauríem de presentar al Parlament de Catalunya, al Govern, un informe amb caràcter anual durant el primer semestre de l'any –al final això ha sigut la transacció– sobre la situació de les dones en el mercat de treball i que reculli també altres aspectes: activitats professionals, inserció, anàlisi de situacions, etcètera. I també un apartat per impulsar la informació sobre la legislació i un altre per organitzar i potenciar en el si de la inspecció de treball els serveis de suport necessaris perquè pugui exercir aquesta activitat inspectora d'una forma detallada.

En aquest sentit ens hem posat d'acord amb les altres persones que ara parlaran, i agrairia molt especialment l'actuació de la senyora Maria Concepció Tarruella i Tomàs, que ens ha facilitat molt la feina, i les aportacions, molt importants, de la senyora Alicia Sánchez-Camacho, i li passo la transaccional a la qual hem arribat.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, ara, pel Grup Popular, la senyora Alicia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt breument, com se'ns ha demanat a tots els grups parlamentaris i, a més, deixant palès que hem arribat a una transacció en aquesta Moció.

El nostre Grup Parlamentari el que vol dir i el que vol remarcar és que segueix sent real la discriminació que es produeix al mercat de treball amb relació a les dones.

Les dades que el senyor conseller ens va aportar, tant en taxes d'activitat com en taxes d'ocupació amb relació a la Unió Europea, doncs, evidentment, són les que són, però ens deixen molt camí per endavant en la inserció laboral de les dones en el món de treball i en la discriminació de les dones en el món del treball.

Creiem que hem de fer un major esforç en formació, en inserció, però sobretot en formació en aquelles activitats professionals en les quals les dones no estan representades, aquelles que anomenem cordialment i col·loquialment subrepresentades, és a dir, aquelles tasques o ocupacions professionals que van dirigides i que fins ara han estat realitzades pels homes, aquelles que diem masculinitzades. Cal recordar aquí propostes que ha fet, per exemple, la patronal, la patronal de Terrassa, la Cecot, en el sentit de fer conscienciar el món empresarial català perquè ocupi un major nombre de dones en aquelles tasques professionals que fins ara eren realitzades per homes. Per això crec que les esmenes que el nostre Grup Parlamentari, que vam presentar i han estat transaccionades –com molt bé ha dit la diputada ponent– amb Convergència i Unió i amb la mateixa diputada proposant, van en aquest sentit, és a dir, promoure que el Consell de Treball, d'acord amb la informació que rebí de l'observatori del mercat de treball, analitzi la situació de les dones, però, a més, hem anat més enllà, i hem demanat que al Parlament de Catalunya es presenti un informe amb caràcter anual, que haurà de ser dut a terme per la Conselleria de Treball, sobre la situació de les dones en el mercat de treball, però específicament sobre el grau d'inserció de les dones en el mercat de treball i en quines activitats han estat i s'ha produït aquesta inserció.

A més volem impulsar i reforçar la divulgació de la informació que han de tenir els treballadors i les treballadores, però sobretot una altra cosa important, i és reforçar l'activitat inspectora per tal que les discriminacions que encara es produeixen, no solament amb assetjament sexual sinó amb altres infraccions que es comenten, sinó amb una de les que les dones encara pateixen molt sovint, la discriminació salarial, aquella que fa que haguem de reconèixer que les dones quasi cobren menys d'un 70% del seu sou amb relació a la mateixa categoria professional de la mateixa feina que estigui fent un home. Per això hem cregut necessari organitzar i potenciar en el si de la Inspecció de Treball uns serveis de suport que permetin l'exercici d'aquesta activitat inspectora d'anàlisi i d'inspecció de forma eficient, i sobretot que avalui el nombre creixent de denúncies, que, tal com es va veure al llarg de l'exposició de la interpellació, s'ha vist que del gran nombre de denúncies presentades molt poques tenen la corresponent acta, aixecament d'acta d'inspecció. Crec que això hauríem de vetllar-ho, hauríem de controlar-ho i s'hauria de reforçar aquesta activitat inspectora en el sentit que s'analitzin totes i cadascuna de les denúncies i s'aixequin les actes d'inspecció corresponents.

És per això que nosaltres hem arribat a un acord amb aquests quatre punts transaccionats, i creiem que és molt bo que en aquests quatre punts s'hagi arribat al consens per les parts, pels grups parlamentaris en el

sentit que, en un problema com és la inserció de la dona en el món del treball, el consens d'aquesta cambra és fonamental.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Concepció Tarruella.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, amb la mateixa brevetat que les meves companyes que m'han precedit en l'ús de la paraula, només, en nom del Grup de Convergència i Unió, comentar que hem presentat unes petites esmenes a aquesta Moció que ha fet la diputada Carme Valls, però que solament són petits matisos i petits complements que crec que milloren una mica la Moció presentada, però que estem d'acord en l'essencial, amb l'argumentació i amb tot en què aquesta Moció recollia.

Dintre de les nostres esmenes, al que fem referència i donem una principal importància és al tema de fomentar i divulgar i a tots els recursos existents –com les diputades ja també han comentat– perquè arribin a totes les dones, arribin al món empresarial i, realment, aquesta discriminació laboral que existeix encara avui dia en el camp de la dona es pugui anar solucionant i arribi un dia en què aquestes mocions no siguin necessàries en aquest Parlament perquè la integració..., aquesta discriminació ja no sigui una realitat. Plantegem també propostes d'actuació i també donar els serveis de suport necessaris a aquesta Inspecció de Treball que ja existeix, perquè pugui investigar i coordinar tots els casos, les infraccions i les denúncies que es donen en aquest camp de treball.

Vull recordar que aquí els inspectors de Treball és una competència total i que solament el Departament de Treball el que té és un conveni amb Madrid i que, per tant, el que es presentarà aquí, el que aprovem en aquesta Moció és que el Govern de la Generalitat reforci, doni els serveis de suport que necessita aquesta Inspecció de Treball perquè es pugui fer aquesta investigació en les condicions que es necessiten perquè es puguin eliminar aquestes discriminacions que fins ara hem parlat.

Per tant, han fet i han anunciat les companyes diputades que s'ha fet una transaccional. Vull agrair també el diàleg i que s'ha tingut aquí entre la diputada Carme Valls i la senyora Alicia Sánchez-Camacho i anunciar, doncs, per tant, el nostre vot favorable a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, seré molt breu perquè el nostre Grup no ha presentat esmenes a aquesta Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi per la raó que nosaltres mateixos havíem presentat una moció sobre les qüestions sociolaborals de les dones que en alguns punts toquen també aspectes relacionats amb qüestions de discriminació. Assumim el plantejament que s'ha fet quant a les propostes d'aquesta Moció; evidentment, la discriminació és un fet, i és preocupant, ens continua preocupant, i per això és important també que allò que surti, surti amb el màxim consens, que malgrat haver-hi una igualtat legal reconeguda entre homes i dones hi hagi tota una sèrie de mecanismes pels quals no hi hagi una igualtat real, perquè si no, no estariem parlant de discriminació per raó de gènere en el mercat de treball i en els llocs de treball. Vol dir que estan actuant tota una sèrie de mecanismes, alguns d'ells imperceptibles, alguns d'ells no intencionats, altres malauradament no confessats, però sí oberts, com quan hi ha situacions d'assetjament, posem per cas, i que actuen en una sola direcció o bàsicament en una sola direcció i estan perjudicant, discriminant bàsicament, fonamentalment les dones.

És per això que totes aquelles actuacions que facin possible que arribem a una igualtat real quan ja vam aconseguir fa molts anys aquella igualtat legal, el nostre Grup, evidentment, li dona suport.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Com vostè veurà les dones estem donant exemple, precisament, de reducció del temps i estem actuant en conseqüència. Bé, també de forma molt breu, per seguir l'exemple de les meves companyes, nosaltres creiem que la Moció que presenta avui la senyora Valls és una moció responsable i és una moció que tots els grups ja hem constatat que és assumible pel consell de la Cambra, donat que es dota d'instruments o vol dotar instruments les polítiques de formació i ocupació per tal que es facin de forma realment a partir del coneixement de la realitat de la situació de les dones al mercat laboral a Catalunya. Som conscients nosaltres que la relativa joventut dels plans per a la igualtat d'oportunitats ens pot portar a pensar que no hem tingut el temps suficient per demostrar que funcionen, però, en realitat, és que encara són molt lluny d'aplicar-se el que ja existeix i de millorar les estratègies que s'han d'aplicar.

La Moció del Grup socialista, en tres dels quatre punts, proposa mesures per tal d'analitzar la situació laboral de les dones a Catalunya, elaborar un informe anual, com ja s'ha dit, i fer divulgació sobre la legislació vigent; nosaltres pensem que aquests són tres aspectes bàsics per tal de poder-los aplicar en els diferents pro-

grames i que aquests s'actualitzin i es millorin de forma constant, i que és un fet, que el fet de tenir aquests elements d'anàlisi i actualitzacions pot portar precisament a la consolidació de les polítiques per a la igualtat d'oportunitats i a rendibilitzar l'eficàcia dels programes que es volen aplicar. Pel que fa al punt 4, que insta a dotar d'un servei de suport en el si de la Inspecció de Treball per tal d'actuar sobre les discriminacions denunciades en l'àmbit laboral, que cada vegada són més, nosaltres pensem que importantíssim actuar i dotar de recursos per tal que aquests plans i aquests programes no es quedin en projectes o en bones paraules. Per tant, nosaltres donarem suport.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada.

Passem ara, per tant, a la votació d'aquest text transaccional. Prego a les senyores i als senyors diputats que se situïn en el seu escó corresponent per votar. *(Pausa.)* És una crida nominal a la senyora diputada.

Comença la votació.

Aquest text transaccional ha sigut aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació sociolaboral de les dones i les polítiques d'igualtat a Catalunya (tram. 302-00099/06)

El dinovè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació sociolaboral de les dones i les polítiques d'igualtat a Catalunya. La presenta la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir, del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds. *(Remor de veus.)*

Prego a les senyores i als senyors diputats que les reunions les facin a fora, si us plau. Amb el text transaccional encara calent, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, quan nosaltres vam presentar aquesta Moció amb relació a la situació sociolaboral de les dones i les polítiques d'igualtat a Catalunya volíem fer tota una sèrie de consideracions sobre al que abans em referia, i és al fet que en el mercat de treball persisteixen situacions de desigualtats evidents entre homes i dones, i que, per tant, ha de ser esforç d'aquest Parlament anar treballant per poder prendre mesures que orientin l'acció de govern i que orientin, també, els agents socials que estan directament implicats en les qüestions del mercat de treball per fer possible també allò a què em referia abans, la consecució d'una igualtat real més enllà de la igualtat legal formal que en aquests moments existeix.

He de dir que s'ha presentat a aquesta Moció esmenes per part del Grup de Convergència i Unió i del Partit Popular, i que hem arribat a un text transaccional, i és: de la major part de punts d'aquesta Moció, només en quedarà un punt, que votarem a part, i, en tot cas, ja ho ressaltaré, però, en tot cas, sí que vull assenyalar justament la importància d'arribar a grans consensos en aquests tipus de temes perquè, en definitiva, estem parlant de les dones, d'un col·lectiu que és més del cinquanta per cent de la nostra societat i que aplega totes les classes socials, persones joves, persones grans, que, per tant, ja –és a dir– representa sobradament una part importantíssima de la societat i no podem permetre que continuïn persistint aquestes situacions que fan que una part d'aquesta societat no sigui tractada, no sigui considerada amb els mateixos termes que altres.

I una altra cosa serà anar avançant perquè el que les dones han anat aconseguint, que és anar-se incorporant al mercat de treball en un context que era molt masculinitzat i que té totes unes pautes d'organització molt basades en valors i criteris del món masculí, arribi un moment que la capillaritat faci que també es feminitzi, eh?, en aquest sentit el món del treball, ja que estem parlant d'això però també la societat des del punt de vista de reconèixer en pla d'igualtat els valors i les experiències de les dones i, per tant, les aportacions que poden fer no només al món del treball sinó al món de la política, al món de la societat.

Dit això, presento bàsicament el text transaccional, perquè ha sigut possible arribar a aquest text justament perquè partíem d'algunes postures molt similars i, en aquest sentit, hi ha un primer punt que el que tracta és de fomentar la incorporació de les dones en ocupacions tradicionalment masculinitzades a partir de conscienciar les mateixes empreses, els mateixos agents socials que les diferents ocupacions poden ser efectuades indistintament per homes i per dones, i fomentar la participació de les dones en ensenyaments i cursos de formació ocupacional de contingut tècnic i industrial.

També un altre punt és el d'impulsar la creació de nous filons d'ocupació en serveis comunitaris, socials i personals, en què estem per sota de les mitjanes de la Unió Europea, i en aquest marc, sens dubte, no solament es fa possible que hi hagi més ocupacions per a dones sinó que, a més a més, a partir que hi hagin més ocupacions per a dones també es creen més ocupacions induïdes perquè hi han dones que estan participant en el mercat de treball, i per tant és un element de dinamització importantíssim.

També plantegem fer programes específics per a la formació i inserció laboral de les dones amb especials dificultats; realitzar campanyes de sensibilització empresarial amb relació, justament, a aquestes qüestions; potenciar la inspecció de treball –abans ja se n'ha parlat– en el sentit de fer front a les situacions de discriminació, i promoure que el Consell de Treball faci tota una sèrie de recomanacions tenint en compte que hi ha un principi d'autonomia de les parts que estan implicades en els processos laborals, però sí que es pot fer arribar al Consell de Treball que faci arribar en aquestes parts tota una sèrie de necessitats, com que seria molt bo que es creés una taula de negociació de polítiques

d'igualtat, que es revisessin els catàlegs i la relació de llocs de treball perquè no passi el que hi ha ara, que fa possible que dues persones fent la mateixa feina cobrin diferent, que s'estudien clàusules sectorials que vetllin per la igualtat de les contractacions, bé, tota una sèrie de consideracions que el que es fa és recomanar, fer aquestes recomanacions.

També promoure acords entre les administracions impulsats perquè els homes participin en les tasques familiars i que això s'impulsi a les administracions de Catalunya per tal que sigui exemplificador per a les empreses privades, i també fomentar la consciència de la societat sobre una possible reorganització dels horaris existents de cara a fer possible una reorganització del temps de treball...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

...i que entenem que això és una qüestió molt difícil però que s'hauria de plantejar.

Acabo, senyor president, només per dir que mantenim el punt 11 que fa referència a una qüestió que és competència de l'Estat i que aquí si que no hem arribat a una transacció –cada Grup té els seus motius–, però que fa referència a la situació específica de les dones immigrades que, per la seva situació, tenen una particular situació respecte al context laboral i, per tant, entendriem que caldria millorar aquesta situació a partir de modificar alguns aspectes de la legislació i regulació que actualment existeixen.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Alicia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, aquesta segona Moció correspon, també, al tema que estem parlant i és la situació sociolaboral de les dones i les polítiques d'igualtat a Catalunya. Ambdues mocions, tant l'anterior com aquesta mateixa, han estat transaccionades un cop havien estat presentades les esmenes per part del meu Grup i d'altres grups. Jo voldria passar solament a fer l'esment de les aportacions que el Grup Parlamentari Popular ha fet amb la presentació d'aquestes esmenes.

El text transaccionat recull el que també havíem dit ja en la Moció anterior, és a dir, el fomentar la incorporació de les dones en aquelles activitats i ocupacions que tradicionalment han estat reconegudes com a masculinitzades mitjançant el que creiem que és important que comenci a calar a la societat catalana, que és l'impuls d'aquesta nova cultura empresarial que assumeixi que les diferents ocupacions poden ser efectuades indistintament per homes o per dones. Jo discreparia en això amb la diputada proponent d'aquesta Moció, en el sen-

tit de feminitzar les ocupacions: jo crec que ni s'han de feminitzar ni s'han de masculinitzar, el que s'ha de fer és ser exercides de forma indistinta, de forma indiferenciada, tant per homes com per dones, els dos tenim les mateixes capacitats i qualificacions per fer-ho. I per això el Grup Parlamentari Popular va afegir que caldria fomentar la participació de les dones en els ensenyaments i en els cursos de formació ocupacional de contingut tècnic i de contingut industrial; tradicionalment les dones han estat realitzant cursos que anaven adreçats a aquelles matèries no referides a àmbits tècnics, a àmbits professionals industrials, i nosaltres el que volem és que tant en la formació professional ocupacional com en la formació ocupacional reglada i en la formació professional contínua s'incrementin aquests cursos de formació professional ocupacional de contingut tècnic i industrial, però no solament que es faci l'augment de l'oferta d'aquests cursos sinó també que s'incentivi que les dones facin aquests cursos perquè així trobaran una millor ocupació i una millor inserció en el món del treball.

A més, havíem presentat una segona esmena, el Grup Parlamentari Popular, en el sentit que també creiem que és bo que es creïn nous filons d'ocupació en els serveis comunitaris, socials i personals; recomanàvem, també, i recollim que els corresponents plans anuals de foment per a la creació de l'ocupació ja ho estaven fent i ja ho estaven incentivant a les dones aturades entre 16 i 45 anys així com a les contractacions de dones en activitats on estan subrepresentades, és a dir, aquests plans anuals s'estaven duent a terme, però també creiem que és bo que es facin uns nous filons d'ocupació adreçats a serveis comunitaris, socials i personals on les dones han realitzat una tasca sobradament molt ben feta.

Promoure programes específics per a la formació i inserció laboral de les dones que tenen especials dificultats, és a dir, aquelles dones que tenen dificultats a reinserir-se al mercat de treball; realitzar aquestes campanyes de sensibilització empresarial adreçades a una major acceptació i coneixement de les capacitats i les qualificacions professionals de les dones. Jo crec que aquí rau gran part del problema, és a dir, la societat catalana, la societat espanyola, estem fortament diferenciats de la societat europea en el sentit que no hi ha una sensibilització empresarial que accepti i conegui les capacitats i les qualificacions de les dones treballadores.

A més, una cinquena esmena, que és la d'organitzar i potenciar en el si de la Inspecció de Treball, aquests serveis de suport. Aquesta esmena, senyora diputada, coincideix exactament, fil per randa, amb el que tenim i el que recollim en la Moció anterior: ambdues mocions recullen i reconeixen la tasca de potenciar i reforçar la inspecció del treball; però, a més, hi ha una aportació que crec que el Grup Parlamentari Popular ha estat important en la següent esmena: és en el sentit que la diputada proponent deia que «calien mesures per eradicar les situacions de discriminació per raó de sexe» i es referia a la negociació col·lectiva dels interlocutors i dels agents socials.

El Grup Parlamentari Popular el que sí va recollir i va dir és que, amb el respecte i compliment de la norma-

tiva vigent, però sobretot la que estableix el principi d'autonomia de les parts en l'àmbit de la negociació col·lectiva, es podia recomanar el següent i llavors –hi estem d'acord– que es recomani –creiem que és molt positiu– plantejar una taula de negociació de polítiques d'igualtat al mercat laboral català que reculli aquesta taula de negociació de polítiques d'igualtat; revisar els sistemes de classificació i valoració dels llocs de treball; estudiar alguns tipus de clàusula sectorial que vetllin per la igualtat en les contractacions, és a dir, aquells contractes o aquelles maneres de contractar que, abans de contractar una dona, se li pregunta moltes vegades si té parella, si està casada, si ha tingut fills, si els pensa tenir..., que fins i tot es recullen en el tenor literal del contracte. Escolti'm, no: això s'ha de vetllar i la negociació col·lectiva hauria de reconèixer, hauria d'incloure, alguna clàusula –a més que ho ha de vetllar la Inspecció de Treball, evidentment– sectorial que vetlli per la igualtat homes - dones, en les formes, en els formularis de contractació i de promoció professional.

A més, també recollim promoure, les administracions de Catalunya, acords orientats a impulsar la col·laboració dels homes en totes aquelles tasques familiars...

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Ara mateix, senyor president... Solament dir que nosaltres havíem presentat una esmena, l'esmena número 11, referida a la inserció laboral de les dones immigrades i nosaltres dèiem que s'havia de continuar fomentant la inserció de les dones immigrades, tant pel que fa referència a les ocupacions del contingent com a la resta d'activitats professionals i fent especial referència a les dones que provenen del reagrupament familiar. Com que no ha estat acceptada, nosaltres, la veritat, no podem votar a favor d'aquest punt número 11, però sí que votarem a favor..., el nostre vot favorable, de la resta del text transaccionat d'aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyors diputats i diputades, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Gràcies, senyor president. La incorporació de la dona al món del treball no és conjuntural sinó que forma part del desenvolupament socioeconòmic de Catalunya. Aquest fet ha comportat i comporta canvis importants en l'organització de l'empresa, de la societat i de la família, tot i que, de moment, una bona part dels canvis es fan partint d'una realitat injusta, la de la triple càrrega que assumeix la dona, és a dir, la professional, la de la gestió de la llar i la de cura dels seus, dels que hi viuen.

Vull destacar que la nostra voluntat d'arribar a acords per a tot allò que afecta la formació, el treball de les dones i compartir les tasques familiars ha estat –i crec que l'hem de reconèixer– un esforç de consens i de fer que tots els grups de la cambra se'n sentin protagonistes d'aquesta transaccional que avui presentem, i que això és una demostració que tots plegats estem especialment sensibilitzats per raons no únicament socials sinó també de justícia. I el que hem de lamentar és que, a inicis d'aquest segle XXI, encara hàgim de parlar de dona i treball en lloc de parlar únicament de treball, que seria el raonable.

La dona, igual que l'home, té dret al treball i a realitzar-se professionalment, independentment del seu grau de qualificació; té dret a l'autoestima i, sobretot, a poder ser independent econòmicament; té dret a poder contribuir a l'economia familiar i al manteniment de l'empresa i, finalment, té dret a contribuir al conjunt de la societat. Si mirem la distribució de les dones ocupades per sector d'activitat, ens trobem que hi ha una forta concentració en el sector serveis, que aplega gairebé el 79% de les dones ocupades, seguit del sector industrial que només té el 18%; per tant, fomentar la incorporació de les dones en els treballs tradicionalment considerats exclusivament masculins i ocupats per homes és molt important ja que equival a reconèixer un canvi en la mentalitat i en la cultura en aquest món de l'empresa, i per contribuir a fer-ho possible el Departament de Treball ja posa a la disposició de les dones cursos específics en el camp de la construcció, en el del metall i en tants i tants altres.

Però jo voldria fer esment d'un programa pilot, l'Aracne, que prepara dones en les tasques d'oficial de motllos i matrius, però aquí cal reconèixer que la principal dificultat està en la participació de les dones, és a dir, no hi ha massa dones que s'hi apuntin; per tant, un dels esforços que caldrà fer a partir d'ara va dirigit, precisament, en aquest sentit, aconseguir que les dones s'hi apuntin i cada vegada n'hi puguin haver més.

I cal ressaltar que la formació no és únicament un instrument per equiparar les possibilitats laborals sinó que també és una resposta a les necessitats del sistema productiu, que cada cop més requerirà –o requereix– treball qualificats universitaris i no universitaris (*remor de veus*) i aconseguir-ho representa no solament una millor retribució econòmica sinó també un menor perill de desaparició en temps de crisi. Es tracta, doncs, no tan sols d'aconseguir un lloc de treball sinó que les dones puguin optar a una inserció laboral en les millors condicions pecunàries i d'estabilitat possible.

Conciliar la vida familiar i laboral –com han dit ja les diputades que m'han precedit en l'ús de la paraula– ja és un objectiu contemplat pel Govern en el seu programa estratègic CatXXI i recollit en el programa de suport a les famílies i que s'ha incorporat com un més dels punts tractats.

En matèria d'ocupació el Govern mantindrà i intentarà incrementar..., i dic «intentarà incrementar» perquè la participació de les dones en els plans d'ocupació ja és ara entre el 58 i el 60 i, a vegades, el 62%; per tant, aquest «intentar incrementar» vol dir, moltes vegades,

un esforç que no es veu traduït en números, sinó en aquest manteniment només, i es vol aconseguir el mateix amb les escoles - taller, les cases d'ofici i els tallers d'ocupació.

Volia parlar, també, dels nous filons d'ocupació, i voldria fer notar que es demana una actitud més dinàmica, més activa, a les administracions catalanes per tal que homes i dones comparteixin les tasques de la llar i s'acullin a la possibilitat de baixes per maternitat - paternitat, en aquest cas. I cal recordar només una dada: és que el 1999 hi va haver només un dos per cent dels homes que treballen actualment en la Generalitat, en tots els departaments de la Generalitat, que es van acollir a aquesta mesura. Per tant, s'estan, també, promovent mesures de discriminació positiva per intentar que ho utilitzin més els homes.

I, finalment, vull remarcar aquell llarg apartat en què fem algunes consideracions i recomanacions al Consell de Treball i que ens agradaria que fossin recollides perquè significaria un canvi a llarg termini del qual homes i dones podríem sentir-nos-en orgullosos.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Acabo ja, senyor president...

El president

Molt bé...

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Només remarcar que hi ha un tercer punt que sí que recull part del que deïem en el punt 11, que es votarà a part, i que voldria acabar amb unes paraules, si m'ho permet el senyor president...

El president

Si són curtes, sí.

La Sra. Bruguera i Bellmunt

...de Nicole Fontaine, presidenta del Parlament Europeu, i Margareta Windberg, que és ministra per a la igualtat de Suècia, i que deien que «la dona ha lluitat sempre sola per a la seva emancipació, i que el camí que encara queda per recórrer ara exigeix una contribució més activa per part dels homes». I continuaven dient que «la recerca de la igualtat de gènere no s'ha de tractar com una qüestió aïllada per la qual només lluitem les dones, sinó que ha de formar part dels procediments polítics habituals». I demanaven a tots els interlocutors que participen en la presa de decisions polítiques que s'hi comprometessin i que agafessin aquesta reivindicació com a pròpia: «Homes que siguin capaços de veure en les dones companyes per avançar plegats i que valorin l'ideal de justícia i d'igualtat per sobre de l'immobilisme fàcil o el temor a la competència.»

El president

Senyora diputada...

La Sra. Bruguera i Bellmunt

I és en aquest marc que nosaltres hem fet tot el possible per arribar a acords i que votarem a favor de la transaccional.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Bé. En aquesta Moció s'apunten polítiques integrals d'actuació, ja sigui des de la promoció a la creació d'ocupació fins a l'impuls del debat social, passant per programes específics de formació, campanyes de sensibilització, etcètera.

Amb la majoria de les propostes que es presenten nosaltres hi coincidim plenament i pensem que, a més, són una demanda que s'ha fet des dels diferents agents socials repetidament en els darrers anys. De fet, aquesta Moció opta pel desenvolupament d'instruments molt concrets, com pot ser la figura de l'agent per a la igualtat d'oportunitats, però també per programes i accions per a l'impuls de polítiques que ajudin a un accés i desenvolupament igualitari en l'àmbit laboral entre homes i dones.

Ara ja hem aconseguit fer visible la desigualtat que existeix entre homes i dones en el mercat laboral i pensem que les propostes de la Moció són positives i constructives, perquè cal ajustar les polítiques a aquesta nova situació que la visibilitat ens planteja, si bé sempre ha existit; i hem d'analitzar i aplicar les polítiques integrals precisament a partir d'aquestes noves percepcions de les limitacions amb què ens trobem les dones en l'accés i promoció en el lloc de treball que desenvolupem en el mercat productiu.

Hem de saber o hem d'aplicar polítiques en tots els àmbits, des d'una perspectiva de gènere, i, precisament, en l'àmbit del treball, en l'àmbit del treball productiu base és un camp importantíssim, perquè és el que facilitarà una millora de les condicions de vida de les dones.

Aquests darrers anys s'han produït canvis en l'escenari de la discriminació laboral. Ara és una discriminació molt més subtil que fa uns anys, per exemple, tenim tot el tema de les categories professionals que han deixat de banda el valor real del treball, i això perpetua les discriminacions en l'àmbit salarial; per exemple, les dones seguim ocupant, com també ja s'hi ha referit la diputadaponent, treballs que en diem «feminitzats», suposo que perquè és una extensió, moltes vegades, de l'àmbit reproductiu. I, en canvi, se'ns nega de forma subtil -ningú ens diu que no ho fem, però se'ns nega de forma subtil- o tenim un accés amb moltes dificultats a llocs de treball que tradicionalment han estat desen-

volupats per homes. I hem d'acabar amb aquest entrebanc i així ho recull la Moció, també ho recull la transacció, i nosaltres pensem que és molt important.

Per nosaltres, també, és molt important el punt 11, que també es votarà de forma separada, perquè pensem que la problemàtica específica de les dones immigrants no s'està contemplant en les polítiques d'immigració. Nosaltres també votarem favorablement aquest punt.

Bé. S'ha dit anteriorment que les dones cobrem salaris més baixos, que tenim contractes i llocs de treball més precaris, que tenim més dificultats per a l'accés al treball productiu... No m'hi estendré, perquè altres diputades ja ho han fet. S'ha parlat de la triple càrrega. S'ha parlat de les dificultats que es plantegen a diferents edats en les entrevistes, en les quals hi ha un seguit de preguntes que estan plantejant una discriminació precisament a partir de l'edat reproductiva de les dones. I, en aquest sentit, pensem que és obligat que trobem els instruments adequats i els necessaris per acabar amb la manca d'oportunitats. I la Moció apunta onze punts –la transacció només n'apunta vuit– que marquen les línies d'una política integral que pot ser efectiva, i és evident que ens calen aquests instruments, ens calen els de l'anterior Moció, que acabem d'aprovar i, segurament, alguns més que haurem d'anar abordant i actualitzant.

Nosaltres votarem afirmativament la transacció i votarem afirmativament, també, el punt 11, que Iniciativa per Catalunya - Verds planteja una votació de forma separada.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, tenia previst fer la intervenció des de l'escó, però vista l'extensió que han tingut altres intervencions em semblava que era un menysteniment per a la resta de diputades que han intervingut; malgrat això, no tinc intenció d'esgotar el temps, per una senzilla raó: perquè coincidim en profunditat amb les línies de fons, amb les corrents de fons, que van inspirar tant la interpellació com el contingut de la Moció subsegüent que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

És una moció subsegüent sobre la situació sociolaboral de les dones i les polítiques d'igualtat. Una situació que ve caracteritzada per un conjunt d'elements com són un diferencial negatiu per a les dones d'atur, és a dir, tenen més atur, pateixen més atur; una infravaloració en la seva tasca professional, que ve condicionada per una menor retribució; una concentració en determinats oficis, dels quals d'una manera –entre moltes cometes– «natural» n'han quedat excloses, i han reduït les seves possibilitats d'ocupar-los i que convé superar, i, també, una situació en la qual la distribució de les càrregues en la vida laboral i familiar fa que hagi de suportar una càrrega més feixuga.

És des d'aquesta perspectiva que estem d'acord amb una moció que té com a objectiu bàsic treballar per a la solució d'aquells elements fonamentals, que és l'increment de la taxa d'activitat de les dones. És a dir, el gran dèficit que té Catalunya és la taxa d'activitat inferior amb relació a altres zones i algunes molt concretament: tothom parla que tenim una província a Catalunya que té menys atur quasi d'Espanya, que és Lleida. Doncs, bé, Lleida... –o és una de les que menys en té, però–, Lleida també pateix un altre problema: és una de les províncies que té menys taxa d'activitat perquè hi ha menys dones incorporades. (*Remor de veus.*) És, doncs, un problema que hem d'arreglar en profunditat si volem abordar aquests temes.

És, doncs, un element important i la línia argumental d'aquesta Moció va al fons de la qüestió i és: d'una banda, aconseguir que les dones puguin incorporar-se a més llocs de treball o que tinguin més oportunitats perquè no hi hagin llocs de treball masculinitzats o feminitzats. El segon element, afavorir que hi hagin més llocs de treball, (*persisteix la remor de veus*) precisament, en aquells sectors que permetran...

El president

Senyor diputat, esperi's un segon...

El Sr. Rañé i Blasco

Però si no vaig...

El president

Sí..., va pujant el to de veu i arrisca la seva salut gutural. (*Veus de fons.*) Esperí's un segon. (*Remor de veus.*) Esperí's, esperí's..., ja l'avisaré. (*Pausa.*)

Pot continuar, si us plau.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Deia que la segona línia d'actuació que planteja la Moció és, precisament, generar més activitat, més serveis que, a més a més, tenen l'avantatge de permetre remoure alguns dels problemes que dificulten la compatibilització de la vida laboral i familiar que, gairebé, en aquests moments per a qui és més fort és per a les dones. És, doncs, una línia d'actuació en el sentit d'abordar l'arrel dels problemes que és com s'han de fer les coses per poder resoldre-les.

Hi ha una altra línia d'actuació, que és la d'una major sensibilització social a empresaris i als mateixos ciutadans. Un altre element que crec que la Moció encerta a col·locar és, d'una banda, la crida que les parts assumeixin el protagonisme sense que l'Administració faci deixadesa de les seves responsabilitats. Aquesta és la combinació perfecta per tenir un mercat de treball que no sigui discriminatori per a les dones: les parts assumeixen la seva responsabilitat, promouen per a la negociació col·lectiva drets i deures que afavoreixen aquesta igualtat, però al mateix temps això no eximeix, ni molt menys, que l'Administració, a través dels seus instruments, en faci el control. I és en aquesta direcció que es plantegen el conjunt de mesures.

I, evidentment, tenim un problema afegit i és quelcom que és extensiu a totes les dones que estan desenvolupant la seva tasca dintre de l'àmbit de la cura de persones dintre de l'àmbit domèstic, del treball domèstic, que ja és un problema per a les autòctones... (*remor de veus*) –el descompte suposo que ho entendran, del temps que he estat, allò, sense poder parlar–, però, en tot cas, permeti'm dir que posar-li massa traves a com regularitzem les dones immigrants que estan treballant en treballs domèstics a moltes llars –perquè aquest és un treball menys regularitzat– crec que no és un bon camí.

És en aquesta direcció que nosaltres votarem el punt 11.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. La senyora diputada vol posicionar-se o queda clar ja el posicionament? (*Pausa.*) Molt bé.

Està present a la tribuna d'invitats el senyor ambaixador de l'Equador, l'excel·lentíssim senyor Francisco Carrión Mena, que li trametem la nostra salutació institucional. Gràcies.

Passem ara a votació el punt número onzè del text original d'aquesta Moció. Primer l'onzè, que és el que vostè manté, eh? Per tant, votem primer el punt onzè del text original.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 66 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, sotmetem a votació el text transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

————— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la lluita contra la violència domèstica (tram. 302-00097/06)

El vintè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la lluita contra la violència domèstica. La presenta el Grup Popular i la presenta la il·lustre diputada senyora Maria Dolors Nadal. (*Remor de veus.*) Espera, espera, Dolors... (*Pausa.*)

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí, sí, president... (*Remor de veus.*)

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El vicepresident primer

Si us plau, senyores i senyors diputats, anem a començar l'exposició d'aquesta Moció. (*Pausa.*) Té la paraula, senyora Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, ens complau, ben segur que ens complau a tots, que aquest sigui el tercer punt de l'ordre del dia consecutiu que encara ha implementat polítiques des del Parlament de Catalunya, des del Govern de la Generalitat, per avançar en la igualtat de les dones en el nostre país. Catalunya és un país compromès amb els drets humans i, per tant, Catalunya és un país compromès amb els drets humans de les dones. Per tant, ens sembla que honora aquest Parlament el fet que es preocupi especialment per la situació en què, encara, es troba el 51% de la població que som les dones.

Entrant ja en el contingut del que és la Moció presentada pel Partit Popular, la Moció subsegüent a la interpellació, feta al conseller de la Presidència, que tractava estrictament sobre la violència a la llar, té, però, dues parts clarament diferenciades: tracta, per una banda, el que és estrictament el títol que encapçala la interpellació en el seu moment, i ara, la Moció tracta també del que és el Pla d'acció d'igualtat d'oportunitats, i el tracta perquè és coherent, el tracta perquè les mesures que s'hagin d'implementar –en el que serà el futur Pla integral per lluitar contra la violència domèstica– s'han de quadrar amb el marc més ampli del que serà, ha de ser, el IV Pla d'acció. Per tant, hem cregut no només que era coherent, sinó que era necessari incloure en aquesta Moció, també, una referència i un impuls en el que ha de ser el IV Pla d'acció per a la igualtat.

La Moció del Grup Popular és una moció extensa, però és una moció que no pretén ser exhaustiva, és una moció que el que pretén és garantir que Catalunya comptarà finalment amb un pla integral. I vull dir –perquè ho he dit moltes vegades, però em sembla de justícia repetir-ho i em sembla que ho hem fet tots els grups parlamentaris– que no es pot dir que a Catalunya no s'hagi fet res, no es pot dir perquè, això, senzillament, seria mentida, i no es pot dir que a Catalunya tot s'hagi fet malament perquè això seria completament injust. Per tant, s'han fet coses; s'han fet coses que, en opinió del Grup Popular, són clarament insuficients, però ens sembla important reconèixer: que hi ha hagut els tres plans generals d'acció i que hi ha hagut un protocol, un protocol que, hi vull insistir, tot i la prèvia que he fet, és estrictament un catàleg –un catàleg de bones intencions, però un catàleg– que no concreta mesures, i aleshores, el que pretén el Grup Popular és fixar aquelles mesures mínimes que han de ser incloses en el Pla integral per lluitar contra els maltractaments.

En aquest sentit, hem encarat les propostes fetes, tenint en compte que la violència que patim les dones, la violència que es pateix en l'àmbit de la llar –hi voldria fer una reflexió– és una violència que no només pateixen les dones, és una violència que pateixen gairebé sempre també les criatures, i és una violència que pateix gairebé sempre, també, la gent gran que està en l'àmbit de la llar.

Dit això, les mesures s'encaren des de la perspectiva de la interdepartamentalitat. Per tant, són mesures que impliquen, abasten, comprometen tots els departaments. En aquest sentit, m'estalviaré de fer-los la lec-

tura o explicar el contingut de cadascuna de les mesures, perquè jo considero que estan prou explicades en cadascun dels punts que inclou la nostra Moció. Només dir que consideràvem imprescindible, abans d'encarar l'elaboració del Pla integral de lluita contra els maltractaments, fer una avaluació del protocol. Fer una avaluació perquè, a més a més, el protocol que fins ara ha estat vigent no inclou mecanismes d'avaluació.

I per tant, el nostre punt primer –que enquadra el marc de tota la Moció– és que es faci una avaluació del protocol, perquè en definitiva les dades que obtinguem seran les que ens permetran encarar de veritat un pla integral per lluitar contra la xacra dels maltractaments a Catalunya.

És per aquesta Moció, senyores i senyors diputats, que demano el vot favorable de la cambra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Nadal. Pels grups que han presentat esmenes..., pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Valls.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, no ens cansarem de repetir que el tema de la lluita contra la violència de gènere, que té una branca molt important dintre de la violència a dins de les llars, és una lluita pendent, una lluita que no s'acaba, que ha de seguir uns passos i que, en aquest sentit, Catalunya hi va endarrerida. Estem d'acord que s'han fet algunes coses, però les coses que s'han fet, com per exemple el protocol interdepartamental del qual parla la Moció, són avenços que no han sigut concretats i que, per tant, no han pogut ser avaluats. En aquest sentit, felicitem la Moció que es presenta, sobretot, per tots els aspectes d'avaluació dels resultats tant dels protocols com dels plans d'igualtat d'oportunitats que s'han fet aquí, a Catalunya, que tampoc han sigut avaluats. En aquest sentit, a tots els punts referents a l'avaluació, no hi hem presentat cap esmena, perquè hi estem totalment d'acord.

En el punt 2 –en el punt de les mesures–, donat que aquest Grup Parlamentari ja va presentar una Moció que va ser votada en el Parlament el dia 27 d'abril de l'any passat, en la qual ja s'instava que..., el Parlament de Catalunya instava el Govern a elaborar i presentar un pla integral de prevenció, atenció i eradicació de la violència de gènere que inclogués, en ell, totes les mesures d'implantació de nous centres d'acollida, de realització, de sensibilització social, de coordinació, sobretot, de tots els serveis implicats, socials, sanitaris, urbanístics, que es formessin millor tots els cossos de seguretat, i que es formessin els jutges i el personal, perquè poguessin atendre d'una manera més adequada i sobretot sense perllongar tot el sofriment que pateixen les víctimes en aquests moments; i que es garantís, per tant, una àgil acollida d'aquestes persones, que s'agilitzés, també, les places o llocs d'acollida que es necessiten –siguin llocs d'urgència, places d'urgència, que

hem constatat que són el que més falta fa en aquest moment– i, per altra banda, que es treballés per la consecució de punts d'informació, en què les dones poguessin ser ateses, no en el moment, solament, en què ja són víctimes amb sang, sinó en el moment que comencen a rebre maltractaments psicològics, que és el moment en què podríem prevenir la mortalitat i la morbiditat que es produeixen posteriorment.

Per tant, en aquest sentit, la nostra esmena ha sigut per recordar tota la Moció que vam presentar en aquest Parlament, ara fa més d'un any, i que, potser, per ingenuïtat o perquè érem en aquest moment diputades noves, vam fer l'error de posar «un any», i un any i tots els dies inhàbils que suposa un any vol dir que encara no tenim en aquest Parlament –ni podríem exigir– aquest Pla integral que creiem que ja és imprescindible que el tinguem. I en aquest sentit, la Moció que ha presentat el Partit Popular i la senyora Dolors Nadal, a la qual agraïm molt que posi de manifest tots aquests problemes, creiem que és un moment molt oportú per poder-nos definir, en aquest moment en què ja és hora de tenir el Pla integral, aquí i, sobretot, de posar-lo en pràctica.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Valls. Per Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres en aquesta Moció manifestem, primer, una felicitació al Grup Popular per la iniciativa, perquè coincidim d'una forma majoritària, amplíssimament majoritària, tant en la filosofia com en les mesures que s'exposen en aquesta Moció. I estem perfectament d'acord amb l'avaluació, per exemple –parlant del punt primer–, del protocol interdepartamental d'atenció a la dona maltractada en l'àmbit de la llar: avaluar aquest protocol, les necessitats, la implementació, els resultats. Simplement, hem presentat una esmena que en comptes d'un mes fossin dos mesos, esmena que sol·licitem que ens sigui acceptada, no perquè aquesta avaluació no estigui en curs i pràcticament realitzada, perquè ens sembla que necessitaríem aquesta mínima ampliació del termini per poder-ho fer d'una forma més acurada, com mereix aquesta avaluació que es demana del protocol.

Un segon punt. També manifestem el nostre substancial acord i votarem favorablement tot el punt 2, pel que fa a la sèrie de mesures a incloure en aquest Pla integral de prevenció de la violència de gènere i d'atenció a les dones que la pateixen.

També estariem d'acord, segurament, amb les paraules de la senyora Carme Valls i, segurament, estariem d'acord amb una esmena transaccional que crec que s'ha presentat –o almenys nosaltres l'hem subscrit–, en el sentit que, potser, no caldria repetir en molts casos aquesta Moció i, en canvi, fer referència a la concreta Moció que ja va aprovar el Parlament de Catalunya en

el seu dia –concretament, és la Moció 15/VI, aprovada el 27 d'abril del 2000–, i aquesta és una esmena transaccional que nosaltres també hem subscrit i crec que té l'acceptació dels altres grups parlamentaris. Per tant, això potser endolciria la possibilitat, no la contundència de la Moció, sinó el seu enfarfegament dialèctic, que potser l'allargaria excessivament.

Estem, també, d'acord amb el tercer punt, és a dir, l'avaluació del Pla d'actuació del Govern per a la igualtat d'oportunitats a les dones, el 98-2000. En aquest cas també hem demanat una petita ampliació del termini, que crec que ens podrà ser acceptada per part de la senyora Nadal i el Grup Popular, de passar d'un mes a dos mesos. No és evidentment cap ànim dilatori sinó la possibilitat de complir amb més cura el que se'ns ha encarregat.

Pel que fa al punt número 4, nosaltres sollicitàvem..., ens semblava, inicialment, que en el seu punt primer l'ampliació de la composició de la Comissió Permanent Interdisciplinària Contra la Violència de Gènere, és a dir, la Comissió Permanent creada per Decret 26/2001, abastava substancialment totes les parts implicades.

Se'ns ha fet veure per part del Grup Popular que seria bo que no solament hi fossin integrats l'amplíssim nombre de departaments de la Generalitat que ja hi eren convocats, sinó que hi fossin tots, i en aquest cas nosaltres votarem favorablement aquesta daixò.

També se'ns ha parlat de la possibilitat i la conveniència d'incloure, en els treballs de l'esmentada Comissió, una representació del món associatiu que treballa en la lluita contra la violència de gènere; naturalment, potser no tant en la seva concreta dimensió, l'amplíssima possibilitat o l'amplíssima varietat del món associatiu que treballa en aquest camp potser faria difícil la integració en aquesta Comissió de la totalitat d'aquestes associacions, però l'esmena transaccional que nosaltres hem proposat i que hem subscrit amb el Grup Popular –i la senyora Nadal hi farà referència en el moment processal oportú– permet que aquesta participació hi sigui per uns conductes oportuns; hi ha prou flexibilitat perquè sigui molt clara la participació del món associatiu, potser no amb la rigidesa amb què es plantejava inicialment.

Finalment, hi havia un punt que per nosaltres era..., el punt 2 de l'apartat quart, que nosaltres hi hem presentat una esmena de modificació, perquè fa referència a dos projectes legislatius que per nosaltres tenen un substancial valor. En tot aquest món de la violència de gènere, cal canviar moltes mentalitats. Jo voldria passar-hi de puntetes i ser molt curós amb les meves paraules, però és tota una mentalitat, tot un xip, a vegades generacional, que ha de canviar. Ha de canviar aquella impressió tan absolutament viscuda que es referència en perverses frases com «la maté porque era mía», o aquelles cançons absolutament perverses que es canten..., cançons de taverna, que «le daba, le daba, le daba unos palos que la consolaba». Quan s'hagi pogut canviar tota aquesta mentalitat, mentalitat arrelada històricament en el masclisme generacional de molts segles, haurem trobat una gran part de la solució.

Perdó, volia dir que, en les mesures legislatives per nosaltres molt estimades, hi havia el Projecte de llei de prevenció de la violència a la llar i en les relacions de parella, així com les conseqüents propostes de resolució per tal de modificar el Codi penal i la Llei d'enjuiciament criminal.

Demano, senyor president, un segon per acabar. Ens ha semblat que és bo traslladar la filosofia que fins ara hi havia que hagués de ser sempre la dona la que ha de fugir de la llar, i, en canvi, potser era bo que fos el maltractador el que fos separat de la possibilitat d'aquesta llar, i a més fer-ho aprofitant les competències plenes que en dret civil té Catalunya. Segurament –segurament–, ens ha semblat també que la complexitat de tota aquesta temàtica mereixia un estudi aprofundit i mereixia, segurament, que es complementessin aquestes mesures amb altres mesures de prevenció i altres mesures per eradicar aquesta xacra de la nostra societat. I per això hem pensat que era bo –i ho suggerim i ho demanem, i crec que els grups parlamentaris hi estaran d'acord– reconduir el tema cap a una ponència conjunta que amb més claredat pugui estudiar el tema.

I, finalment –i amb això acabo, senyor president, i li agraeixo la seva flexibilitat–, estem d'acord amb el punt cinquè, amb l'avaluació de les funcions, tant de la Comissió Interdepartamental de la Dona com –aquesta és la modificació que nosaltres demanem, que crec que serà acceptada pel Grup Popular– que es faci referència al Consell Nacional de Dones de Catalunya, creat per Llei 11/89, que és la que actualment porta a terme tota aquesta tasca.

Agraint al Grup Popular la seva iniciativa i la seva flexibilitat en l'admissió de les nostres propostes, tant transaccionals com d'esmena, li dono les gràcies un cop més, senyor president, i a tots vostès per la seva atenció.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Camps. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Bé, ara fa gairebé un any que jo mateixa pujava a aquesta tribuna a defensar una moció, en nom del nostre Grup Parlamentari, que tenia el mateix objectiu, mostrava idèntica preocupació que la que avui presenta la senyora Nadal. L'objectiu era i segueix sent la lluita contra la violència de gènere, una violència que es desenvolupa de forma impune en molts casos, en les seves múltiples variants, perquè la violència de gènere no es desenvolupa només en l'àmbit privat de la llar, sinó que la podem trobar en el lloc de treball o fins i tot en el carrer.

Així, ara fa un any, aprovàvem per unanimitat una moció en la qual s'instava el Govern a tot un seguit de mesures, que m'agradaria destacar-ne algunes avui, perquè, de fet, tot i que, com ja ha apuntat la diputada ponent, si no es pot dir que a Catalunya no s'ha fet res,

de fet, la Moció que avui discutim no tindria sentit si el Govern hagués complert el que havia de complir, que és la Moció que vam aprovar el 27 d'abril de l'any 2000. I els recordem que, a més a més, aquesta Moció va ser aprovada per unanimitat. Els compromisos eren, entre d'altres, els següents –i només en destacaré alguns.

Desenvolupar el Protocol de maltractaments aprovat pel Govern, en previsió d'especialització del personal, per tal de coordinar-lo, millorar -lo i executar-lo. Avui en la Moció se'ls demana la seva avaluació; pensem que és una evidència tan gran que aquest Parlament necessita que el Govern avalui aquest Protocol, una evidència tan gran, que pensem que és massa gros que encara no s'hagi fet un any després de demanar que es millori, i, per tant, implícitament s'havia de fer una avaluació del seu funcionament. Pensem que és força imprecident –per dir-ho correctament– que gairebé un any després de prendre aquest compromís el Govern no ens hagi fet cap avaluació i en el control de compliment de la Moció se'ns fes simplement un llistat de les tasques formatives per als col·lectius professionals.

Tampoc no s'ha complert un altre compromís que per nosaltres també era molt important, que era el de l'atenció telefònica permanent. El mes de gener el Govern ens informava que l'Institut Català de la Dona havia elaborat un projecte de creació del servei telefònic gratuït de vint-i-quatre hores, del qual a hores d'ara no sabem res.

Un altre compromís era el d'elaborar i presentar a aquest Parlament, en el termini d'un any –com ja ha apuntat la senyora Valls fa un moment–, un pla integral de prevenció, atenció i eradicació de la violència de gènere. Falta poca temps perquè ens hagin de presentar aquest pla, i, pel que sabem, no fa gaires mesos que s'ha constituït la Comissió que l'ha d'elaborar segons els criteris que vam aprovar llavors. Encara no sabem si s'han començat els treballs de la Comissió, però el que sí que sabem és que se n'han exclòs associacions de dones importantíssimes en aquest àmbit d'atenció i treball de la Comissió, i això ens sembla, francament, impresentable. En tot cas, agraïm a la senyora Nadal que, a més a més, proposi no només que a la Comissió Interdepartamental hi hagi el Consell Nacional de Dones de Catalunya..., a la Comissió d'elaboració del Pla sí que hi són les representants del Consell Nacional de Dones de Catalunya, però en aquest país tenim vuit-centes associacions de dones i, aquestes vuit-centes associacions de dones, no totes estan representades al Consell Nacional de Dones de Catalunya, i curiosament tres de les associacions de dones més importants en la lluita contra la violència de gènere en aquest país no hi són, al Consell Nacional de Dones de Catalunya, i pensem que és imprescindible la seva presència en l'elaboració d'aquest Pla.

Nosaltres hem fet una esmena a la totalitat de l'epígraf 1 del punt 2 de la Moció que avui debatem, que recupera l'esperit inicial de la Moció que nosaltres vam presentar l'abril de l'any passat, perquè pensem que la Moció pautava excessivament i de forma, en alguns casos, diferent potser..., o que «solapava», vaja, en certa manera, els treballs que la Comissió d'elaboració del

Pla havia de desenvolupar. Tot i així, hem arribat a una transacció amb la senyora Nadal i, bé, hi votarem, evidentment, a favor.

La resta d'epígrafs, que era el tema de l'avaluació, el finançament..., nosaltres no hem presentat cap esmena, perquè pensem que era una bona idea i, a més a més, era imprescindible concretar-los.

Creiem que de nou és bo que manifestem el consens en la lluita contra la violència de gènere, però, aquest consens que ja vam aconseguir fa un any, el volem mantenir, i precisament per això vam presentar l'esmena, i per això hem intentat pactar la transacció.

Un tema en què també tots els grups havien manifestat consens, amb matisos, evidentment, és el tema de reconduir la Llei cap a una ponència conjunta. Alguns grups parlamentaris havíem manifestat al portaveu de la coalició que dona suport al Govern que l'avantprojecte de llei no ens agradava i que fins i tot teníem propostes alternatives, com és el cas d'Esquerra Republicana de Catalunya. Pensem que el fet de reconduir aquest avantprojecte legislatiu cap a una ponència conjunta és en benefici de totes les dones víctimes de la violència, en benefici del consens, i que en cap cas respon a criteris partidistes, i així crec que ho hem intentat manifestar tot els grups.

Donem –per finalitzar, senyor president– moltíssima importància, com ja he dit, a l'epígraf 2 del punt 4 de la Moció, perquè pensem que ni és bo ni presentable que s'exclouïni de l'elaboració del Pla integral les associacions que més coses estan fent i més coses estan aportant a la lluita contra la violència de gènere; que, a més a més, aquesta Comissió és fruit o es desprèn de la Moció que nosaltres vam presentar l'any passat i en què instàvem el Govern que hi haguessin tota una sèrie de departaments, tota una sèrie d'institucions i les associacions de dones; en cap cas dèiem que només hi hagués un sector de les associacions de dones.

I, amb la transacció a què hem arribat i amb l'acord en tots els altres punts, nosaltres votarem favorablement la Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Porta. En nom d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup també vol agrair a la senyora Dolors Nadal que hagi presentat aquesta interpellació i la Moció subsegüent, molt detallada, molt estudiada, molt especificada, perquè, malgrat que, com ella mateixa ha dit, s'han fet coses amb relació a la violència domèstica i a la violència de gènere, no n'hi ha prou amb el que s'hagi pogut fer i no n'hi haurà prou mentre continuïn persistint situacions de maltractaments i de violència. I, per tant, res és gratuït i, pel contrari, tot aquest conjunt d'actuacions que se'ns proposa entenem que són positives i les valorem així per part del nostre Grup.

Des del punt de vista d'entrar ja als continguts de la Moció, el primer punt el considerem importantíssim, perquè, tenint en compte que efectivament hi ha hagut un protocol a partir del qual s'ha fet tota una sèrie d'actuacions, valorar quin ha estat el resultat d'aquest Protocol i, per tant, fer-ne l'avaluació ens sembla bàsic per poder tenir pautes per seguir actuant. I, per tant, amb totes aquestes disposicions que aquí s'assenyalen, doncs, hi estem d'acord. Nosaltres n'afegim una en forma d'esmena, en el sentit que el primer que caldria avaluar és quantes persones han estat ateses i que, malgrat que ho hem comentat abans amb la senyora Dolors Nadal, que em deia: «Bé, això està previst en el punt 2, quan es parla de mesures de control estadístic», d'acord que això està previst de cara que s'incorpori al nou Pla integral, però entenem que justament a l'hora de fer l'avaluació del Protocol –que és diferent– estaria molt bé com a mínim saber a quantes persones, amb quines característiques... I, per tant, li demano a la senyora Dolors Nadal que reconsideri la possibilitat o no d'acceptar aquesta esmena, que, en tot cas, és molt poquet en el conjunt de tota una moció i no té cap importància i és una qüestió de detall, perquè, hi insisteixo, és tot el conjunt del que se'ns ha presentat el que té el principal valor.

Clar, insistir en la importància de valorar aquest Protocol, perquè entenem nosaltres que hi ha uns objectius que no s'han assolit: el fet que, per exemple, no hi hagi centres d'urgència on les dones i els seus fills o filles puguin acollir-se davant d'una situació d'emergència, i això seria una necessitat que caldria cobrir; o el fet, per exemple, que les demandes d'ingrés només siguin ateses des dels serveis socials, i potser caldria pensar en la possibilitat que també des d'altres serveis poguessin incorporar-s'hi; o també el mateix fet que les cases d'acollida acullen avui dones en situacions molt diverses, de problemes molt diversos, que dificulten la seva atenció, i de vegades s'allarguen innecessàriament el procés i l'estada mínima que caldria estar en una casa d'acollida, perquè aquí l'agilitat també és important.

Del punt 2, nosaltres hem presentat també, com altres grups, com Esquerra Republicana i el Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi, una esmena al conjunt del punt 2 perquè tot i reconeixent que hi ha tot un esforç de molt detall en els seus objectius, entenem també que les aportacions que s'havien fet en el Ple que va precedir en la discussió d'aquests temes per part del Grup d'Esquerra Republicana i del Partit socialistes - Ciutadans pel Canvi valia la pena que es recollissin, i en la mesura que es va aprovar una moció de forma consensuada, ens alegrem que s'arribi a aquesta transacció i, per tant, no entraré en detalls. *(Remor de veus.)*

Els altres punts de la Moció ens semblen correctes; incideixen també...

El vicepresident primer

Esperi's, un moment, un moment, senyora diputada. Prego una mica de silenci, si us plau, senyores i senyors diputats, que s'està substanciant una moció. Segueixi, senyora Comas.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Deia que els punts, els altres punts que queden de la Moció, el 3, 4 i 5, em semblen correctes en la mesura que incideixen en qüestions de controlar les diferents actuacions que s'estan duent a terme, i ens sembla correcte, també, que el Projecte de llei de la prevenció de la violència a la llar i en les relacions de parella es porti ara, doncs, en una ponència conjunta per poder arribar també al màxim consens en aquest punt.

Moltes gràcies.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair el treball i l'atenció prestada per tots els grups parlamentaris a la Moció que ha presentat el Grup Popular, i, pel que fa a les esmenes presentades tant pel Grup Socialista, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya com pel Grup d'Esquerra Republicana, hem arribat a un text transaccional perquè, en definitiva, del que es tractava era de complementar les mesures que havia presentat el Grup Popular en el punt 2 de la seva Moció, tot fent esment al que havia estat el contingut de la Moció aprovada en el Parlament fa prop d'un any. La Moció 15/VI, del Parlament de Catalunya, que voldria recordar, perquè no s'hi ha fet esment, que recollia, també, en gran part, una moció de la passada legislatura que va plantejar el Grup Popular. De la mateixa manera que en la Moció 15/VI es va fer un text refós, ens ha semblat important fer esment, a la Moció que s'aprovarà avui, a aquell text, perquè, realment, incorpora mesures que no estan contemplades en el text inicialment presentat, però sí que una nova redacció faria intel·ligible el text i marcaria unes pautes massa determinades als treballs de la Comissió.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, hem arribat a una transacció pel que fa al punt 2 de la Moció amb tots els grups i, per tant, quedaria subsumida una de les esmenes de Convergència i Unió. Pel que fa a l'apartat primer de les esmenes presentades, a l'apartat primer del punt 4, del que es tractava és de marcar la interdepartamentalitat que han de tenir els treballs que ha de fer la Comissió i d'incloure la participació del món associatiu i, per tant, acceptem la transacció final a la qual hem arribat, perquè garanteix aquesta presència. Creiem que és especialment important l'acord a què s'ha arribat per part de tots els grups parlamentaris, que es creés una ponència conjunta per tal d'encarar les necessàries reformes legislatives que s'hagin d'emprendre per lluitar de forma més eficaç contra els maltractaments. Tot i amb tot, voldria fer una precisió al senyor Jaume Camps, perquè en la seva defensa a les esmenes hom podia entendre que ara no hi ha legislació que obligui el maltractador a l'allunyament; com vostè coneix perfectament, en data molt recent s'ha produït la modificació del Codi penal que, precisament, el que garanteix és l'allunyament del maltractador.

Només acabo ja, senyor president, dient que l'ampliació dels terminis que es corresponen amb el paràgraf primer del punt 1 i el punt 3, que representen només l'ampliació d'un mes per presentar les avaluacions, tant del protocol com del tercer Pla d'acció per a la igualtat d'oportunitats, el nostre Grup Parlamentari també les acceptarà. Per tant, senyor president, li lliuro les transaccions a les quals hem arribat, tornant a agrair la tasca realitzada per tots els grups parlamentaris.

El president

La suma d'aquestes transaccions és el total? O m'he de remetre a l'original?

La Sra. Nadal i Aymerich

Només quedaria... Si em permet, senyor president només un segon, perquè només quedaria una esmena que la senyora Comas d'Argemir... És la primera, en l'ordenació és la primera, afecta el punt 1.

El president

D'acord, sí, molt bé.

La Sra. Nadal i Aymerich

Amb molta rapidesa, perquè, aleshores, la que quedava només viva seria l'esmena plantejada per la senyora Comas d'Argemir, que en el punt primer, que tracta l'avaluació del Pla, nosaltres considerem que no tan sols està contingut en el punt 4, que n'hem fet esment quan hem tingut ocasió de transaccionar els altres punts, sinó que també el que proposa la senyora d'Argemir està inclòs quan parlem d'incorporar els indicadors qualitius, però també quantitius en l'avaluació del Pla, pel que fa a la recollida de dades i a l'avaluació de les necessitats. Per tant, el considerem no només integrat respecte a un projecte de futur, sinó també respecte a l'avaluació del que ha estat el protocol fins ara i, en aquest sentit, senyora d'Argemir, no li acceptaríem la seva esmena.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Sotmetem, per tant, a votació... *(El Sr. Camps i Rovira demana per parlar.)* Sí, senyor Jaume Camps?

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Només perquè em sembla que tàcitament ja ho ha dit la senyora Dolors Nadal, però ella ha acceptat la transaccional al punt 4, apartat primer, també la transaccional, que és de tots els grups, del punt 4, apartat segon, ha donat la seva conformitat a l'ampliació d'un mes..., és a dir, al punt primer del paràgraf primer, a la modificació del punt 3 del número 1, però no s'ha pronunciat respecte a la modificació del punt 5. Tàcitament, imagino, en dir que només quedava viva l'esmena de la senyora Dolors Comas d'Argemir he interpretat que quedava inclosa aquesta esmena també.

Moltes gràcies.

El president

Queda inclosa a la votació. Molt bé.

Per tant, sotmetem a votació el text amb les dues esmenes transaccionals acceptades, més les que també han sigut aquí ja explícitament donades.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció i el desenvolupament del sector audiovisual a Catalunya (tram. 302-00098/06)

El punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció i el desenvolupament del sector audiovisual a Catalunya. Té la paraula per exposar-la l'illustre diputat senyor Ricard Fernández Deu, del Grup Popular. *(Remor de veus.)*

El Sr. Fernández Deu

Molt honorable senyor president...

El president

Esperi's un segon encara, senyor diputat. *(Pausa.)* Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, molt honorable president. Senyories, després de la interpellació substanciada pel nostre Grup Parlamentari en el darrer Ple celebrat en aquesta cambra, vàrem produir el text de la Moció que en aquests moments sotmetem a la consideració de les senyores diputades i dels senyors diputats.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Les raons que ens porten a presentar aquesta Moció són, d'una banda, la voluntat decidida de diversificar la participació de les empreses productores en la programació de Televisió de Catalunya i, d'altra banda i alhora, enfortir també la posició de Televisió de Catalunya pel que fa a la contractació de la producció externa. Algú podria pensar que en el fons d'aquesta Moció existeix l'ànim de condicionar, en alguna mesura, els continguts de la programació que Televisió de Catalunya emet a través dels seus canals. Res més lluny de la nostra intenció. El que nosaltres volem, i de la lectura aturada del text de la Moció se'n desprèn de forma inequívoca, és que una vegada aprovats els pressupostos i el Pla d'activitat de les empreses de la Corporació, per tant, de Televisió de Catalunya; un cop decidit pels professionals de la casa el caràcter de la programació que es pensa emetre a través dels diferents canals, i també un cop coneguts els recursos que s'ha previst atribuir a la producció externa, es convoqui les empreses del sector per tal que aquestes tinguin l'oportunitat de concórrer amb les seves propostes.

Aquí no hi ha trampa ni cartró, senyores i senyors diputats, aquí el que es pretén és allò que planerament en podríem dir obrir la mà. De quina manera es farà això? Arbitràriament? No, seguint els criteris que estableixin a l'ensens la direcció de Televisió de Catalunya i el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. A partir d'aquí, el que aconseguirem és aquesta diversificació de la qual estava parlant i, a continuació, enfortirem el sector de la producció audiovisual a casa nostra, perquè, entre altres coses, és missió d'una televisió pública contribuir a la promoció i al desenvolupament de la indústria audiovisual.

En aquests moments, es produeix ben sovint una concentració, sobretot en els horaris de màxima audiència, en els anomenats tècnicament *prime time*, de programes atribuïts a unes molt poques productores. Això fa, d'una banda, que es produeixi una impossibilitat expressa d'aconseguir aquesta diversificació de la qual parlava, però també que tingui lloc una interpretació pràcticament unívoca del que constitueix la realitat, i el nostre Grup Parlamentari, des del primer moment en què es va plantejar aquesta Moció, el que pretén, sobretot, és la garantia de pluralisme que anima les nostres iniciatives. Pluralisme en tots els aspectes i sentits.

Per tant, nosaltres, i en conseqüència, acceptem ja d'antuvi l'esmena número 1, d'addició, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, perquè pensem que complementa sense cap tipus de problema el que nosaltres presentem, i també l'esmena número 2, d'addició, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i demanàriem, i ho fem amb la màxima cordialitat i el màxim interès, al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que ens oferís la possibilitat de transaccionar respecte del punt primer la proposta que fan, en la qual no s'observa, de cap manera, cap tipus de menció que permeti albirar la concurrència –que és la que nosaltres pretenem– de les empreses del sector, amb la seguretat que, si ho fan, nosaltres ens manifestem obertament i decididament disposats a arribar a un acord en aquest sentit.

Per una raó, fonamentalment, perquè pensem que la televisió pública de Catalunya ha de ser una televisió de tots. I, en aquest sentit, nosaltres estem disposats a fer un esforç, sense que això desvirtui la nostra voluntat, sense que desvirtui el nostre interès, però intentant conjuminar la inquietud de tots plegats en el sentit, com deia –i ja acabo, senyor president–, de diversificar la participació de les productores i d'enfortir, precisament, la mateixa posició de Televisió de Catalunya. Espero una resposta, en aquest sentit, satisfactòria.

M'agradaria que poguéssim, tots plegats, votar unànimement aquesta Moció i en aquesta confiança els agraeixo la seva atenció, senyores i senyors diputats, molt honorable president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fernández Deu. Per defensar els grups que han presentat esmenes, en nom d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres hem analitzat la Moció que ha presentat l'il·lustre diputat, senyor Ricardo Fernández Deu, relativa a la promoció i al desenvolupament del sector audiovisual a Catalunya. I hem vist que hi planteja unes mesures que són realitzables i que són adequades des del punt de vista que van adreçades al fet que Televisió de Catalunya sigui un impulsor, un dels motors d'impulsió, com de vegades es diu, de la indústria audiovisual en el nostre país.

És una moció prudent, en la mesura que estableix que aquest tipus d'actuacions que es facin de cara a promocionar o de cara a fer que la producció externa tingui un paper dins de la programació de Televisió de Catalunya, això es faci a partir dels pressupostos, el Pla d'activitats, les decisions del Consell d'Administració, la mateixa programació, i que tots aquests elements globals són els que han de fixar, en definitiva, la part de producció externa que ocupa, que ha d'ocupar dintre de la programació. És en aquest sentit que qualificàvem aquesta proposta de possible i al mateix temps d'adequada, perquè s'insereix en uns mecanismes correctes i a partir, també, de les propostes concretes ja entrant que es faci aquesta convocatòria i els procediments a partir dels quals es fa aquesta proposta.

Nosaltres hem presentat una esmena que no va a esmenar pròpiament el text que se'ns planteja per part del Partit Popular, perquè no hi afegeix ni treu res, sinó que, en tot cas, és una esmena d'addició, en el sentit que entenem que aquest Parlament ja havia discutit, o ho va discutir amb força profunditat quan hi va haver el debat sobre els audiovisuals, el desembre de l'any 99, va discutir en part aquestes qüestions, i va fer tota una sèrie de resolucions en les quals s'inclouïen propostes en aquest sentit.

Nosaltres entenem, perquè, com a mínim, no en tenim constància, que algunes d'aquestes resolucions, que van adreçades a la promoció de la indústria audiovisual, hagin estat acomplertes, que era necessari fer el recordatori, que és un tema que tenim pendent, i que, per tant, doncs, cal arribar al compliment d'una cosa que va ser aprovada per unanimitat, i, per tant, lògicament, no hi ha d'haver cap problema.

I recordem que, dintre d'aquestes resolucions, i en destaco dues, sobretot aquella que diu que la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió hauria de complir la directiva del Consell d'Europa relativa..., pel que fa als percentatges de producció local audiovisual independent, només cobrint aquest percentatge d'un deu per cent que es preveu, això ja incrementaria la mateixa presència de la producció externa dins de la programació de Televisió de Catalunya.

I, per altra banda, l'altra Resolució que deia que es fessin les gestions oportunes perquè, en el cas de Televisió Espanyola s'aconseguís una participació proporcional de la indústria audiovisual catalana en la seva programació i també en les cadenes de televisió privada per complir, també, aquella mateixa directiva del Consell d'Europa.

Entenem que aquests són aspectes importants, també per complir, de cara a promocionar la indústria audiovisual, i per això ho hem incorporat en forma d'esmena.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Comas. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Fernández i Teixidó.

El Sr. Fernández i Teixidó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Fernández Deu, hem tingut l'oportunitat durant aquests dies, vostè i jo, d'anar discutint sobre el contingut de la seva Moció i de les esmenes que li presentàvem.

Ens hem posat d'acord en dues qüestions que ens semblaven de gran importància, i penso que val la pena que, més enllà de la Moció, les recordem: una, l'esforç que el sector de l'audiovisual en l'àmbit de la indústria ha fet a Catalunya, que és un element determinant, que li dona tranquil·litat amb les preocupacions que vostè té. Dos, l'esforç que el Govern de Catalunya, a través del seu Institut Català de Finances ha fet en l'àmbit del creixement del crèdit per a aquestes indústries. Estem parlant –i vostè ho sap, i, si no, li ho recordo– de 4.000 milions de pessetes a crèdit i 10.000 milions de pessetes d'inversió i 30.000 milions d'efecte induït. I tres, la voluntat per part de tot el sector, d'anar caminant amb una oferta cada vegada més plural, que abasti a més número de productores en l'àmbit industrial o amb aquelles que són productores més petites. Jo crec que aquesta és una miqueta la idea que tots plegats tenim.

Vostè ens porta aquí una reflexió que nosaltres compartim perquè estem en el bon camí. Vostè ens diu aquí: «Volem més pluralisme a TV3, i això passa perquè el conjunt de les productores tinguin l'oportunitat de poder concursar» –és la paraula que vostè utilitza– «en l'àmbit dels projectes, una vegada la programació estigui establerta.» L'he entès bé, senyor Fernández? És això? L'he entès bé? (*Veus de fons.*) Perfectament, l'he entès bé. Vostè ens diu «en l'àmbit de concursar», que aquestes productores, aquestes indústries puguin tenir l'oportunitat, la igualtat d'oportunitats davant de la televisió pública de Catalunya. Per què? Perquè en síntesi –ho diu el diputat– donarà més treball i serà una prova de pluralisme.

Com que estem en el bon camí, i això en bona mida és el que està fent la televisió pública de Catalunya, doncs, home, em sembla que en podem parlar, i en podem parlar en la línia que vostè apunta. Ara, vostè és un professional. Vostè és un «magnífic» professional d'aquest medi, i vostè ha de saber les dificultats que en l'àmbit del concurs, des del punt de vista administratiu, suposa per a una programació com la de televisió.

Però, com que a més de ser un «magnífic» professional, vostè és un «hàbil» parlamentari, senyor Fernández Deu, crec que el que ens està dient és: «Home, busquem una fórmula transaccional perquè amb l'esperit

genèric del concurs hi càpiguen tots i puguem arribar a un acord perquè aquest pluralisme sigui una flor que es pugui estendre en el conjunt de les productores.» L'he entès bé, senyor Fernández Deu? (*Veus de fons.*) Crec que les coses van per aquí. I li dic que tingui, vostè, la tranquil·litat que les dues esmenes que hem presentat van en aquesta línia.

Ja li agraeixo de sortida que vostè m'accepti la segona, que diu una cosa molt important, no només n'hi ha prou amb el que estem fent, sinó que volem anar més enllà, perquè ho sàpiguen tots els diputats i diputades d'aquesta cambra. Volem l'optimització dels recursos que tenim i volem que la televisió pública de Catalunya es converteixi en el motor de la demanda del sector audiovisual d'aquest país. Que, déu n'hi do el que fem, però com que aquesta cambra, i vostè i jo particularment, desitgem que vagi més enllà aquest projecte, per això introduïm les esmenes que introduïm amb el capítol de l'oferta per part de la televisió pública de Catalunya com a element de demanda per generar possibilitats i projectes a la indústria audiovisual del nostre país.

I ens queda per discutir la primera part de la seva esmena, i aquí és on, finalment, ens hem de posar d'acord. Per què li deia, a vostè, que era un magnífic professional i que vostè entendre el que ara li diré a continuació? Perquè entrar en un concurs en l'àmbit de la televisió pública és tenir la seguretat que podem gaudir de criteris absolutament objectivables. Permeti'm un minut d'atenció: «criteris absolutament objectivables». Si vostè em parla de l'esperit que ens farà possible el pluralisme i el concurs, estem d'acord i aprovarem aquesta transaccional plegats; però si ens parla de la qüestió tècnica, vostè ens ha d'admetre, qualsevol persona que hi entén, que parlar de criteris objectivables en el món de l'audiovisual és molt complicat. Li posaré un exemple: imagini's que la Televisió de Catalunya decideix que volem un determinat programa sobre mimica.

Vostè, benvolgut diputat, obri el concurs que vulgui a les productores del món sencer, n'hi han unes quantes que tenen producte de mimica que oferir a TV3. Només unes quantes, perquè vostè, a més, que és jurista sap el que es coneix com a «naturalesa del contracte artístic», i del contracte artístic, benvolgut diputat, no tothom pot respondre en el mateix nivell que pot respondre una productora o una altra.

Però com que estic d'acord amb el seu esperit, amb aquesta voluntat que el pluralisme permeti que tots tinguin igualtat d'oportunitats i que tothom estigui molt satisfet, i la indústria s'impulsa... Home, penso que podríem arribar a un acord amb la seva esmena, que és una transaccional com la que vostès proposen.

I acabaré dient-li una cosa, que tan sensible com vostè és el tema de la pluralitat, i això sí que m'ho ha de concedir, alguna referència d'això farà als seus amics de la Televisió Espanyola, n'estic convençut. És a dir, aquesta dinàmica que veritablement els honora, menys pluralisme, menys iniciativa, menys sector, menys favoritisme, estic segur que vostè trucarà avui els nostres amics de la Televisió Espanyola per dir-los: «Escolti'm, fem-ho a tot arreu.» (*Remor de veus.*) Veig, senyor Fer-

nández Deu –ho veig–, que hi han indicacions en el sentit que possiblement aquesta al·lusió pot molestar.

Bé, jo crec que estem discutint..., senyor diputat, estem discutint dels... (*remor de veus*), no, senyor..., vostè farà el que vulgui, però vostè s'està plantejant la qüestió en concret i la qüestió en concret passa per discutir si vostès volen més pluralisme a la televisió.

El vicepresident primer

Senyor Fernández Teixidó, ara, el que s'ha acabat és el temps de discussió, ja.

El Sr. Fernández i Teixidó

Sí, dit molt breument, senyor Fernández Deu, tant de bo vostè pugui considerar el que li dic. Estem a favor de la filosofia que informa el seu plantejament. Estem a favor de l'esperit que informa el seu plantejament, i vostè, amb consciència, decideixi el que cregui oportú.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fernández Teixidó. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Després de tanta habilitat parlamentària esmerçada amb escriure, doncs, un hom, per mantenir també el nivell lingüístic que ha estat utilitzant, un hom ho té difícil.

A veure, nosaltres vam escoltar amb molta atenció la interpellació i també vam llegir amb molta atenció la Moció. Tindriem alguna cosa a dir de la Moció, en el sentit, diguem-ne, crític; per exemple, trobem que és molt positiva respecte al Govern, la Moció. És una moció afalagadora del Govern en aspectes que potser no hi coincidiríem. Diu que parla d'un notable desenvolupament experimentat pel conjunt del sector de la indústria audiovisual. Tots coincidim que a Catalunya, la indústria audiovisual no és un sector que pugui ser –jo ho crec– qualificat de notable. És un sector amb molts déficits en aquest moment, malauradament amb molts déficits.

Però, més enllà d'aquests comentaris que jo ara no m'hi estendré perquè no és la voluntat de la Moció, però, nosaltres coincidim plenament amb l'esperit que el diputat senyor Fernández Deu va expressar en la interpellació, i en l'esperit que hi ha en aquesta Moció.

Nosaltres creiem que una de les missions del servei públic de televisió, que és del que estem parlant en part, una de les missions del servei públic de televisió és repartir el joc amb honestedat –repartir el joc amb honestedat–, sense cartes marcades i intentant que ningú faci de tafur. I aquí hi ha hagut partides, partides de pòquer molt clandestines i nocturnes. (*Remor de veus.*) Tots coneixem el cas d'una productora de televisió –d'una productora– que va tenir un contracte molt interessant i que l'únic que aportava, la productora, era un despatx, una taula, una cadira i un telèfon. Diuen que no tenia ni

tan sols fax, ja no estava a Internet perquè no tenia ordinador. I aquesta productora, amb despatx, taula, cadira i telèfon va tenir un contracte molt bo.

Jo que no sóc professional del mitjà –i, per tant, no sóc ni bon professional ni dolent professional del mitjà– li asseguro que, si em donen un contracte molt bo, amb una taula, una cadira, un telèfon i un despatx, també dec ser capaç de fer un programa, o d'encarregar-lo, o que la televisió em doni els seus professionals perquè jo faci el programa i el cobri a través d'aquell telèfon, d'aquella taula, d'aquell despatx.

Per això nosaltres estem d'acord en el concepte que introdueix el punt primer de la Moció, que és el de concurs, i no veiem amb tan bons ulls la desaparició d'aquest concepte en l'esmena de Convergència i Unió. Té raó el senyor Fernández Teixidó quan diu que, si estem parlant d'un concurs, com podem parlar d'un concurs oposició en l'àmbit municipal a l'hora de fer un projecte de construcció, a l'hora de cobrir una plaça, quan estem parlant de concurs de la licitació d'un projecte de construcció..., no és això estrictament del que està parlant el senyor Fernández Deu, jo crec, perquè hi ha criteris, evidentment, que no són objectivables en un cent per cent. Però el perill és que de la consciència que no hi ha criteris objectivables ens movem només amb la subjectivitat de qui no té criteris i contracta només des de lligams econòmics, lligams familiars, lligams ideològics. Lligams econòmics, lligams familiars i lligams ideològics no han de ser els criteris subjectius que apareguin amb la manca d'objectivitat.

Per tant, nosaltres creiem que, de la mateixa manera que estem plantejant en la Ponència de la Llei de l'audiovisual, de la llei nova de la Corporació, la necessitat que els nomenaments televisius d'un cert nivell es facin a través d'un *hearing* –i un *hearing* no vol dir un concurs oposició per cobrir una plaça: vol dir procés transparent, obert, clar–, de la mateixa manera creiem que ha d'haver-hi un procés transparent, obert, equitatiu, net, clar, a l'hora de fer aquests contractes, perquè evidentment aquí estem –a– jugant amb diner públic i –b– jugant amb el futur professional d'empreses privades, que el tindran o no el tindran en funció que puguin assolir o no assolir aquest diner públic.

Per això, hi insisteixo, votarem a favor de la Moció presentada pel Grup Popular, amb la fórmula que ens indiqui el seu redactor, però ens agradaria més que aparegués un concepte com el de concurs, o semblant.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bargalló. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor Fernández Deu, votarem afirmativament i positivament la Moció que vostè ens ha presentat, pels arguments que vostè ha exposat i que altres diputats de la cambra també ho han fet, però també per experiència

del passat. Perquè nosaltres, el nostre Grup, cap allà els anys..., a principis dels anys noranta, va seguir amb molta atenció tota la polèmica i tota la problemàtica que va anar al voltant dels temes del doblatge. Va ser un moment en què es jugaven, doncs, xifres realment importants de diners: al voltant de 3.000 milions..., entre 3.000 i 3.500 milions de pessetes anuals per a doblatge al català. I es va produir una situació molt curiosa: es va produir un *boom*, un creixement desorbitat d'empreses de doblatge, vam passar de tenir vuit o nou empreses de doblatge, a nivell de Catalunya, a multiplicar-se per tres, i això volia dir que alguna cosa no anava bé. No anava bé perquè moltes empreses, com deia el senyor Bargalló, eren una taula, un despatx, i potser no hi havia ni fax, i s'estaven repartint unes quantitats enormes de diners que van provocar una situació molt preocupant: salaris baixos, una vaga d'actors, una guerra de preus i, sobretot, una problemàtica de qualitat en el doblatge de les pel·lícules i dels films que es feien a la Televisió de Catalunya.

I, per tant, el nostre Grup, en aquell sentit, a més a més de criticar tot un seguit de desviacions que no vénen al cas ara, va demanar i va estar treballant al llarg dels anys i al llarg del temps perquè es fessin concursos, perquè aquesta feina es donés a les empreses amb uns criteris objectius i ben fets i que no es pogués mai més caure en una sospita com la que plantejava el senyor Bargalló des d'aquesta tribuna fa uns instants. Per tant, senyor Fernández Deu, els arguments per vostè plantejats aquí ens sembla que van paral·lelament, en la mateixa línia en què en aquell dia nosaltres vam plantejar en aquesta cambra la possibilitat que es fessin concursos per assignar diners quan les empreses tenien aquestes característiques. Per tant, estem davant d'un plantejament que podem subscriure totalment com a grup polític.

Vostè ha plantejat una segona raó, un segon perquè: per la igualtat d'oportunitats. I ens sembla important que la igualtat d'oportunitats sigui plantejada; però vostè ha fet un afegit que ens sembla interessant. Vostè ens diu: «després de la planificació i de la programació», i em penso que és la clau de volta d'aquesta Moció. Nosaltres entenem això després que hi hagi una planificació i una programació, i aquesta és la segona raó per la qual nosaltres pensem que s'ha de votar i que hem de votar afirmativament la Moció que ens porta en aquest hemicicle.

I per acabar, senyor Fernández Deu, sí que ens agradaria dir-li una cosa que sovint hem plantejat a la Comissió de Control de Ràdio i Televisió. Nosaltres estem perquè pugui haver-hi empreses privades que facin aquesta feina, però no ens cansarem de repetir –i aquí també ho volem dir, aprofitant l'ocasió ara que també hi ha hagut una polèmica sobre allò que és la televisió espanyola i el que és la televisió catalana– que hi ha quelcom dins de la televisió que no es pot privatitzar, que és tot allò que fa esment del que és la informació, els àmbits de la informació, que són inherents..., que nosaltres pensem que són el que justifiquen, en certa manera, el que és una ràdio i una televisió públiques i el seu sentit de servei públic.

Per tant, no ens importa en aquests moments votar..., votem de bon grat la Moció que vostè ens planteja, però aprofitem també per dir que no s'externalitzi allò que es

pot fer a casa, perquè a casa hi ha talent, perquè a casa hi ha material i perquè a casa hi ha gent per fer-ho, que és tots els aspectes que són els aspectes d'informatius, tots els aspectes que són el món de la informació i la comunicació, que creiem que és l'eix central, el nucli del que han de ser una ràdio i una televisió públiques.

Per tant, senyores i senyors diputats, aquesta és la nostra posició; creiem que pot ser una contribució, la Moció que planteja el Grup Popular, a fer major transparència al que siguin les adjudicacions a les nostres ràdio i televisió públiques, i reiterem el nostre plantejament que tan sols una cosa no es pot privatitzar, que és allò que fa esment de la informació, dels serveis informatius que fan aquesta ràdio i aquesta televisió públiques.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Senyor diputat, per posicionar-se...

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, senyor president. Senyora Comas d'Argemir, moltes gràcies; senyor Ferran, moltes gràcies; moltes gràcies, senyor Bargalló. Senyor Fernández Teixidó, gràcies a mitges (*remor de veus*), perquè, després de l'infortuni de l'última part de la seva intervenció, el que demana el cos és deixar les coses com estan i esperar que es produeixi la votació, sigui quina sigui la posició que adoptin els grups parlamentaris. Però ja li he dit abans que nosaltres entenem que aquesta ha de ser una televisió de tots, i volem que vostès també s'hi comprometin, i que s'hi puguin comprometre a través del seu vot. I ara jo li faré una proposta que espero que vostè accepti. I d'això no podem baixar, amb tota franquesa li ho dic.

El punt primer quedaria redactat en els termes següents: «procedeixi, de manera formal i amb la periodicitat que estableixi cada nova programació, a convocar les empreses del sector per informar-les de les necessitats derivades dels continguts previstos, als efectes de garantir a totes aquelles que ho desitgin la possibilitat de concursar» –de *concurrar*– «amb les propostes que considerin més adients, per optar en condicions d'igualtat a l'adjudicació dels corresponents encàrrecs, a través dels procediments administratius legalment previstos». Si vostès estan en disposició d'acceptar aquesta transaccional, crec, de les intervencions que s'han produït, que estic en condicions d'entendre que traurem endavant aquesta Moció per unanimitat. Creguin-me si els dic que és no només el meu desig, que això no seria important: és el desig del Grup Parlamentari Popular, el qual m'honoro de representar. En fi, vostès tenen la paraula.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Però per poca estona, perquè si aquesta transacció s'accepta agrairia que fos signada i que vingués a aquesta Presidència. *(Pausa. Veus de fons.)* La signarà després; moltes gràcies.

Per tant, sotmetem a votació... *(El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.)* Sí? Senyor diputat...

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president, però, aquesta transacció, no hem tingut la capacitat de poder-ne seguir tot el contingut, i ens agradaria tenir-la abans de procedir a la votació.

Gràcies.

El president

Prego al senyor secretari segon que la torni a llegir, d'una manera pausada.

El secretari segon

Gràcies, senyor president; ho intentarem. «Procedeixi, de manera formal i amb la periodicitat que estableixi cada nova programació, a convocar les empreses del sector per informar-les de les necessitats derivades dels continguts previstos, als efectes de garantir a totes aquelles que ho desitgin la possibilitat de concursar amb les propostes que considerin més adients, per optar en condicions d'igualtat a l'adjudicació dels corresponents encàrrecs, a través dels procediments administratius legalment previstos».

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetem a votació el text de la Moció original, integrant-hi l'esmena 1 d'Iniciativa per Catalunya, l'esmena 2 de Convergència i Unió i la transaccional que ara s'ha llegit.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els ensenyaments de règim especial (tram. 302-00100/06)

I el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els ensenyaments de règim especial. La presenta la il·lustre diputada senyora Assumpta Baig, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora consellera, avui ens toca..., em toca, vaja, defensar la Moció subsegüent a la interpellació del darrer Ple sobre els ensenyaments de règim especial i que, evidentment, el que intentava i intenta aquesta Moció és ajustar, però reforçar també, el model amb el qual s'havia acordat –les entitats municipalistes i el Departament d'Ensenyament– tirar endavant el tema dels ensenyaments musicals a Catalunya i els cicles formatius artístics.

A la Moció, als punts número 1, número 2 i número 3, hem aconseguit una transacció amb els altres grups polítics, amb tots els grups de la cambra, transacció que, evidentment, passarem a la Mesa i que el que cerca és, a aquest treball conjunt que s'ha fet, donar-li l'adequació en aquest moment, per tal que hi hagi una planificació instrumental que doni resposta a les necessitats musicals de Catalunya i que, a la vegada, doni conformitat als acords signats amb la Federació de Municipis de Catalunya i amb l'Associació Catalana pel que fa al seu finançament. Ens sembla que aquest és un aspecte important per poder continuar un treball emprès fa ja gairebé nou o deu anys i que pot acabar donant una coherència a tot el sistema educatiu musical.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.)

En el punt número 4, nosaltres volem garantir que els estudis superiors de música de Catalunya tinguin un caràcter públic, un caràcter de servei públic, i que, per tant, s'adiguin a tot el servei públic, en tots els seus afers, en la gestió i en el control. Aquest ens sembla un aspecte important, perquè tenim la convicció que no ho ha viscut així el món musical de Catalunya. El món musical de Catalunya ha vist com no es tiraven endavant acords que eren coneguts des de l'any 95 amb l'Ajuntament de Barcelona i que, a la vegada, es feia com una petita boira a l'entorn del llançament d'un servei públic al qual ha mancat transparència. Nosaltres demanem..., i ens sembla que serà bo i que ajudarem aquests estudis superiors de música si es dona la transparència adequada, i, per tant, no naixerà amb una boira que perjudica el mateix projecte que es vol tirar endavant.

En el punt número 6 reconeixem aquesta tasca de suplència que ha fet l'Ajuntament de Barcelona, i ens sembla que és de justícia reconèixer-la-hi i que si, en tot cas, no s'han respectat els acords que hi havien, acords amb anteriors ajuntaments, com a representants, però amb el mateix Ajuntament, respecte al tema del professorat, és de justícia reconèixer-li que ha fet una tasca de suplència i que si el món musical de Catalunya avui està on està és degut a aquest treball. I, com en tot, n'hi deu haver de més bons i de no tan bons, però amb aquests més bons o no tan bons hem arribat on estem, calia reconèixer-ho, i ens semblava que fins i tot calia aprofitar-ho, i no hem vist en aquests moments que s'hagi aprofitat d'aquesta mateixa manera.

Nosaltres volem també reforçar una idea de dir que s'iniciïn les obres i es faci un calendari perquè, realment, aquests ensenyaments superiors de música s'ubiquin a L'Auditori, perquè ens sembla que, una vegada més, ens trobem amb una manca de planificació d'un tema que coneixiem des de l'any 90 que calia arribar fins aquí, en què novament ens trobem fent mesures provisionals. Sembla que som un país fet des de la provisionalitat: no tenim les escoles, hi posem barracons; no tenim les obres de L'Auditori, ho posarem en un IES..., que, per cert, sembla que aquest IES no ho veu això de la mateixa manera de fer-ho; no estic posant-me en la planificació d'aquest IES, però sí que era necessari haver planificat perquè aquest conser-

vatori pogués anar ja en una situació de normalitat. Les provisionalitats fan perdre molts esforços en el projecte. Per tant, manca de transparència i provisionalitat fan perdre força a aquest projecte.

En el punt 11 nosaltres sollicitàvem, i sollicitem en la Moció –i esperem la seva aprovació–, que no es pugui perdre cap talent artístic. Ens agradaria que el món artístic, que el món musical, aquest món dels ensenyaments de les arts, que hem volgut molt democràtic, que volem que sigui aprofitat per totes les capes socials i també culturals, no es quedi únicament amb les elits. I en això sabem que s'hi han de dedicar recursos econòmics, i per això demanem..., els ajuntaments ho estan fent, de donar beques; no cal que diguem: «És que ens les ha de donar Madrid, i Madrid..., ai, que no, que no ens prenguin cap poder.» No: que volem beques, perquè ho estem fent des dels ajuntaments. Si no en volen dir «beques», diguin-ne «ajuts»...

La vicepresidenta segona

Senyora diputada, hauria d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Baig i Torras

...diguin-ne «ajuts», però necessitem que no es perdi cap talent artístic a Catalunya.

I, per acabar, al darrer punt de la Moció demanem també que hi hagi una regulació legal específica d'aquests ensenyaments artístics de grau superior. Va ser una novetat i bo per al mateix sistema que els ensenyaments artístics es possessin a dintre d'una llei d'educació. És la primera vegada que això està refós, però segurament amb el grau superior, que té moltes semblances i un nivell semblant...

La vicepresidenta segona

Li prego, senyora diputada, que vagi acabant...

La Sra. Baig i Torras

Un moment, perquè potser això pot decantar el vot... Un nivell semblant a la universitat, eh?, necessitaria...

La vicepresidenta segona

...del seu temps, senyora diputada.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies.

La Sra. Baig i Torras

Li passo la transacció.

La vicepresidenta segona

Molt bé; gràcies, diputada. Per exposar..., han presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana. Té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, la creació de l'Esmuc, de l'Escola Superior de Música de Catalunya, a través d'una fundació privada ha creat en el sector una certa inquietud, no només pel fet que sigui una fundació privada, sinó pel fet que modifica l'estatus actual dels ensenyaments de grau superior de música a Catalunya, que fins al moment els ofería el Conservatori Superior de Barcelona, de l'Ajuntament de Barcelona, amb un sistema docent diferent del que oferirà l'Esmuc, que és la proposta que ens ofereix el Govern de la Generalitat.

Al voltant d'això hi ha altres aspectes dels ensenyaments musicals, és a dir, les escoles de música municipals, el grau mitjà, la manca de certificació oficial dels estudis de grau mitjà, que fa que tota una sèrie de gent que passa molts anys estudiant finalment no pugui tenir una capacitació demostrada damunt de paper; que per exemple, doncs, en algun moment sigui difícil de demostrar que poden ser professors de grau elemental, quan segurament seria el més fàcil, el més lògic i el més raonable, que aquesta gent que té el grau mitjà fos professor del nivell elemental de les escoles de música municipals.

I al voltant d'això, per tant, hi ha tota una problemàtica que en el Parlament hem rebut a través de moltes plataformes, de grups d'estudiants, i és en aquest sentit que el Grup Socialista ha presentat una moció, que ha tingut esmenes molt diverses dels diferents grups, que tots els grups de la cambra hi han presentat esmenes, que hem intentat arribar a uns certs acords en aspectes concrets, que en aspectes concrets ho hem assolit i que en d'altres aspectes no. En tot cas, com que el text de la Moció és molt clar i les esmenes també ho són, fer un parell de comentaris.

Primer. No sé si la sortida de la fundació privada per dirigir l'Esmuc és la millor, no ho sé; no sé tan sols si, diguem-ne, Esquerra estigués en el Govern, si hauria fet aquest camí o un altre, no ho sé. El que sí que sé és el perill de l'existència de la fundació privada amb una altra experiència que tenim de fundació privada que fa ensenyaments a través d'ensenyaments reglats, a través d'una subvenció majoritària del Govern de la Generalitat, i que en aquests moments els alumnes no tenen representació en els òrgans de govern, el professorat té una situació laboral que és poc clara i que, a més a més, diguem-ne, la transparència en la gestió i el control parlamentari en la gestió són difícils de fer.

Per tant, una de les esmenes del nostre Grup el que demana és no que no sigui una fundació privada, sinó que funcioni amb criteris de servei públic, tingui uns mecanismes en els òrgans de direcció semblants als mecanismes dels centres públics, que la seva gestió tingui uns mecanismes públics, que hi hagi un control públic i que, per tant, més enllà de la fórmula que s'hagi trobat per tirar endavant el projecte, ens assegurem entre tots que allò sigui una cosa feta des de criteris públics. Nosaltres no criticarem, per exemple, les persones que han estat nomenades en aquest moment inicial per dirigir el projecte, perquè professionalment ens mereixen tot el respecte –professionalment ens merei-

xen *tot* el respecte. Però més enllà d'aquest respecte professional hi ha la seguretat que el funcionament sigui amb criteris públics.

L'altra cosa és què fem amb els alumnes dels plans anteriors, com ho solucionem; què fem amb el professorat del Conservatori Superior de Barcelona, què fem amb el professorat del Conservatori superior de Barcelona, que no el podem deixar fora del camí en aquest procés, i també com situem l'encaix amb els altres conservatoris de grau mitjà, amb els estudis musicals de nivell elemental, i, per tant, com planifiquem els estudis de música a Catalunya, a més a més des de la perspectiva que tots els gèneres musicals, tots els estils musicals i tots els instruments musicals han de tenir cabuda en aquesta planificació dels estudis a casa nostra, com hi han de tenir cabuda també tots els territoris.

És en aquest sentit, senyora presidenta, que hem presentat les nostres esmenes i que hem intentat de participar en el que hem pogut d'aquest acord que parcialment hem assolit amb els altres grups, i especialment, evidentment, amb el Grup proponent, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyor diputat. Ha presentat esmena el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, una mica també en la línia que ha encetat el senyor Bargalló, el nostre Grup Parlamentari va presentar esmenes bàsicament dirigides als ensenyaments musicals, malgrat que la Moció fes referència a tots els ensenyaments de règim especial, però bàsicament nosaltres creïem que en aquests moments hi ha una problemàtica especial..., no vol dir que no n'hi hagi en els altres, que també, però sí que hi ha una problemàtica especial en els temes que fan referència als ensenyaments musicals superiors, i sobretot amb aquesta decisió, dubtosa decisió, per l'eficàcia, que ha pres el Govern de la Generalitat en crear l'Esmuc i fer-la funcionar a través d'una fundació privada.

El senyor Bargalló deia que tenia dubtes en la fundació privada; nosaltres no l'hauríem fet, una fundació privada. Per descomptat, quan teníem la possibilitat d'ordenar, de potenciar tots els ensenyaments musicals superiors, no s'havia de fer a través d'una fundació privada; en aquests moments hi ha la suficient vitalitat en el nostre país, des del punt de vista públic, com perquè s'hagués pogut fer d'una altra manera. I en això sí que estic completament d'acord que no ens posem amb els nomenaments que hi ha hagut, que, evidentment, són d'una professionalitat, el seu director, de la fundació, importantíssima, molt important, i que no cal discutir. Però sí que discutim la manera que el Govern de la Generalitat, jo crec, d'una manera errònia..., bé, seguint una mica la seva pràctica en el tema de la privatització... I per això creïem que l'esmena potser més important o a la qual donàvem especial èmfasi, doncs, que ha dit el

senyor Bargalló, que és la mateixa també que ha plantejat el senyor Bargalló, era la necessitat que tota aquesta fundació –perquè ara és la fundació– es regís per criteris públics, totalment públics –que, evidentment, nosaltres no creiem que això es pugui fer–, i sobretot a partir de la participació, de la participació de tota la comunitat educativa que participarà en tots aquests estudis; aquest era un element també clau, i tampoc veïem que això pugui succeir.

A partir d'aquí, doncs, totes les esmenes també feien referència a la necessitat, doncs, de mantenir i millorar el grau superior als centres en què actualment s'imparteixen, de relacionar-lo..., en això ha posat especial èmfasi la senyora Baig, en tots els temes de les escoles municipals que hi ha i que, evidentment, s'han de mantenir aquesta relació i aquesta potenciació com un element important, però també totes les associacions que ens han vingut a veure i que han vingut a veure a tots els grups, doncs, jo crec que estaven molt preocupats, excessivament preocupats amb relació al fet que és una cosa nova i que hi havia una desinformació importantíssima per part de tot el col·lectiu, cosa que no s'entenia, no? Si el Govern de la Generalitat feia una aposta clara sobre els ensenyaments musicals de grau superior, que, evidentment, això no fos compartit, dialogat amb totes les persones, amb les associacions, però, sobretot, amb els estudiants que en formarien part o que eren susceptibles de formar-ne part i que ja formen o que tenen un associació on es pogués portar aquesta mena de diàleg.

La desinformació era important, la preocupació, també, sobretot per la manca d'oferta suficient amb relació a la demanda que hi havia; hi havia preocupació, també, pel professorat, com ha dit el senyor Bargalló, per veure quin era el seu futur. També hi havia preocupació per veure què es faria: si es faria ensenyament no reglat en aquesta escola superior que s'havia creat, quina quantitat, quantes places..., res de tot això –com s'hi accediria– es mostrava, i, per això, hi havia aquesta preocupació que nosaltres, evidentment, creiem que no hauria de ser així, i aquí és un error, per part del Govern de la Generalitat, no fer les coses amb la suficient transparència, amb el suficient diàleg perquè una cosa nova que es fa i que s'intenta potenciar –almenys teòricament–, doncs, es fes amb les condicions necessàries perquè fos acceptada per tothom.

En aquest sentit, van les nostres esmenes i esperem, doncs, que puguin ser acceptades, que creiem que serviràn per millorar o, si més no, per tranquil·litzar –ja que, el Govern, sembla ser que encara no ho ha aconseguit–, per tranquil·litzar una mica més les angoixes que tenen els professionals i els nois i noies que podrien accedir a aquests estudis.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

A vostè, senyor diputat. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Caridad Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Bé, com ja han dit altres diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, la creació de l'Escola Superior de Música va generar en el conjunt de l'alumnat i del professorat una certa inquietud, més que res com a conseqüència de la manca d'informació i del model que s'havia triat en la seva gestió. Això ha portat la diputada senyora Baig a presentar aquella Interpel·lació i, avui, aquesta Moció que debatem en els seus diferents punts als quals el nostre Grup va presentar esmenes –als primers punts– que han estat objecte d'una transacció.

També aquesta Moció ens fa replantejar el model d'ensenyaments musicals propis de Catalunya, ens obliga a replantejar si aquest és el model adequat i si Catalunya inclou, des dels ensenyaments més elementals fins al grau superior de música, un model adequat tant a la tradició de la nostra cultura com a les necessitats que hi ha en els diferents municipis.

La transacció dels tres primers punts recull més o menys aquesta idea: la necessitat de fer una planificació de la distribució de les escoles i dels conservatoris segons que les necessitats musicals i la seva distribució en el territori sigui equilibrada, posar a l'abast de tots els alumnes que vulguin accedir a aquests estudis musicals una escola que hagi de ser un servei garantit des del nostre model i també refermar el caràcter públic d'aquesta escola, que està recollit en el seu punt quatre.

L'estructura que dibuixa aquest model és més o menys una estructura fonamentada en una àmplia base piramidal de la qual ressaltaran aquells alumnes que tinguin una especial virtuositat, i, per això, al punt número 9 destaquem la necessitat de garantir que el professorat tingui una formació específica i que l'alumnat accedeixi a aquesta Escola Superior amb els exàmens adequats que garanteixin l'excel·lència i la millor preparació, que els donin en un futur una projecció, no només a nivell nacional sinó també internacional, i que constitueixin un element dinamitzador del teixit musical català.

Pel que fa al punt 6 de la Moció, ja li avanço, senyora diputada, que nosaltres no li donarem suport, perquè jo entenc que la feina feta des de l'Ajuntament de Barcelona ha estat molt bona, que era una tasca que ells havien assumit com a conseqüència d'una tradició, però entenem que no ha de ser objecte d'un reconeixement dintre d'un punt de la Moció. És evident que el desenvolupament dels ensenyaments musicals dintre de la LOGSE obliga que la titularitat d'aquests ensenyaments musicals en aquest moment passi a ser competència de la Generalitat. Evidentment, es reconeix que la tasca feta per l'Ajuntament ha estat bona, però l'evolució de la legislació ha portat en aquests moments a establir un model determinat i que l'Escola Superior sigui competència de la Generalitat.

Jo crec que també és bo que en aquesta Moció es reculli la possibilitat de donar publicitat a aquells alumnes que encara estan realitzant el Pla 66, per tal que puguin acabar aquests estudis i puguin incorporar-se i integrar-se en el nou sistema.

Pel que fa als punts 11 i 12 de la Moció, ja anunciem que tampoc no hi donarem suport pel que fa al sistema

de beques, ni tampoc perquè en el punt 12 es parla d'impulsar una regulació legal específica dels ensenyaments artístics de grau superior i nosaltres entenem que, en el moment en què la Generalitat, o el Govern, té competència plena en matèria d'ensenyament, està prou capacitada per impulsar una regulació específica sobre aquests ensenyaments, com ho han fet altres comunitats autònomes, com ara la valenciana, que té una llei específica que regula els ensenyaments musicals.

Així, també anunciem que, en el cas que fos acceptada l'esmena número 13, afegida pel Grup d'Esquerra Republicana com a nou punt, per tal de garantir el nombre suficient de places públiques per a totes les especialitats, nosaltres també hi donaríem suport. Creiem que ha estat bo que aquesta Moció reculli l'esperit de les demandes que el conjunt d'alumnes i professors ens van fer arribar, i, per això, nosaltres donarem suport a la major part del que és l'esperit de la Moció, excepte en aquells punts que ja hem esmentat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Frederic Gené.

El Sr. Gené i Ripoll

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és evident i sabut per tothom que el Departament d'Ensenyament ha tingut una cura especial dels ensenyaments artístics, i es posa en evidència, especialment, per la creació de l'Escola d'Ensenyament Integrat de Música i Dansa i també per la creació de la Fundació de la Jove Cambra Nacional de Catalunya. També, fruit de l'acord marc amb la Federació Catalana de Municipis i amb l'Associació Catalana de Municipis, es van crear les escoles de música, per donar una formació musical, cultura musical, aprenentatge d'instruments, amb un finançament del 33%. També en els conservatoris de grau mitjà de caràcter municipal es va portar la seva planificació i, també, el seu finançament en un 70%.

Els estudis d'ensenyament musical a Catalunya han estat constrenyits a la reglamentació de l'Estat. Amb la LOGSE, el Departament d'Ensenyament crea l'Escola Superior de Música de Catalunya com a carrera universitària, flexible, oberta, participativa, selectiva, i, a més a més, transparent i sense boira, i amb diàleg, com normalment es fan les coses i com també les fa, lògicament, el Departament d'Ensenyament.

La forma de dirigir-la és a través d'una fundació amb un patronat i amb recursos públics; també, la formació musical a les escoles –les escoles que no tenen titulació també es financen. L'Escola Superior de Música és com una Universitat –es pot tenir els alumnes que es pot tenir– i aquesta escola serà una realitat el proper curs.

I, atesos tots aquests precedents, passo, també, a donar una pinzellada als diferents punts de la Moció que ha presentat la il·lustre diputada del Grup Socialista. Amb

el punt primer, que és una transacció, hi estem d'acord, tal com ha dit i tal com ha quedat assenyalat per la senyora diputada. Al punt quart, lògicament, també acceptem aquesta creació dels Estudis Superiors de Música de Catalunya. Al punt cinquè, també, el sistema d'accés als estudis professionals de música. No podem dir el mateix pel que fa al punt sisè, donat que en aquest punt, tot i que admetem la tasca positiva de l'Ajuntament de Barcelona, el pas automàtic dels professors al futur centre no és jurídicament possible, i així, precisament, se'ls ho ha fet saber a tots els interessats. Els punts 7, 8, 9 i 10: ensenyaments musicals a l'auditori, el calendari i el procés per acabar els estudis del Pla del 66, sobre la formació del professorat i sobre els cicles formatius artístics, d'acord amb el que es va signar en el seu moment amb la Federació i amb l'Associació, lògicament, en això, hi estem d'acord. Al punt onzè, quant al sistema de beques, tampoc podem donar el vot positiu perquè les beques depenen del Ministerio i, lògicament, tots aquests temes no estan traspasats. Al punt dotzè, tampoc no podem donar-hi el suport perquè parla, doncs, d'ensenyaments artístics de grau superior a nivell de l'Estat. Quant al punt tretze: ofertar les places públiques suficients, lògicament, nosaltres també hi donem el suport, i, al punt catorzè, que és l'esmena d'addició d'Iniciativa per Catalunya, tampoc no és possible perquè és un apartat similar al punt sisè, que fa referència al professorat.

Per tant, donada aquesta pinzellada, aquesta explicació, i també totes les explicacions que han donat els companys que m'han precedit, aquesta serà la nostra posició i aquest serà el nostre sentit de la votació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pregaria a la senyora diputada que es posicionés respecte a les diferents esmenes.

La Sra. Baig i Torras

Gràcies, senyor president, i gràcies, també, a tots els grups polítics que han presentat esmenes a la Moció perquè dona, realment, importància que era un tema que afecta en aquest moment la ciutadania i, sobretot, el món artístic de Catalunya. No havia tingut una presentació en una moció de tantes esmenes i espero, per tant, no perdre'm en l'acceptació, o no, d'aquestes esmenes.

Abans he lliurat la transacció que correspon a esmenes d'Esquerra Republicana –la número 1– i també d'Iniciativa, i les números 1, 2 i 3 del PP i de Convergència i Unió. Respecte a Esquerra Republicana, no li accepto l'esmena número 2 i sí que li accepto l'esmena números 3 i la número 5. Evidentment, la 5 és un problema tècnic. La número 4, que correspon tant al Grup d'Esquerra Republicana com al Grup d'Iniciativa, l'acceptaria si canvien la paraula, el verb «garantir» per «ofertar», i llavors podria ser un punt nou. D'Iniciativa, a més, n'accepto, perquè també sigui un punt nou, la número 5.

El president

La número 5 de...?

La Sra. Baig i Torras

...del Grup d'Iniciativa, que també seria un punt 9. Per tant, tindriem dos punts més.

El president

La 2, 3 i 4?

La Sra. Baig i Torras

A veure: la 2 i la 3, no les accepto, i, pel que fa a la 4, he demanat, també, si canvia el verb «garantir» per «ofertar».

El president

D'acord.

La Sra. Baig i Torras

També ho pregunto al Grup d'Iniciativa. I, la número 6, el senyor Boada la dona com entesa amb l'esmena número 3 del Grup d'Esquerra Republicana, un cop n'hem parlat per puntualitzar exactament què és el que volíem dir. Per tant, és l'esmena número 3 del Grup d'Esquerra Republicana. Del Grup Parlamentari Popular, quant a les 1, 2 i 3, hem fet transacció, i, la 4 i la 5, no les acceptem. I, del Grup de Convergència i Unió, amb les tres primeres, hem fet transacció i acceptem la número 6 i la número 7, i no acceptem la 5, la 8 i la 9.

El president

I la 4?

La Sra. Baig i Torras

I la 4 tampoc, senyor president.

El president

Molt bé.

La Sra. Baig i Torras

Respecte al posicionament del Grup en la Moció, voldria puntualitzar que nosaltres no estàvem discutint la titularitat dels nous estudis superiors de música, que, evidentment, corresponen a la Generalitat de Catalunya i estem d'acord que sigui la Generalitat de Catalunya qui els tiri endavant, sinó la manca de voluntat...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Baig i Torras

...d'arribar a acord amb l'Ajuntament de Barcelona i, per tant, de no posar i reconèixer la feina feta i que de bons professors n'hi han de més i de no tant i es podia arribar a un acord en la negociació.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Queda només preguntar al portaveu d'Esquerra Republicana si aquest canvi de verb l'accepta, que sí que és acceptat, per tant, s'integraria també l'esmena número 4 d'Esquerra Republicana en el text de la Moció, i Iniciativa per Catalunya també, igual, amb la seva corresponent esmena.

Per tant, amb totes les esmenes incorporades, fruit de la transaccional i fruit de l'explicitació de la senyora diputada en aquesta intervenció, incloent-hi les dues, tant la d'Esquerra com la d'Iniciativa sobre aquest canvi de paraula, és el que sotmetem a votació.

Sí? Un segon, senyor Ramon Camp, vol que li explici millor el que és el que votem? Ah! Demana votació separada. Digui'm, si us plau, què vol votar separatament.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, senyor president, votació separada del punt 1, 2, 3, que han estat transaccionats en un bloc; el 4, 5, 7, 8, 9, 10 i el punt 9.13, un altre bloc, i els punts 6, 11, 12, i el 9.14 en un tercer bloc.

El president

No vagi tan de pressa, si us plau. 6, 11, 12...?

El Sr. Camp i Batalla

6, 11, 12 i el 9.14, un tercer bloc.

Gràcies, senyor president.

El president

D'acord. Sí? Algú demana alguna votació separada més? (Pausa.) No. Molt bé.

Per tant, primer sotmetem a votació els punts 1, 2 i 3.

Comença la votació.

Han estat aprovats per la unanimitat els presents.

A continuació 4, 5, 7, 8, el 9 tot, menys el punt 14, 10 i 13. És així, eh?

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

I ara els punts 6, 11, 12 i 9.14.

Comença la votació.

Han estat empatats. Ara repetirem immediatament la votació.

Comença la votació.

Ha sigut rebutjada per 66 vots a favor i 68 en contra i cap abstenció.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de les zones rurals de muntanya** (tram. 302-00101/06)

La Moció número 23, punt ordre del dia, és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de les zones rurals de muntanya.

La presenta, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre diputat senyor Francesc Xavier Boya. Té la paraula. (*Remor de veus.*)

Prego als senyors diputats que vagin de pressa, si és que han d'abandonar l'hemicicle. Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Senyors e senhores diputats, era Mocion qu'aué vam a someter a votacion en aquesta cambra ei ua votacion que reclame eth reconeixement deth Pirinèu coma un territori de dret en Catalunya, un espaci geografic ben definit e condicionat pera sua estructura fisica, pera sua estructura geografica, però especiaument per ua problematica comuna en lo social, però tanben en lo economic. E açò volem hè'c, respectant totes aqueres partitularitats que conviuen en territori pirinenc, especiaument respectant aqueres qu'afecten eth territori aranés, qui a trauèrs dera sua lei der an 90, a ua especificitat territoriau, administrativa, juridica, ath quau aquest Parlament, coma non pòt èster d'ua auta manèra, n'a d'èster especiaument sensible. E hè'c tanben ena línia marcada pes alcaldes des capitaus mès importantes deth Pirinèu, es alcaldes dera Seu d'Urgell, de Tremp, de Puigcerdà, qu'en un document daurit reconeisheran qu'eth debat ath torn deth Pirinèu non pòt èster arturat, non pòt èster parat per culpa de capitalitats, de disputes de capitalitats o de localismes qu'ara fin acaben estant inútils.

Per tant, senyors i senyores diputats, el que avui sotmetem a la seva consideració és el reconeixement territorial del Pirineu i el que significa en la mesura de crear una eina de planificació específica, el Pla territorial parcial de l'àmbit de ponent, que recull la Llei 23/1983, i com ho feia també el Pla territorial general de Catalunya l'any 95. Avui tenim la notícia que no va ser presentada al moment de fer aquesta interpellació al conseller de Política Territorial, que, aquest Pla, existeix ja l'ordre de decret perquè es redacti. La pregunta seria: per què ara, disset anys més tard, sí? És que el país no ho necessitava fa deu, fa dotze, fa quinze anys, quan es produïen a molts llocs del Pirineu els grans processos de desenvolupament urbanístic? Aquesta seria la pregunta. I segurament, també, la qüestió si aquest Pla territorial respon estrictament a la pressió que està fent el carrer o respon a una estratègia purament política o a les necessitats del país.

Nosaltres ens congratulem que es faci aquest Pla; l'hem reivindicat des de fa dècades en aquest Parlament i ha arribat el dia en què el Govern es posi a treballar. Però aquest Pla necessita un element coordinador, necessita per nosaltres la delegació del Govern de la Generalitat al Pirineu, que ha de coordinar la redacció d'aquest Pla, però ha de ser també un element que faci possible la coordinació d'aquelles polítiques que els diferents departaments de la Generalitat de Catalunya han de fer respecte als territoris de muntanya, respecte al Pirineu. És un organisme que no només ha de coordinar l'acció de la Generalitat, sinó també totes aquelles polítiques que en aquest moment se'n deriven de les directrius que emanen de la Unió Europea, que són moltes i variades, que afecten moltes d'elles exclusivament els territoris

de muntanya i que, ben segur, aquests territoris, avui per avui, necessiten una optimització d'aquells recursos que vénen de la Unió Europea i que no poden ser esmerçats sense una directriu clara, sense una orientació política que estigui d'acord i que sigui conseqüent amb el que diem que ha de ser el model dels territoris de muntanya.

I nosaltres hem presentat aquesta interpellació, senyors diputats i diputades de Convergència i Unió, amb la voluntat de concertar amb vostès un marc jurídic, perquè no pot ser d'una altra manera; la muntanya és un territori específic. Aquest Parlament va aconseguir un consens de totes les forces polítiques per tal que l'any 83 es redactés una llei per a les zones d'alta muntanya d'aquest país, una llei que, lògicament, amb els canvis que s'han produït en aquestes dècades, avui necessita ser actualitzada, és una llei que avui necessita ser revisada. Hi insistixo: volem fer-ho des de la concertació, i això no és una qüestió d'oportunisme polític, llegeixo textualment el que diu un document de la Unió Europea coordinat per la senyora Margaret Schelling, que diu que les regions de muntanya han de ser objecte d'una atenció particular i d'una estratègia política específica per raons socials, econòmiques i mediambientals.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

I, senyors i senyores diputats, ens hem de preguntar, i no tinc temps d'abordar els diferents punts de què fèiem menció amb aquesta Moció que vostès tenen als seus papers, però sí que ens hem de preguntar si Catalunya avui té una administració capaç de donar resposta a les necessitats dels ciutadans d'aquests territoris, sigui de l'Ebre o del Pirineu, si tindrem una política específica per al Pirineu, o seguirem amb un model, senyors i senyores diputats, on una sola persona en aquest país que ens diu si tenim o no tenim entitat i decideix quin és el model que cal aplicar a l'Ebre o al Pirineu. Ha arribat el moment de donar veu als territoris, de donar veu als ciutadans, d'obrir la porta a la participació perquè des dels territoris determinem, justament, que som entitats perquè tenim projectes en comú, perquè tenim, volem tenir un futur en comú, des dels territoris els puguem dir als ciutadans que participin democràticament en aquell model que volen per a les seves terres i per al seu futur.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boya. Per presentar les seves esmenes, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Amb molt pocs dies de diferència hem anat tractant diverses iniciatives parlamentàries que han anat molt en aquest sentit, en el sentit d'aquesta interpellació i la Moció subsegüent que ha aportat el senyor Boya. L'objectiu dels proposants de les diverses iniciatives és bastant coincident, és evitar o esmenar aquest desequilibri existent entre les zones de muntanya –en alguns casos parlem exclusivament o

hem anat parlant exclusivament de l'Alt Pirineu– i altres zones que podríem dir, de Catalunya, que són més afavorides o tenen més opcions, més facilitats per al seu desenvolupament. En concret, en el darrer Ple vam poder votar una moció subsegüent a una interpellació que havíem fet des d'Iniciativa per Catalunya - Verds; ja vàrem tenir l'oportunitat d'aprovar diverses estratègies que esperem que es portin a terme, tal com hauria de ser, i que podrien suposar algun avenç. I també en les darreres comissions de Política Territorial i, per exemple, aquesta setmana mateix a la Comissió d'Estudi sobre el Món Rural, doncs, hem anat insistint sobre el mateix tema, es constata constantment que en algunes zones, en les zones de muntanya, en concret, tenen més dificultats que en altres.

En aquesta proposta d'avui hi han tres aspectes molt concrets que, per part nostra, d'entrada, amb el que es proposa a la Moció original, hi estem d'acord; després faltaria veure com acaba, si s'accepten o no s'accepten les esmenes dels altres grups. En concret, al primer punt, nosaltres creiem que és interessant de crear aquesta delegació del Govern de la Generalitat al Pirineu, i alhora creiem que també és interessant que es creï un institut o un centre per al desenvolupament d'aquelles zones, creiem que no és incompatible una cosa amb l'altra. De fet, per part d'Iniciativa per Catalunya - Verds, ja a finals del 99 vàrem entrar una proposició de llei en el sentit de crear un centre per al desenvolupament del Pirineu, per tant, creiem que seria una bona alternativa. I dic això dels dos aspectes, del de la delegació del Govern de la Generalitat i de l'institut de desenvolupament, perquè, en cas que s'acceptés l'esmena del Grup Popular, doncs, la de la delegació del Govern es perdria.

En el cas del segon punt, en què parla de redactar el Pla territorial parcial de les terres de Ponent en dos àmbits diferenciats, això també ja ho havíem proposat en una proposició no de llei que no va reeixir, i nosaltres veiem que és interessant que es diferenciïn els dos àmbits, dos àmbits, perquè nosaltres, en cas que s'accepti l'esmena presentada pel Grup Popular, ens abstindrem en aquest punt perquè creiem que diferenciar-ne tres és una manera, podríem dir, d'accentuar una mena de política de campanar. Si comencem així a anar fragmentant, doncs, malament rai. Sé que la Vall d'Aran té unes característiques específiques i unes competències, però hi han altres alternatives, com és un pla general, i no cal anar fent plans territorials parcials en un futur, perquè tenim clar que, quan parlem d'àmbits, ara no són plans territorials parcials, però sí que preveiem que en un futur s'hi puguin considerar. Per tant, nosaltres creiem que el Pirineu s'ha d'analitzar globalment, com també s'han d'analitzar globalment les planes de Ponent i acceptariem el punt, votariem favorablement el punt que planteja el Grup Socialista, però en canvi no votariem favorablement, ens abstindriem si tira endavant l'esmena del Grup Popular.

Quant al tercer punt, que és una proposta concreta d'actualitzar la Llei d'alta muntanya existent, a nosaltres ens sembla molt bé aquesta proposta perquè l'actual té importants mancances. Nosaltres aquí hem fet unes esmenes en el sentit que, en el punt 3.3, on parla

d'impulsar les inversions en infraestructures, nosaltres creiem que, aquí, és bo d'afegir-hi un altre element, no només l'impuls de crear o de fer les infraestructures, sinó que creiem que és molt important pensar, després, aquestes infraestructures com es mantindran i com funcionaran, perquè ha passat sovint que s'inverteixen o es gasten molts milions de pessetes en edificis importants, faraònics, molt bonics, però que després no hi han diners per fer-los funcionar. Per tant, és per això que nosaltres hi hem presentat una esmena, en la qual, també, afegim que el tipus de desenvolupament, que aquest tipus d'infraestructures han de facilitar, és un desenvolupament endogen –com es diu a la Proposició no de llei original–, però també, sostenible. Ho afegim perquè aquest aspecte, que, per exemple, fa referència a les infraestructures viàries, ens fa una mica de por que en alguns indrets se'n pugui abusar i, després, repercuteixi negativament en el patrimoni natural.

De moment, per tant, queda, em sembla, clar el nostre posicionament favorable a la Proposició no de llei original, i en cas que s'acceptin les esmenes del Grup Popular, doncs, nosaltres en el punt 2 ens abstindriem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per a defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular a aquesta Moció que presentava el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i que, d'entrada, voldria intentar centrar el debat, perquè, quan parlem de les terres de l'Ebre sabem exactament del que parlem i de quines comarques l'integren, quan parlem del Camp de Tarragona sabem exactament i tenim tots clar de quines comarques integren aquest Camp de Tarragona, quan parlem de muntanya ens referim a la Llei 83 i a les deu comarques de muntanya, però quan parlem del Pirineu, sens dubte no tenim el mateix acord tots plegats, perquè parlem de Pirineu, parlem de l'alt Pirineu, però també hem de deixar de banda, sempre, per a aquells temes específics a què ens feia referència l'il·lustre diputat senyor Boya, el tema de la Vall d'Aran i l'Estatut de règim especial de la Vall d'Aran, de l'any 1990.

Amb la qual cosa d'alguna manera les nostres esmenes van en aquesta línia, van en la línia d'intentar centrar el que va ser la interpellació, el que és la Moció que han presentat i els punts d'aquesta Moció. Nosaltres hem presentat tres punts, tres esmenes als tres punts, per modificar aquest text, no tant el que és el mateix text, sinó la forma amb què han estat redactades, i en tot cas, també, creiem que hi ha alguns aspectes importants, que ara n'havia fet referència la il·lustre diputada senyora Bet Font, pel que potser és el nucli de les nostres esmenes, que és l'institut de desenvolupament, un institut de desenvolupament per al Pirineu.

La primera de les nostres esmenes –com deia– fa referència a aquest institut de desenvolupament de les comarques del Pirineu, per tal que el Consell Executiu, el

Govern, porti a aquest Parlament, en el termini màxim de quatre mesos, aquest Institut com a organisme autònom de caràcter administratiu amb l'objectiu de potenciar l'actuació de la Generalitat a les comarques del Pirineu, que, sens dubte, aquest Institut, després, ha de servir per fer un reconeixement institucional per definir, exactament, el que és el Pirineu o el que és l'alt Pirineu, també, amb el règim específic que té la Vall d'Aran, però a la vegada, també, per parlar, en la mateixa ponència conjunta, creada en el si d'aquest Parlament, de la necessitat o no necessitat que hi hagi una vegueria, finalment, al Pirineu. Perquè l'Informe anomenat Informe Roca sabem que parla de la figura aquesta de la subvegueria. En tot cas, des del Grup Popular hem apostat i hem dit clarament en més d'una ocasió i públicament que creiem que el Pirineu té la necessitat, també, que es conformi com una vegueria per les diferències que té, evidentment, amb les altres comarques del conjunt de Catalunya, les comarques més properes amb ella mateixa.

La segona esmena que els presentem fa referència, també, al que és el Pla territorial de les terres de Ponent, el Pla territorial parcial de Ponent, diferenciant tres àmbits: l'alt Pirineu –les comarques de l'alt Pirineu–, la plana de Ponent i la Vall d'Aran. I aquí voldria, amb molta brevetat, fer una referència: la Vall d'Aran hauria de poder –hauria de poder, i aquesta és una competència que, en tot cas, ha d'exercir el Govern i ha de reclamar el Consell General de la Vall d'Aran–, hauria de poder ordenar el seu territori i planificar el seu territori, perquè així és reconegut en el mateix Estatut de règim especial, de 1990, al qual abans es feia referència. Però, en tot cas, mentre això no sigui així, qui té les facultats per ordenar és el mateix Govern de la Generalitat, i per planificar territorialment, i és per això que li diem en aquesta segona esmena que es faci en tres àmbits diferenciats: la Vall d'Aran, l'alt Pirineu i la plana de Ponent. Tant de bo que s'arribi, pel que fa al traspass d'aquestes competències, al Consell General de la Vall d'Aran i no sigui necessari que es faci des del Govern de la Generalitat, sinó que ho pugui fer el mateix Consell General de la Vall d'Aran.

I el tercer dels punts de les nostres esmenes fa referència al compliment de cadascun dels programes i actuacions previstos en els plans comarcals de muntanya. I això podria semblar que dic: «Bé, això dels plans comarcals de muntanya ja és el que d'alguna manera diuen, ja és el que d'alguna manera exposen.» Però hem parlat en multitud d'ocasions dels plans comarcals de muntanya..., fa poques setmanes aprovàvem una moció, esmenada pel Grup Popular, una moció inicial del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds en què reclamàvem, i tots vam votar, mil milions de pessetes addicionals per als propers cinc exercicis perquè es complís allò que no es compleix dels plans comarcals de muntanya. Avui crec que podem donar un pas més, que no faci falta en el futur tornar a parlar d'això, és a dir, que es compleixi allò que diu exactament –i que, d'alguna manera, després se'n fa una publicitat també institucional, cada vegada que es fa la presentació d'un pla comarcal de muntanya–, és a dir, que s'executin els plans comarcals de muntanya, les seves actuacions i els seus programes, tal com estan previstos.

I acabo, senyor president, demanant al Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi que accepti les nostres esmenes. Creiem que d'alguna manera el que fan és centrar molt més el que són els tres principals aspectes, els aspectes de compliment dels plans comarcals de muntanya, que d'alguna manera estem parlant de la Llei de muntanya de l'any 83, que no renunciem que més endavant se n'hagi de fer una modificació legislativa, que també estem parlant del que és el Pla territorial parcial de Ponent, diferenciant Vall d'Aran amb el que ja he comentat, alt Pirineu i pla de Ponent, i, per últim, la creació d'un institut de desenvolupament del Pirineu perquè, d'alguna manera, des d'allí i amb tota la societat, amb tots els sectors implicats, puguem fer i puguem demanar aquest reconeixement institucional, també des d'aquesta cambra, que el Pirineu es mereix i que el Pirineu necessita.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fabregat. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Agustí López.

El Sr. López i Pla

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi jo crec que la titllaria en aquests moments de mimètica –de mimètica–, i que pot portar a confusió a les comarques del Pirineu. Explicaré per què. Bé, és evident que les comarques de l'alt Pirineu tenen una problemàtica comuna, és un marc comú, però hi ha una qüestió que penso que és essencial en aquest punt. Quines són les comarques que volen ser governades per aquest delegat de govern? És a dir, la gran incògnita és: quin és l'àmbit geogràfic que vol estar governat o que vol estar sota de la coordinació d'aquest delegat de govern que avui es proposa aquí?

Hi ha molts punts febles quant a la delimitació de l'àmbit geogràfic d'aquesta delegació de govern. Per exemple, el tema de la Cerdanya, la Cerdanya en el moment en què es fa la distribució de comarques, a la Llei del 95, amb els plans sectorials de Catalunya, la Cerdanya no opta per presentar..., per estar inclosa en l'àmbit de Ponent. La Vall d'Aran..., vostè sap també que la Vall d'Aran té una especificitat molt concreta i que, en aquests moments, la Vall d'Aran i les institucions de la Vall d'Aran no volen estar en cap àmbit d'administració i gestió pirinenc que no sigui únicament el seu. Concretament podríem parlar, també, del Pallars Jussà, on s'han aixecat veus, no de l'alcalde de Tremp, però sí de moltes poblacions del Pallars Jussà, concretament de les poblacions més al sud que toquen més a la serra del Montsec, en què ells no tenen cap interès de formar part d'una delimitació administrativa, i ni tan sols, potser, de planificació de l'alt Pirineu. En aquest sentit, crec que és molt important no caure en el mimetisme d'altres situacions que en aquests moments s'estan produint a Catalunya i marcar clarament que hi ha un punt fosc aquí que és l'àmbit d'aquesta delegació de govern.

No voldria, tampoc, entrar en altres contradiccions importants del Grup Socialista al llarg d'aquests anys sobre el tractament de l'alt Pirineu, com poden ser les diferents declaracions de la capitalitat de l'alcalde de la Seu d'Urgell, que indicava una sola capital a la Seu; posteriorment, i fa sis mesos, la capitalitat compartida de Puigcerdà, la Seu d'Urgell i Tremp, i fa exactament un mes una manifestació a Tremp d'una capitalitat compartida dels sis caps de comarca, o sigui, per tant, que inclouríem els abandonats, fins al moment, Pont de Suert i Sort.

Tampoc vull i s'hauria de..., no tinc temps d'entrar massa en la contradicció important de parlar d'un àmbit de gestió que inclou, per exemple, el Pallars Sobirà i l'Alt Urgell –amb alcalde socialista i ministre socialista. Quan es va fer la carretera de Sort a la Seu d'Urgell, ara fa exactament deu anys, es va deixar una carretera entre Adrall i el port del Cantó que no és digna del Pirineu, no és digna de cap territori de Catalunya, i que en cap moment ens pot demostrar que realment hi ha un interès perquè hi hagi relació amb les comarques del Pirineu.

En aquest sentit, però, el que sí hem d'entendre és que les comarques del Pirineu constitueixen un àmbit territorial amb la mateixa problemàtica, la baixa demografia, una pagesia dedicada gairebé exclusivament a la ramaderia extensiva i fortament subsidiària, una industrialització feble, uns percentatges territorials, de territoris protegits, molt elevats, i un turisme –i molt concretament pistes d'esquí– que es configura com a element de desenvolupament.

En aquest sentit, nosaltres estariem d'acord, i la nostra esmena és coincident amb l'esmena del Grup Popular, quant a la necessitat de tirar endavant un institut de desenvolupament de les terres de l'alt Pirineu i que cada cop facin més la complicitat d'aquestes terres del Pirineu, busquin els punts comuns i les solucions d'aquesta problemàtica comuna.

Quant al punt segon, també tindriem coincidència amb l'esmena del Grup Popular en el sentit que els tres subàmbits, que en aquests moments la Secretaria de Política Territorial ha estructurat a l'hora de fer el Pla sectorial de l'àmbit de Ponent –no ens deixariem tampoc l'àmbit de la Vall d'Aran–, pensem que han de ser tres àmbits, o sigui, les planes de Ponent, l'alt Pirineu i la Vall d'Aran, que penso que se'l va deixar quan va fer el segon punt de la Moció.

I, quant al tercer punt, pensem, també, que, en fer el Pla sectorial, pel que fa al subàmbit de l'Alt Pirineu, és el moment de programar totes les activitats i tota la planificació econòmica i d'infraestructures que es reclama en el punt tercer de la Moció.

El vicepresident primer

Senyor diputat, ha exhaurit vostè ja el seu temps amb escriu.

El Sr. López i Pla

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor López, a vostè. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, com a conseqüència de la interpellació que va presentar el Grup Socialista a l'anterior sessió plenària, avui es posa a debat aquesta Moció, una moció que, la veritat –sigui quin sigui, finalment, el resultat, tot sembla indicar que hi ha un acord entre el Grup proponent i una bona part de les esmenes proposades–, tindrà un resultat, sigui com sigui, positiu. Un resultat positiu perquè es farà un pas endavant molt i molt important. Fruit d'aquesta resolució i de l'acord que avui es prengui aquí, es crearà, ben segur, o s'impulsarà la creació d'un organisme, d'un institut per al desenvolupament de les comarques de l'Alt Pirineu i, per tant, es fa un pas molt endavant perquè, tradicionalment, de manera reiterada, al llarg de l'anterior legislatura i altres legislatures, les propostes de diferents grups d'aquesta cambra no havien estat tingudes en compte, les propostes de modificació del Pla territorial, per tal que l'Alt Pirineu sigui considerat un àmbit funcional de planificació propi, d'una banda, i, també, les proposicions de llei que el nostre Grup i altres grups han presentat en aquesta cambra sobre creació d'aquest organisme, d'aquest institut.

Per tant, per les raons que sigui –no cal que entrem ara a valorar-ho–, és bo, d'entrada, aquest pas important endavant, que, ben segur, es prendrà per unanimitat; aquest pas de creació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Alt Pirineu. Perquè la veritat és que el Pirineu, l'alt Pirineu, les comarques de l'Aran, amb l'especificitat que la Llei d'Aran li atorga, i també l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, l'Alt Urgell i la Cerdanya tenen una entitat pròpia, malgrat el que s'hagi pogut dir, configuren una àrea socioeconòmica específica, amb una problemàtica molt concreta, i això d'aquí ho hem dit nosaltres, el nostre Grup, com a argument en aquesta cambra, però també vostès saben que ho ha dit l'Informe Roca, és a dir, l'informe de revisió del model d'organització territorial de Catalunya. Diu aquest mateix Informe que aquesta àrea compleix unes condicions específiques que requereixen un reconeixement i un tractament institucional diferenciats, i, per tant, això és el que avui, amb la creació d'aquest Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Alt Pirineu, es concreta, i és, també, la creació d'aquest organisme que ens dona, ens possibilita, per poder treballar en el futur, de manera institucional, aquestes comarques, que sabem que tenim una complexitat comuna i unes característiques comunes, però no ens hem trobat mai amb un organisme per començar a treballar. Per tant, des de tots els punts de vista, això és positiu.

Nosaltres votariem favorablement si el Grup Socialista manté la seva proposta, el punt número 1 de creació d'una vegueria, perdó, de creació d'una delegació territorial, perquè aquesta delegació territorial ha de permetre, també, configurar polítiques específiques, allò

que hem reclamat tantes i tantes vegades, que, a problemes concrets de les comarques de l'alt Pirineu, no hi valen les solucions generals, sinó que hi calen solucions determinades, concretes i específiques en el camp de l'ensenyament, de la sanitat, en el camp de les infraestructures. Per tant, aquesta delegació del Govern hauria de comportar, també, la creació de les diferents delegacions, dels diferents departaments del Govern, també, en aquesta àrea. Per tant, un delegat territorial per a l'alt Pirineu, que configuraria, naturalment, la delegació de Sanitat a l'alt Pirineu, la delegació del Departament d'Ensenyament a l'alt Pirineu, la delegació del Departament de Política Territorial a l'alt Pirineu i, per tant, això seria l'opció correcta i adequada, i, a més a més, no entenem per què en una part del territori això és possible i en altres parts del conjunt del nostre país això no és possible.

Nosaltres estariem per votar favorablement aquesta proposta. Si aquesta esmena de substitució que proposa el Grup Popular és acceptada pel grup proponent, nosaltres també hi votariem favorablement perquè, com hem dit, la creació d'aquest Institut de les comarques de l'alt Pirineu ens cal, és necessari, el necessitem i també estem d'acord que ha de tenir i ha d'estar en funcionament fins al mateix dia que aquesta delegació territorial o bé la vegueria de l'alt Pirineu no sigui una realitat. Treballem, doncs, totes aquestes sis comarques de manera conjunta en aquest edifici que volem construir a partir d'ara, de creació d'aquest Institut de les comarques de l'alt Pirineu. Això, sí: fins que la vegueria de l'alt Pirineu no sigui una realitat, diem que, nosaltres entendrem que caldria dissoldre l'activitat, les actuacions que dugui a terme l'Institut per a les comarques de l'alt Pirineu.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, sense oblidar-me de saludar aquí la presència del president del Consell Comarcal de l'Alt Urgell, del seu gerent i de diferents representants d'aquesta comarca, com el portaveu de Convergència i Unió a l'Ajuntament de la Seu, el senyor Jesús Fierro.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ausàs. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Xavier Boya.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Per saludar, també, aquestes persones vingudes del Pirineu, especialment, el senyor Joan Riu, des de Viella, i el senyor Cinto Gabriel, de Ribera de Cardós, també, que ens acompanyen avui en aquesta sessió.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El posicionament és breu i contundent, senyor López. Vostè m'està parlant com si en aquest moment fos l'oposició en aquest Parlament. Vostè em diu que nosaltres hem presentat una moció –vostè l'ha anomenat mimètica... No, senyor López, això és una qüestió, purament i simplement, d'iniciativa política que jo crec que el Govern no ha tingut respecte al Pirineu. Vostès tenen un discurs en aquests moments que alimenta les

diferències entre les valls. Què és el que ha de caracteritzar un territori? Són les diferències que provenen des dels enfrontaments que podríem datar a l'Edat Mitjana, o són, potser, els projectes de futur els que han de vertebrar un territori i no pas aquesta insistència en la diferència? Per tant, jo crec que el plantejament és molt clar i molt evident: nosaltres estem defensant un projecte de futur per a aquella gent que té unes problemàtiques i unes ambicions en comú, unes ambicions de futur a les quals vostès es neguen –s'hi neguen en rodó.

Doncs, molt bé: nosaltres, des de l'oposició, pactarem perquè aquest Pirineu que nosaltres estem dibuixant i que farem possible –des de fa molts anys, l'estem reivindicant– d'aquí a uns anys sigui possible. I ho farem amb la seva complicitat; en aquest cas, no han volgut concertar amb nosaltres el marc jurídic; doncs, ho farem amb el Partit Popular, que ha fet unes propostes que és veritat que no donaran satisfacció a l'ambició que nosaltres teníem quan vam presentar aquesta Moció, que era la delegació del Govern. Però sí que és veritat que la creació de l'Institut obre una nova possibilitat, és un pas endavant, reivindicada des de fa molts anys, i, per tant, la creació d'aquest Institut és un pas endavant en la direcció de consensuar un projecte de futur del conjunt d'aquestes comarques. Ja decidirem quines són les que s'hi apunten, aquelles que volen tenir conjuntament amb nosaltres una opció en aquesta Europa de les regions.

Nosaltres, senyor Fabregat, estem d'acord amb la necessitat de compliment dels plans comarcals de muntanya; el que dèiem en aquesta Moció era, segurament, la necessitat de fer un pas més i d'avançar, no només en l'incompliment dels plans comarcals de muntanya, sinó en un nou marc que no permetés l'incompliment sistemàtic com ha passat fins ara amb els plans comarcals de muntanya. Tanmateix, senyor president –ho reitero–, acceptarem les esmenes presentades pel Partit Popular en aquesta Moció i, per tant, farem possible la creació d'aquest Institut per al Desenvolupament de les Comarques del Pirineu.

Gràcies.

El president

Perdó, un segon. I de les esmenes d'Iniciativa per Catalunya?

El Sr. Boya i Alós

No, són de substitució; per tant...

El president

No les accepta. I les de Convergència? (Pausa.) Tampoc. Molt bé.

Per tant, sotmetem a votació el text de la Moció, incorporant-hi les esmenes del Grup Popular. Senyor diputat, que es disposi a votar. (La Sra. Font i Montanyà demana per parlar.) Sí?

La Sra. Font i Montanyà

Senyor president, votació separada del punt 2, si us plau.

El president

Molt bé. (El Sr. Ausàs i Coll demana per parlar.) Sí? Senyor Ausàs...

El Sr. Ausàs i Coll

Per demanar, també, votació separada del punt 2.

El president

Molt bé. Si els sembla, podem posar a votació el punt número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 118 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

I ara la resta del text amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Aquest text ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya, especialment pel que fa a la salut pública (tram. 302-00102/06)

El vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya, especialment pel que fa a la salut pública. La presenta, pel Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Maria Àngeles Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Popular ha presentat aquesta Moció perquè considera que cal concedir a la seguretat alimentària la transcendència que precisa per tal de donar un tractament integral a tota la cadena de producció primària fins a la venda al consumidor amb estabilitat, amb continuïtat i permanència, en coordinació amb totes les administracions que són competents. Hem d'integrar a tota aquesta cadena els elements que incideixen en la seguretat dels productes i processos alimentaris per tal d'aconseguir un resultat que permeti donar resposta a la demanda social, i, tot això, amb un escenari molt complex: la tutela dels interessos dels consumidors.

En aquest sentit, tots vostès recorden que la meua intervenció –ja s'ha reiterat en aquesta cambra que la Comissió Europea va presentar i crearan l'Agència europea de seguretat alimentària... Aquest organisme...

El president

Senyora diputada, esperi's un segon. Voldria advertir a la cambra que estem amb una avaria de la companyia elèctrica que ens subministra el fluid elèctric, i, en aquests moments –no, veuran la conseqüència d'això–, en algunes parts de l'edifici no hi arriba l'electricitat; aquí estem funcionant amb un generador i en tenim per a una mitja hora per poder continuar amb aquest siste-

ma. Els dic això perquè procurin tenir la màxima fluïdesa possible i arribarem fins allà on arribem.

Continuï, senyora diputada, però amb la màxima concentració possible.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Simplement, dir que aquesta autoritat ha de tenir coresponsabilitat i s'han de crear organismes a tots els Estats membres per tal de constituir una xarxa de cooperació i d'intercanvi amb tota la informació. I és per aquest motiu que el Grup Popular considera que, també des de Catalunya, és convenient crear una agència per tal que estigui coordinada i col·labori amb l'agència espanyola, que és la que marcarà les línies d'actuació a tot Estat, amb la transposició de totes aquelles directives comunitàries que està transposant a l'ordenament intern, tant des de l'àmbit sectorial com intern, per tal que des de Catalunya es col·labori amb l'agència espanyola i, alhora, es col·labori amb tots els ajuntaments i les diferents administracions que hi tenen competències.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Per aquest motiu, el nostre Grup proposa que el Govern presenti, en un termini de dos mesos, un projecte de llei de creació de l'agència catalana amb una sèrie d'extremes, perquè creiem que és convenient que, a part que presenti aquest projecte, reculli una sèrie d'extremes que considerem importants i que els abordin per tal de garantir, com deia, tota la seguretat en tota la cadena. Aquests extrems, els recollim amb la col·laboració amb l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària en els termes que estableix la llei que s'està tramitant en aquest moment en el Congrés dels Diputats i que properament s'aprovarà. En aquests termes creiem que és convenient la col·laboració per part de l'agència catalana.

Un altre punt que creiem molt important, també, és la col·laboració en les actuacions del control sanitari amb tots els departaments de la Generalitat i, després, també amb totes les administracions, per tal de portar a terme la gestió integral a tota la cadena. Creiem molt important també l'actualització dels coneixements tècnics i científics en tot el control, tenint en compte l'avaluació de la societat científica en tot el que és el risc, sempre en l'àmbit de Catalunya, perquè considerem que l'avaluació del risc és d'àmbit europeu; Espanya també tindrà la seva pròpia avaluació amb els riscos propis de l'Estat, i després Catalunya, evidentment, també ha de controlar els riscos d'àmbit de Catalunya i que afectin la seguretat alimentària dels catalans. Per aquest motiu creiem important també introduir aquest punt.

Tota aquesta actuació s'ha de portar en comunicació i, evidentment, sense els prejudicis de les altres dues agències que, com comentava abans, per tenir un marc normatiu intersectorial europeu molt marcat per les directives, creiem que és necessari desenvolupar. Així mateix, creiem –i així ho vam esmentar en la nostra interpellació– que és molt important implementar els controls sanitaris i les inspeccions sanitàries en tota la

cadena productiva, a les empreses i també als establiments de restauració.

Nosaltres, al punt 3, parlàvem d'un altre tema, que també vam deixar palès en la nostra interpellació, com que era de salut pública: la nostra inquietud sobre la legionel·la, però, com que volem que aquesta Moció s'aprovi només en el que fa referència als aliments, tot i que tot està englobat dins el que és la salut pública, el nostre Grup, juntament amb aquest punt i uns altres que implementarem, presentarem una proposició no de llei, i per això, per aquest motiu, retirarem el punt 3, perquè així s'aprovi aquesta Moció, sempre sotmetent-la a la seva consideració –el punt 3, en una altra proposició no de llei–, i deixarem aquesta Moció només en matèria de la integritat alimentària.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Esteller. Ha presentat esmenes el Grup de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, mirarem d'anar al gra per poder anar ràpid. Aquesta Moció, concretament, demana al Govern una política integral sobre seguretat alimentària i, per tant, sol·licita al Govern que presenti un projecte de llei que creï aquesta agència catalana de seguretat alimentària. Vostès saben, com va anunciar el conseller en cap, que hi ha un equip interdepartamental que està treballant precisament en aquesta matèria, que està elaborant aquest avantprojecte i que, per tant, és d'especial interès per part del Govern regular aquesta matèria també a través d'una agència catalana. Per tant, al que sol·liciten avui –i podria semblar contradictori perquè fa quinze dies vàrem votar en contra d'una proposició de llei del Grup Socialista–, nosaltres hi votarem favorablement perquè entenem que, per una banda, respecta el que és la feina que fa i que farà el Govern en aquesta matèria, i, per una altra banda, perquè les grans línies que pot marcar una moció –que, al cap i a la fi, una moció només pot marcar aquestes grans línies– estan perfectament enquadrades en el que seria el marc legal europeu. I, per tant, aquests són dos elements clau per, nosaltres, poder donar suport a aquesta Moció.

Hem presentat unes esmenes, unes esmenes que, bàsicament, el que fan és sol·licitar més temps per poder tirar endavant aquest projecte de llei, que demana que aquesta agència no sigui només d'àmbit de coordinació, sinó també de planificació, i també fa uns canvis amb què intenta, doncs, mirar que el que es parlava d'avaluació de riscos, que seria d'àmbit estrictament europeu..., doncs, parla d'avaluació de l'exposició de la població de Catalunya als riscos alimentaris, que aquest és l'àmbit que entenem que correspon estrictament al Govern de la Generalitat.

Celebrem que retiri el punt tercer, com ha dit la diputada, perquè, doncs, la interpellació i el conjunt de la Moció fan més esment del que seria la seguretat alimentària; per tant, en aquest sentit ho celebrem, i, per

tant, per tot el que ha estat exposat i entenent l'exposició del Grup del Partit Popular, que entenem que ens accepten les esmenes, doncs, nosaltres votàrem favorablement a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Borràs. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanya

Gràcies, senyor president. De l'escó estant. Bé, nosaltres, la veritat, no entenem res, perquè..., bé, sí que ho entenem; entenem que estem davant d'una nova mostra d'incoherència o de canvi d'opinió per part, sobretot, del Grup de Convergència i Unió, i per part del Grup Popular d'una, també, incoherència, perquè en el darrer Ple vàrem posar a votació el fet de prendre en consideració o no una proposició de llei del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi que plantejava la creació de l'agència catalana de seguretat i qualitat alimentàries. Sabem que prendre en consideració una proposició de llei no vol dir acceptar-la tal com és aquella proposició no de llei; vol dir obrir un procés en el qual es puguin presentar esmenes i es puguin aportar propostes de millora. En el darrer Ple vàrem votar això, i el Grup de Convergència i Unió va dir textualment que no ho podien prendre en consideració perquè la creació d'una agència a Catalunya amb funcions d'avaluació de risc sembla que no té raó de ser, i, en canvi, ara ens estan dient que sí que té raó de ser. I, per part del Grup Popular, tampoc entenem el perquè del «no» aquell.

Per tant, nosaltres, tot i que creiem que és important la creació d'una agència d'aquest tipus, tot i que esperem, en el moment que –com que suposem que s'aprovarà– entri aquí al Parlament, fer-hi aportacions per tal que millori, de la mateixa manera que ho hem fet des del Grup d'Iniciativa a Madrid, avui no podem donar suport a això, per tot el procés que ha tingut lloc, i, per tant, ens hi abstenem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. De manera molt breu, perquè els arguments que justifiquen, doncs, el sentit del vot del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ja van estar expressats en diferents ocasions, precisament al Ple anterior –si no ho recordo malament–, com deia la diputada Bet Font, en una proposta del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, però també perquè precisament el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ja va presentar una proposició de llei en el mateix sentit i que encara s'ha de substanciar. Entenem perfectament i compartim, doncs, les queixes, les lamentacions de la diputada Bet Font, perquè efectivament aquestes con-

tradicions s'han produït i es produeixen des de fa molt de temps.

En tot cas, nosaltres, més enllà d'aquestes contradiccions, que no són pas «novedoses», sinó que la situació política sovint les comporta –i en el debat del punt anterior de l'ordre del dia també s'han pogut comprovar els canvis de criteris–, nosaltres votarem favorablement, però, la proposta presentada pel Grup Popular, perquè, en definitiva –i el que queda és això–, l'acord que surti de la presentació d'aquesta Moció serà positiu i va en la direcció en què el nostre Grup entén que cal actuar en el camp de la sanitat pública.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, moltes gràcies, senyor Ausàs. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Sí, moltes gràcies, senyor president. També breument, donades les circumstàncies, i de fet subscriure el que ha dit la senyora Bet Font amb relació que hi havia una oportunitat molt millor que aquesta per aprovar ja fa tres setmanes la presa en consideració d'una proposició de llei de la creació d'una agència. La veritat és que no entenem tant l'actitud del Grup de Convergència i Unió com la del Partit Popular en aquest sentit: no prendre en consideració una proposició de llei que després pot tenir tantes modificacions com calgui via esmenes, i sobretot el que és més important, és a dir, donar llargues com estem donant a un tema que afecta d'una manera molt important el que en aquests moments la població de Catalunya està prou sensible, la sensibilitat social que hi ha entorn de la seguretat dels aliments.

Nosaltres proposàvem una eina per retornar la credibilitat, fer tots els esforços per retornar la credibilitat dels ciutadans en els aliments que es prenen. La nostra era una concepció d'una agència creiem que, en aquest sentit, molt millor, independent, amb autonomia, una agència d'experts per emetre informes sobre la seguretat dels aliments, i això creiem que no es contempla prou en la proposta que es fa avui. En tot cas, quan el Govern d'una vegada faci la seva proposta, i al cap d'uns mesos, com estem en aquests moments retardant-nos..., ja presentarem les nostres esmenes.

Només dir que la proposta que es fa avui també ens sembla que no és de rebut, en el sentit que una agència que com a finalitat principal té coordinar els departaments del Govern..., no ens sembla que sigui precisament el que n'ha de ser la finalitat principal, perquè se suposa que els departaments de Govern, en un tema tan important, ja s'haurien d'estar coordinant.

Res més, i moltes gràcies... Perdó, el nostre vot en aquest sentit serà el d'abstenció, per tal de mostrar aquest rebuig.

Gràcies.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

A vostè, senyora diputada. Senyora Esteller, per posicionar-se sobre les esmenes...

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. El nostre Grup acceptarà les esmenes proposades pel Grup de Convergència i Unió, tenint en compte que el que fan simplement és matisar alguns aspectes tècnics, i acceptarem també els quatre mesos. Nosaltres en proposàvem dos, perquè, com que també va esmentar el conseller que ja l'estaven elaborant, doncs, pensàvem que l'elaborarien en un termini prudencial. Però en aquest cas, com que la nostra trajectòria sempre ha estat presentar les propostes amb aquells terminis que puguin ser assumibles pel Govern, en aquest cas..., no només en aquest cas, sense que sigui dilatori, nosaltres acceptarem aquesta esmena.

Pel que fa a les al·lusions del Grup Iniciativa per Catalunya i el Partit Socialista, nosaltres, quan vam votar que no a la seva presa en consideració de la seva Proposició no de llei, vam deixar ja molt clar els motius pels quals votàvem que no. Era tema de filosofia, simplement, perquè nosaltres consideràvem que no s'havia de fer aquell model, ni de qualitat, perquè anem en la línia que s'aprovarà l'agència estatal. I vostès sí que mantenen una certa contradicció, perquè el seu Grup al Congrés donarà recolzament –i de fet hi ha un pacte per tal d'aprovar-la– a l'agència espanyola, i aquesta va en aquella línia; van votar que no a les esmenes a la totalitat. En aquesta línia acceptaríem les seves esmenes.

I és per aquest motiu que nosaltres acceptarem aquestes esmenes i mantenim aquest posicionament.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Aquesta presidència els agraeix el ritme que estem portant, perquè realment tenim un límit en aquest sentit. *(La Sra. Borràs i Solé demana per parlar.)* Sí? Em demana la paraula per...?

La Sra. Borràs i Solé

Per contradiccions, senyor president.

El president

Li han aprovat totes les esmenes que ha presentat; és un gran èxit. *(Pausa.)* Té la paraula.

La Sra. Borràs i Solé

Per contradiccions i la brevetat de temps que hem tingut, sí que voldria aclarir dos temes. Un és que nosaltres, en el moment de rebutjar la proposta socialista, va ser bàsicament –i ho vam expressar i ho hem tornat a dir avui– perquè nosaltres volíem treballar –i així és com ho indica aquesta Moció del Partit Popular– sobre el projecte de llei que presentarà el Govern. Aquest és el primer punt.

I el segon és que l'agència catalana de seguretat alimentària que presentava el Partit Socialista es basava,

bàsicament, en l'avaluació del risc, un tema que legalment està reservat precisament a la Unió Europea.

Gràcies.

El president

A vostè.

Passem, per tant, a votació el text de la Moció, amb les esmenes de Convergència i Unió incorporades.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa, especialment la normativa de matriculació en els centres sostinguts amb fons públics** (tram. 302-00103/06)

El vint-i-cinquè i últim punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa, especialment la normativa de matriculació en els centres sostinguts amb fons públics. *(El Sr. Boada i Masoliver s'aixeca per parlar.)* Té la paraula, com vostès poden observar, l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies. Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ja han explicat que hem de ser ràpids, per problemes que demostren l'estat en què està la xarxa elèctrica del nostre país, que és un desastre, com ja hem denunciat des de fa molt de temps i que ens porta a situacions com aquestes. Però avui, com que hem de parlar d'educació, ni que sigui breument ja n'hem parlat i en continuarem parlant..., és sobre la Moció que hem presentat nosaltres, o que fa referència a la normativa de matriculació.

Evidentment, deia l'altre dia a la senyora consellera que hi havia models de política i de gestió política: un model conservador i dretà, que és el que representen vostès, i un model progressista, que és el que nosaltres pretenem representar. I amb aquest sistema i amb el decret de matriculació..., era un dels elements clau, no?

Vostè deia, en la interpellació que ens varen fer... –no, que jo els vaig fer a vostès, és veritat–, els espais que hi havia..., fent referència a la possibilitat o al perill que creessin guetos a les nostres escoles. I vostè ens deia que hi havia espais gueto, no?, que hi havia barris, que hi havia aquesta situació i que molts dels pares i mares d'aquests nois i noies que venien de la immigració ho portaven al seu barri, que era el lloc on creien que havien d'estar, perquè era un espai de socialització, etcètera. El que passa és que nosaltres li havíem dit moltes vegades i li hem explicat que aquesta és una realitat i que, en tot cas, davant d'una realitat, també el Departament d'Ensenyament..., com altres departaments que tampoc ho fan, però el Departament d'Ensenyament hauria d'actuar.

Quan hi ha un perill de guetització... –que hi és, un perill, i li vaig posar l'exemple i l'hi tornaré a posar–,

quan hi ha un perill, s'ha d'actuar amb mesures compensatòries per evitar aquest perill.

Ningú ha dit que s'hagin de repartir per tot arreu i per tota la ciutat els nois i noies que provenen de la immigració. Ningú ho ha dit mai, no ho és..., almenys nosaltres no ho hem dit mai. I aquest és un element importantíssim. I li vaig posar l'exemple que vostè, senyora consellera..., no sé si el ponent de Convergència ho podrà contestar, avui, o del Partit Popular, a veure per què en aquests barris concrets, que hi ha una escola pública i una escola concertada, per què el 50% d'immigració està a l'escola pública i només el 10% a l'escola privada concertada quan només hi ha cent metres de diferència? Per què? Quines mesures hem fet, nosaltres, per evitar aquesta situació? I això no només a Salt, que poso sempre aquest exemple, sinó en molts altres llocs com el senyor Bargalló l'altre dia, també, expressava. I aquesta és una realitat de la qual nosaltres n'hem de tenir consciència i, evidentment, hi hem d'actuar.

Per això nosaltres plantejàvem, doncs, que es fes un decret d'admissió, ens anàvem al 2000-2003, evidentment, estem en preinscripció i ja hi ha la baremació, ja està, van sortir ahir les llistes provisionals, i vindran totes les altres, i aquesta és..., ja no cal ara fer el canvi, no anava per aquí, no? En tot cas, sí que anàvem a la idea que, per al curs 2002-2003 –a veure si tenim una mica més de sort, evidentment–, es plantegin aquells dos elements clau que ha de tenir tot decret d'admissió d'alumnes: el dret a l'educació i la igualtat a l'accés a aquesta educació, que aquest Decret actual no compleix, malgrat vostè deia, senyora consellera, que s'havien fet alguns canvis, alguns canvis mínims des del nostre punt de vista, i que ens permet a nosaltres dir, anunciar, ja ara en aquests moments, que tornarà a ser un desastre com el de l'any passat, perquè els canvis són mínims i no es compleixen aquests elements que plantejava.

Per això els dèiem, i no els ho diem només nosaltres, aquests cinc o sis punts que hi ha aquí –no els ho diem només nosaltres, no els ho diuen només els altres grups de l'esquerra d'aquest Parlament, no només–, els ho diu el MUCE, els ho diu el Consell Escolar de Catalunya, els ho diu el Moviment de Renovació Pedagògica, els ho diu la Federació de Municipis, tots aquests punts –a, b, c, d, e i f– que hi ha aquí –i g– són trets d'aquests moviments, tota la comunitat educativa que ens està dient això, i la crítica, a més a més, del Síndic de Greuges.

És clar, tots contra mi, o què és el que està passant aquí? Jo penso que hauria de fer unes reflexions. Demanava vostè reflexió l'altre dia i la vam intentar fer, la fem sempre la reflexió. A mi em dona la sensació que qui no reflexiona és el Govern de la Generalitat, senyora consellera. Vostè diu que ja ho veurem, què passarà, si, a vegades, el gueto està en les nostres consciències. Sap vostè de sobres que el gueto no està en les nostres consciències, d'alguns potser sí, de la nostra, de la meva segur que no, i de la meva organització política de ben segur que tampoc. El que sí que nosaltres estem detectant és una realitat que el Departament d'Ensenyament no hi fa res per solucionar-la. I aquest és el problema greu que repercutirà en les noves generacions, ara hi està repercutint i repercutirà en l'educació de les

noves generacions d'aquest país. I això és un element clau que nosaltres li estem dient.

I –ho repeteixo– tots aquests punts que posem aquí sobre la taula no són punts que nosaltres ens hem inventat perquè ens han sortit, sinó que són compartits per bona part –per bona part– de la comunitat educativa, que són compartits per la Federació de Municipis, que són compartits pel Síndic de Greuges, que són compartits per molta gent en aquest país, i els únics que no els comparteixen són vostès i el Partit Popular. Alguna cosa hi deu haver aquí perquè evidentment això no sigui d'altra manera.

Aquest és un intent més que fem nosaltres perquè se solucioni. Esperem que això pugui tirar endavant, sabem que no ho serà, però, en tot cas, que almenys sàpiguen, les generacions futures, que algú sí que ha vetllat perquè evidentment sí que tinguin una educació de qualitat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyora diputada Assumpta Baig, té la paraula. (*Veus de fons.*) Si, parlen molt més de pressa però amb el mateix temps. Dic això perquè no es pensin que parlant més de pressa el temps va més a poc a poc.

La Sra. Baig i Torras

No, intentaré ser molt breu; perquè, de fet, senyora consellera, que va donant ordres a Convergència, veig que també a Iniciativa, nosaltres presentem aquesta petita addició en el punt número 2 de la Moció presentada per Iniciativa perquè ens sembla que hem perdut una bona possibilitat. Vostè de la Moció de l'any passat cap a aquest any ha fet, únicament i exclusivament, un refós de decrets. No diem que també és un aspecte positiu tenir un refós de decrets, almenys és orientatiu per aquells que l'han de fer servir, però nosaltres li demanàvem quelcom més, eh?

Li demanàvem més esforç, que realment es necessitava un nou decret a Catalunya que donés resposta a tots els punts que ha plantejat molt bé el senyor Boada, que els recollia també la Moció de l'any passat, i que amb aquesta d'aquest any –ens ho sembla– no se sent satisfet ningú. No sentim cap veu, ni una, possiblement potser el Grup que li dona suport dirà que li sembla molt correcte i molt bé aquest Decret, però pensi que si fa una bona reflexió i no fem demagògia, sinó que estem fent reflexió d'allò que necessita Catalunya, que és un decret que únicament podem dir que ha fet refós dels anteriors, però no ha situat el problema allà on l'havia de situar, de donar una resposta que satisfés l'escola pública, els titulars de l'escola concertada, tots els titulars, no només a uns. Dona la impressió que anem normativitzant perquè uns s'hi sentin còmodes i els altres s'hi sentin incòmodes. I amb aquesta incomoditat resulta que anem fent que hi hagi una guetització en el tema de l'ensenyament. Que avui el que nosaltres brindem amb la nostra esmena va en la línia de per tal de donar resposta a la ciutadania. I el nostre president i el nostre Grup ho han dit moltes vegades: habitatge, educació i salut són temes dels quals n'haurien de tenir les competències els municipis.

Vostè va vincular molt tot l'aspecte de situació d'immigració, que ara sembla que se li digui «de colors», respecte a l'escola com un tema vinculat també a l'habitatge; doncs, ens cal posar les mesures. I les mesures passen per descentralitzar les competències cap als municipis en habitatge i en educació. Avui no podem parlar d'habitatge, però sí que donem la possibilitat que, per mitjà d'un conveni, la delegació de competències que té atorgat el Departament d'Ensenyament als ajuntaments ho delegui als ajuntaments pel que fa a l'admissió d'alumnes, per tot l'ensenyament no universitari, sempre que l'Administració local ho solliciti.

Ens sembla que donaríem un pas endavant, un pas que evidentment comportaria també una col·laboració entre administracions i ajudaríem a fer una societat on en l'aspecte d'entrada a l'escola i des de la mateixa escola fèssim cohesió social.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. De l'escó estant. Com vostè recordarà, jo mateix en nom del Grup d'Esquerra Republicana, vaig substanciar una interpellació sobre ensenyament que vam centrar en dos temes; un d'ells, precisament, sobre aquest decret de matriculació d'escolarització. Vam mostrar el nostre desacord amb el Decret. Vam plantejar unes alternatives que coincideixen, com no podia ser d'altra manera, amb la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, perquè recullen, també, les peticions, les sensibilitats del món educatiu, del món municipal.

I, per tant, seria absolutament incomprensible que no fèssim altra cosa que el que farem, que és votar a favor de tots i cadascun dels punts d'aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, la il·lustre diputada senyora María Caridad Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. El primer que hem de dir, des del nostre Grup, és que lamentem, i molt, la polèmica generada al voltant del nou Decret de matriculació d'alumnes, perquè creiem que només ha contribuït a generar certa inquietud entre la comunitat educativa al voltant d'una normativa que està signada el mes de febrer i que encara no ha desplegat els seus efectes. Per tant, per nosaltres, fer una valoració d'aquesta normativa és avançar-nos als esdeveniments.

D'aquesta polèmica, que, a més, ha estat molt ben orquestrada per part dels mitjans de comunicació, ens ha sorprès, també, la valoració que n'ha fet el Síndic de Greuges i, a més, quan és en l'Informe de l'any 2000

una normativa que és d'aplicació en el procés de preinscripció d'alumnes per al període 2001.

És un principi jurídic bàsic que tota normativa desplega uns efectes i que són aquests els que s'han de valorar en conjunt si han tingut o no l'objectiu desitjat, i em sembla que fer aquesta valoració de manera anticipada em sembla, com a mínim, perillós.

També entenem que es vol fer creure que aquest Decret de matriculació ha de ser un instrument fonamental i bàsic per aconseguir la integració de l'alumnat amb necessitats educatives especials i molt especialment pel que fa als alumnes immigrants, quan la realitat és que aquest tema el que necessita és, com ja va dir la consellera, una reflexió molt més profunda, amb plantejaments més realistes i els recursos humans i econòmics adequats.

També creiem que la modificació del Decret de matriculació ha recollit en essència les recomanacions del Consell Escolar de Catalunya. Nosaltres hem fet una lectura detallada de la publicació que s'ha fet per part del Departament, i creiem que l'esperit d'aquestes recomanacions que han fet tant el Consell Escolar com la Federació Catalana de Municipis estan recollits dintre del Decret.

En alguns punts de la Moció, a més, trobem certa contradicció, perquè quan vostè parla, senyor Boada, d'establir un únic punt de recollida d'informació i de recollida de preinscripcions, nosaltres recordem, per exemple, com es fa en el procés de la selectivitat, no?, quan recordem aquelles immenses cues, i nosaltres pensem que la diversificació facilita molt més la tasca als ciutadans.

Després també parla d'aquestes recomanacions de la participació dels municipis en aquest procés de preinscripció i de matriculació. Creiem que la participació dels municipis està garantida en la formació de les comissions d'escolarització, sobretot en aquells municipis que tenen un nombre molt significatiu d'aquests alumnes amb necessitats educatives especials, que el Decret ja preveu que seran de caràcter permanent durant tot el curs i des de les quals s'habilitarà la incorporació dels alumnes que arriben i que s'han d'incorporar de manera tardana quan el curs ja ha començat.

Pel que fa al punt f de la Moció, que és potser el que més preocupa, que és l'equilibri entre la xarxa pública i la xarxa privada, el Decret és on recull, potser, la qüestió més nova: que es guarden quatre places en cada un dels grups, i que, a més, estableix un cert criteri que ja manté la LODE quan parla –la LODE en seu article 53– que l'incompliment de la normativa de matriculació per part dels centres privats serà objecte del corresponent expedient disciplinari en cas que no ho compleixi.

Per tot l'exposat considerem que, tot i que compartim els objectius finals d'aquesta Moció, que no són altres que garantir la transparència i la no-discriminació en el procés de matriculació, nosaltres creiem que l'esperit d'aquesta Moció està recollit en el Decret de matriculació i, per tant, nosaltres hi votariem en contra.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Té la paraula l'illustre diputat senyor Frederic Gené, amb la tranquil·litat que rebem fluid elèctric d'una altra companyia, per tant... (*Remor de veus.*) Li corresponen cinc minuts.

El Sr. Gené i Ripoll

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la interpellació al Consell Executiu sobre política educativa, especialment la normativa de matriculació en els centres sostinguts amb fons públic, ja va ser contestada per l'honorable consellera el proppassat Ple, però avui, doncs, hi ha tota una sèrie d'arguments, també, a resumir.

Amb tot i això, la consellera ha demanat la compareixença a la Comissió de Política Cultural i, per tant, tots aquests arguments i els que hi hagi i molts més, i els altres que pugin sortir, tindrem possibilitat d'ampliar-los, de debatre'ls, fer-ne el control necessari, i, per tant, lògicament, també, discutir-los en la Comissió de Política Cultural tal com va anunciar la consellera ahir mateix.

Resumint, hem de dir sobre aquest Decret de matriculació que el Decret és un decret nou i, per tant, és un decret ben diferent, també, de l'anterior, de l'altre que hi havia fins ara. A més a més, es concreta en aquest Decret el paper que sempre hauran acordat delegació territorial i ajuntaments per, primer, lògicament, delimitar les obres escolars i també es necessita per acabar tot aquest tema l'acord del mateix Ajuntament.

Es referma, també, el dret a l'educació i la possibilitat d'elecció de centre, tenint en compte les necessitats educatives de l'alumne i els llocs ofertats. Es conformen comissions d'escolarització compartides que perduren durant tot el curs. Es dona també prioritat d'accés a alumnes amb necessitats educatives especials a tot centre públic i concertat amb el nombre adequat de llocs escolars per grup.

Hem atès, també, en divers grau, totes aquelles demandes que se'ns va fer per part de la Federació de Municipis de Catalunya. Ens van demanar si no un únic lloc de preinscripció i informació, que també els ajuntaments ho poguessin fer, i així ho hem fet. Són punts d'informació i admissió de preinscripcions els mateixos centres, les delegacions territorials i, també, els ajuntaments.

Per tot plegat, podem afirmar que hem iniciat un nou camí. Tot alumne nou que ingressa s'ha distribuït en zones d'entre la pública i la concertada. No anem a treure els alumnes que ja estan escolaritzats a la pública per passar-los a un altre lloc. Tots els que entren de nou amb necessitats educatives especials o temporals, entren ja en el mateix percentatge a la pública, a la privada, i això és un fet i d'aquí la reserva de les quatre places. Els pares i les mares, la societat tria i vol triar els centres per als seus fills i filles, i tria no entre la pública i la concertada, sinó entre la pública i la pública, perquè volen anar a aquella escola de la seva zona, pública.

Amb aquests precedents, il·lustres diputats, no podem acceptar els seus suggeriments ni les seves propostes i,

per tant, votarem en contra d'aquesta Moció perquè creiem que no cal elaborar un nou decret d'admissió d'alumnes als centres docents sostinguts amb fons públics. Afirmar que el Decret 56/2001, de 20 de febrer, no garanteix el dret a l'educació i no preserva la igualtat en l'accés a l'educació, només es pot acceptar per un desconeixement absolut de les previsions de la Llei orgànica 8/85, del 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació i del contingut específic del Decret 56/2001, de 20 de febrer.

L'illustre diputat confon la bondat de la Llei d'aquest Reglament amb la presumpció d'una aplicació i compliment irregular d'aquesta. Aquest argument no correspon a l'anàlisi que caldria fer. Si el Decret es compleix no entenem els arguments que s'addueixen. Pressuposar que aquest Decret no es complirà no vol dir que sigui dolent i que no garanteix el dret a l'educació i la igualtat en l'accés a l'educació. En tot cas, l'obligació de fer complir les lleis és competència del poder executiu, de moment aquí no es parla d'incompliment, entre altres raons perquè encara no s'ha aplicat, sinó que aquest Decret no assegura aquests drets.

I aprofito l'avinentsa per contestar el problema que tenia plantejat el senyor Boada, la resposta és que no existia encara el Decret i, per tant, a partir d'ara les coses es faran d'una altra manera. M'agradaria analitzar punt per punt... (*Remor de veus.*) Em diuen, doncs, que he d'anar ràpid...

Per tots aquests arguments i per d'altres, també, que lògicament suposarien canvis radicals en lleis fonamentals, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Per posicionar-se sobre l'esmena, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Per dir que acceptem l'esmena del Grup Socialista, compartim, evidentment, aquesta possibilitat que des dels ajuntaments tinguin competències en tots aquests temes, encara que val una reflexió molt més acurada sobre aquesta qüestió. I, res més.

Gràcies, senyor president.

(*Remor de veus.*)

El president

Molt bé. Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem, per tant, a votar el text d'aquesta Moció amb l'esmena incorporada, tal com ha explicat el portaveu d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de tres de la tarda i tres minuts.